2024/1640

19.6.2024 г.

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2024/1640 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 31 май 2024 година

относно механизмите, които да бъдат въведени от държавите членки за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма, за изменение на Директива(ЕС) 2019/1937 и за изменение и отмяна на Директива (ЕС) 2015/849

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) е основният правен инструмент за предотвратяване на използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. С посочената директива се установява всеобхватна правна уредба, която Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) допълнително укрепи чрез мерки за справяне с възникващите рискове и чрез повишаване на прозрачността относно действителните собственици. Въпреки постигнатото чрез прилагането на тази правна рамка опитът показа, че в Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъдат въведени допълнителни подобрения, за да се ограничат по подходящ начин рисковете и да се открият ефективно престъпните опити за злоупотреба с финансовата система на Съюза за престъпни цели, и да се повиши интегритетът на вътрешния пазар.

(2) След влизането в сила на Директива (ЕС) 2015/849 бяха набелязани редица области, в които са необходими изменения, за да се гарантират необходимата издръжливост и способност на финансовата система на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(3) При прилагането на Директива (ЕС) 2015/849 бяха установени значителни различия в практиките и подходите на компетентните органи в Съюза, както и липсата на достатъчно ефективни механизми за презграничено сътрудничество. Поради това е целесъобразно да се определят по-ясни изисквания, които следва да допринесат за гладкото сътрудничество в рамките на Съюза, като същевременно се даде възможност на държавите членки да вземат предвид особеностите на своите национални системи.

([1]) ОВ C 210, 25.5.2022 г., стр. 15
([2]) ОВ C 152, 6.4.2022 г., стр. 89.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2024 г.
([4]) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).
([5]) Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 43).

(4) Настоящата директива е част от всеобхватен пакет, насочен към укрепване на уредбата на Съюза в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма (БИП/БФТ). Настоящата директива и регламенти (ЕС) 2023/1113 ([6]), (ЕС) 2024/1624 ([7]) и (ЕС) 2024/1620 ([8]) на Европейския парламент и на Съвета заедно ще съставляват правната уредба, уреждаща изискванията за БИП/БФТ, които трябва да бъдат изпълнявани от задължените субекти, и които ще бъдат в основата на институционалната уредба на Съюза за БИП/БФТ, включително на създаването на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма („ОБИП“).

(5) Изпирането на пари и финансирането на тероризма често се извършват в международен контекст. Мерки, приемани на равнището на Съюза които не вземат предвид международната координация и сътрудничество, биха имали много ограничено въздействие. Ето защо мерките, приемани от Съюза в тази област, следва да бъдат съвместими с останалите действия, предприети в рамките на международни форуми, и поне също толкова строги, колкото тях. При определянето на действията на Съюза следва да продължи да се обръща специално внимание на препоръките на Специалната група за финансови действия (FATF) и на инструментите на други международни органи, действащи в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. За да се повиши ефикасността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, относимите правни актове на Съюза следва, когато е подходящо, да бъдат приведени в съответствие с Международните стандарти за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и разпространението на оръжия за масово унищожение, приети от FATF през февруари 2012 г. (наричани по-нататък „преразгледаните препоръки на FATF“) и последващите изменения на тези стандарти.

(6) Специфичните заплахи, рискове и уязвимост от изпиране на пари и финансиране на тероризма, засягащи определени икономически сектори на национално равнище, намаляват способността на държавите членки да допринасят за интегритета и стабилността на финансовата система на Съюза. Поради това е целесъобразно да се позволи на държавите членки, когато установят такива сектори и специфични рискове, да решат да прилагат изискванията за БИП/БФТ спрямо допълнителни сектори извън обхванатите от Регламент (ЕС) 2024/1624. За да се запази ефективността на вътрешния пазар и на системата на Съюза за БИП/БФТ, Комисията следва да може, с подкрепата на ОБИП, да преценява дали планираното прилагане от държавите членки на изискванията за БИП/БФТ спрямо допълнителни сектори е обосновано. В случаите, когато висшият интерес на Съюза би бил постигнат чрез предприемане на действия на равнището на Съюза по отношение на конкретни сектори, Комисията следва да информира държавата членка, която възнамерява да приложи изискванията за БИП/БФТ спрямо тези сектори, че вместо това възнамерява да предприеме действия на равнището на Съюза, а държавата членка следва да се въздържи от предприемането на планираните национални мерки, освен ако тези мерки имат за цел справянето с риск от спешен порядък.

(7) Някои категории задължени субекти подлежат на лицензионни или регулаторни изисквания при предоставянето на услугите си, докато за други категории оператори достъпът до професията не е регулиран. Независимо от рамката, която се прилага за упражняването на професията или дейността, всички задължени субекти изпълняват ролята на контролиращи достъпа предприятия на финансовата система на Съюза и за да изпълняват тази задача, трябва да развият конкретни умения в областта на БИП/БФТ. Държавите членки следва да предвидят предлагането на обучение на лицата, желаещи да упражняват професията на тези субекти, за да могат те да изпълняват задълженията си. Държавите членки могат да предвидят например включването на курсове от областта на БИП/БФТ в предлаганите академични програми, свързани с тези професии, или сътрудничество с професионални сдружения за обучението на начинаещи в тези професии.

(8) За случаите, когато задължените субекти не подлежат на специфични изисквания за лицензиране или регистрация, държавите членки следва да разполагат със системи, позволяващи на надзорниците да познават със сигурност обхвата на своите поднадзорни субекти, за да се гарантира подходящия надзор над тези задължени субекти. Това не означава, че е необходимо държавите членки да налагат специфични изисквания за регистрация във връзка с БИП/БФТ, когато това не е нужно за идентифицирането на задължените субекти, какъвто е например случаят, когато регистрацията по ДДС позволява идентифицирането на оператори, които извършват дейности, попадащи в обхвата на изискванията за БИП/БФТ.

([6]) Регламент (ЕС) 2023/1113 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и прехвърлянията на определени криптоактиви, и за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 (ОВ L 150, 9.6.2023 г., стр. 1).

([7]) Регламент (ЕС) 2024/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма (ОВ L, 2024/1624, 19.6.2024 г., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([8]) Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

(9) По отношение на обменните бюра, бюрата за осребряване на чекове, доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление и доставчиците на хазартни услуги, както и финансовите холдинги със смесена дейност, надзорниците следва да гарантират, че лицата, които в действителност управляват дейността на тези образувания, и действителните собственици на тези образувания са с добра репутация, действат честно и почтено и притежават необходимите за осъществяването на функциите си знания и експертен опит. Критериите, по които се определя дали дадено лице отговаря на тези изисквания, следва най-малкото да отразяват нуждата от защита на тези образувания срещу злоупотреба за престъпни цели от страна на техните ръководители или действителни собственици. За да се насърчи общ подход към проверката от надзорниците на спазването на тези изисквания от ръководството и действителните собственици на задължените субекти, ОБИП следва да издава насоки във връзка с критериите за оценяване на добрата репутация, честността и почтеността и критериите за оценяване на знанията и експертния опит.

(10) За целите на оценката на годността на лицата, заемащи управленски длъжности в задължени субекти или упражняващи по друг начин контрол върху тях, всеки обмен на информация за присъди следва да се извършва в съответствие с Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета ([9]) и Решение 2009/316/ПВР на Съвета ([10]). Освен това надзорниците следва да имат достъп до цялата информация, необходима за проверка на знанията и експертния опит на висшето ръководство, както и тяхната добра репутация, честност и почтеност, включително до информацията, достъпна чрез надеждни и независими източници.

(11) Програмите за разрешаване на пребиваване срещу инвестиции са свързани с рискове и уязвимости, по-специално по отношение на изпиране на пари, заобикалянето на ограничителните мерки на Съюза, корупция и отклонение от данъчно облагане, които в крайна сметка могат да породят някои рискове за сигурността на Съюза. Например слабостите в работата на някои програми, включително липсата на процеси за управление на риска или слабото прилагане на тези процеси, могат да създадат възможности за корупция, а слабите или непоследователно прилагани проверки на произхода на средствата и произхода на имуществения статут на кандидатите могат да доведат до по-високи рискове от използване на такива програми от кандидатите за престъпни цели, за да се узаконят средства, получени по незаконен път. За да се избегне засягането на финансовата система на Съюза от рисковете, произтичащи от работата на тези програми, държавите членки, чието национално право позволява предоставянето на права на пребиваване в замяна на какъвто и да било вид инвестиции, следва да въведат мерки за ограничаване на съпътстващите рискове от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма. Тези мерки следва да включват подходящ процес на управление на риска, включително ефективно наблюдение на неговото изпълнение, проверки на профила на кандидатите, включително получаване на информация за произхода на средствата им и произхода на имуществения им статут, както и проверка на информацията за заявителите в съпоставка с информацията, с която разполагат компетентните органи.

(12) Комисията може успешно да извършва преглед на конкретни презгранични заплахи, които биха могли да засегнат вътрешния пазар и които отделните държави членки не могат ефективно да установят, нито да им противодействат. Ето защо на Комисията следва да бъде възложена отговорността да координира оценката на рисковете, свързани с презгранични дейности. Участието на подходящи експерти, като тези от Експертната група по въпросите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и представителите на звената за финансово разузнаване (ЗФР), както и по целесъобразност от други органи на равнището на Съюза, включително ОБИП, е от съществено значение за ефективността на процеса на оценяване на рисковете. Националните оценки на риска и националният опит в това отношение също са важен източник на информация за този процес. Тази оценка на презграничните рискове от страна на Комисията следва да не включва обработването на лични данни. При всички случаи данните следва да бъдат изцяло анонимизирани. Надзорните органи в областта на защитата на данните на равнището на Съюза и на национално равнище следва да участват само ако оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма оказва въздействие върху неприкосновеността на личния живот и защитата на данните на лицата. За да е максимална степента на полезни взаимодействия между оценката на рисковете на равнището на Съюза и на национално равнище, Комисията и държавите членки следва да се стремят да прилагат последователни методики.

(13) Констатациите от оценката на риска на равнището на Съюза могат да помогнат на компетентните органи и на задължените субекти при установяването, разбирането, управлението и ограничаването на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и на рисковете от неизпълнение и заобикаляне на целевите финансови санкции. Поради това е важно констатациите от оценката на риска да бъдат оповестявани публично.

(14) Държавите членки продължават да бъдат в най-добра позиция да установят, оценят, разбират и решават как да ограничат пряко засягащите ги рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Поради това всяка държава членка следва да предприеме подходящи мерки за да установява, оценява и разбира правилно рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и рисковете от неприлагане и заобикаляне на целевите финансови санкции, и да определи логически последователна национална стратегия за предприемане на действия за

([9]) Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 33).

([10]) Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 23).

ограничаването на тези рискове. Тази национална оценка на риска следва да включва описание на институционалната структура и процедурите от режима на държавата членка в областта на БИП/БФТ, както и на предвидените човешки и финансови ресурси, доколкото тази информация е налична. За да се поддържа неизменно разбирането на рисковете, държавите членки следва редовно да актуализират своята национална оценка на риска, и следва да могат да я допълват с целеви актуализации и оценки на рисковете, свързани с определени сектори, продукти или услуги.

(15) Правните образувания и правните форми могат да осигуряват на престъпниците параван на легитимност, и следователно с тях може да се извършват злоупотреби по изпирането на незаконно получени облаги, било то на национално, или на презгранично равнище. За да се ограничат тези рискове, е важно държавите членки да разбират рисковете, свързани с правните образувания и правните форми, намиращи се на тяхна територия, било поради това, че образуванията са установени там, или доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата, заемащи равностойни длъжности в сходни правни форми, са установени или пребивават там, или управляват правната форма оттам. В случая на правните форми, предвид правото учредителят да избира кое право да урежда правната форма, е също толкова важно държавите членки да са наясно с рисковете, свързани с правните форми, които могат да бъдат учредени съгласно тяхното право, независимо дали законодателството им изрично ги регламентира, или източникът на създаването им е свободата на договаряне на страните и се признава от националните съдилища.

(16) Предвид интегрирания характер на международната финансова система и отвореността на икономиката на Съюза, рисковете, свързани с правните образувания и чуждестранните правни форми, се простират отвъд тези на територията на Съюза. Поради това е важно Съюзът и неговите държави членки да са наясно с рисковата експозиция, идващи от чуждестранните правни образувания и чуждестранните правни форми. Не е задължително обект на такава оценка на рисковете да е всяко отделно чуждестранно правно образувание или чуждестранна правна форма, които имат достатъчна връзка със Съюза, създадена по силата на придобиването от тях на недвижимо имущество, или вследствие на възлагане на поръчка след процедура по възлагане на обществена поръчка, или поради трансакции със задължени субекти, даващи им достъп до финансовата система и икономиката на Съюза. Оценката на риска обаче следва да позволява на Съюза и неговите държави членки да разбират какъв вид чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми имат такъв достъп до финансовата система и икономиката на Съюза и какви видове рискове са свързани с този достъп.

(17) Резултатите от оценките на риска следва да се предоставят своевременно на задължените субекти, за да могат те да установяват, разбират, управляват и ограничават своите собствени рискове. Тези резултати може да се обменят в обобщена форма и да се предоставят и на обществеността и следва да не включват класифицирана информация или лични данни.

(18) В допълнение, за още по-добро установяване, разбиране, управление и ограничаване на рисковете на равнището на Съюза държавите членки следва да предоставят помежду си достъп до резултатите от своите оценки на риска, както и на Комисията и на ОБИП. При предаването на тези резултати следва да не се включват класифицирана информация или лични данни, освен ако те се считат за строго необходими за изпълнението на задачите за БИП/БФТ.

(19) За да се намалят ефективно рисковете, установени в националната оценка на риска, държавите членки следва да осигурят съгласувани действия на национално равнище, било чрез назначаване на орган за координиране на националните ответни действия, или чрез създаване на механизъм за тази цел. Държавите членки следва да гарантират, че назначеният орган или създаденият механизъм разполагат с достатъчно правомощия и ресурси, за да изпълняват ефективно тази задача и да подсигурят адекватен отговор на установените рискове.

(20) За да могат да извършват преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, държавите членки следва да водят съответната статистика и да подобряват качеството ѝ. С оглед на подобряване на качеството и съгласуваността на статистическите данни, събирани на равнището на Съюза, Комисията и ОБИП следва да следят положението в рамките на целия Съюз по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да публикуват редовни обзорни прегледи.

(21) FATF разработи стандарти, с чиято помощ юрисдикциите да установяват и оценяват рисковете от евентуално неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции, свързани с финансирането на разпространението на оръжия, и да предприемат действия за ограничаване на тези рискове. Тези нови стандарти, въведени от FATF, не заместват, нито подкопават съществуващите строги изисквания към държавите да прилагат целеви финансови санкции, за да спазват съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН, свързани с предотвратяването, премахването и пресичането на разпространението на оръжия за масово унищожение и неговото финансиране. Тези

съществуващи задължения, въведени на равнището на Съюза с решения 2010/413/ОВППС ([11]) и (ОВППС) 2016/849 ([12]) на Съвета, както и с регламенти (ЕС) № 267/2012 ([13]) и (ЕС) 2017/1509 ([14]) на Съвета, продължават да бъдат обвързващи всички физически и юридически лица в Съюза. Предвид специфичните рискове от неприлагане и заобикаляне на целевите финансови санкции, на които е изложен Съюзът, е целесъобразно оценката на рисковете да бъде разширена, така че да обхване всички целеви финансови санкции, приемани на равнището на Съюза. Основаното на оценка на риска естество на мерките за БИП/БФТ, свързани с целеви финансови санкции, не премахва нормативно установеното задължение на всички физически или юридически лица в Съюза за запориране (замразяване) и непредоставяне на средства или други активи на включени в списъците лица или образувания.

(22) С цел да се отразят развитията на международно равнище, и особено ревизираните препоръки на FATF, и да се осигури всеобхватна рамка за прилагане на целевите финансови санкции, с настоящата директива следва да бъдат въведени изисквания за установяване, разбиране, управление и ограничаване на рисковете от неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции на равнището на Съюза и на държавите членки.

(23) Централните регистри с информация за действителните собственици (наричани по-нататък „централните регистри“) са от решаващо значение за борбата със злоупотребите с правни образувания и с правни форми. Поради това държавите членки следва да гарантират, че информацията за действителните собственици на правни образувания и правни форми, информацията за договореностите за номинални лица и информацията за чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми се съхранява в централен регистър. За да се гарантира, че централните регистри са леснодостъпни и съдържат висококачествени данни, следва да се въведат съгласувани правила за събирането и съхранението на тази информация в регистрите. Информацията, съхранявана в централните регистри, следва да бъде достъпна, в лесно използваем и машинночетим формат.

(24) С оглед на повишаване на прозрачността с цел борба със злоупотребата с правни образувания, държавите членки следва да гарантират, че информацията за действителните собственици се регистрира в централен регистър, намиращ се извън правното образувание, при пълно спазване на правото на Съюза. Държавите членки следва да използват за тази цел централна база данни, в която се събира информация за действителните собственици, или търговския регистър, или друг централен регистър. Държавите членки могат да решат задължените субекти да отговарят за предоставянето на определена информация на централния регистър. Държавите членки следва да гарантират, че във всички случаи тази информация е на разположение на компетентните органи и се предоставя на задължените субекти, когато те прилагат мерки за комплексна проверка на клиента.

(25) Информация за действителните собственици на изрична доверителна собственост и сходни правни форми следва да се регистрира на мястото, на което са установени или пребивават доверителните собственици и лицата, заемащи равностойна длъжност в сходни правни форми, или на мястото, откъдето се управлява правната форма. С цел да се гарантира ефективно наблюдение и вписване в регистрите на информацията за действителните собственици на изрична доверителна собственост и сходни правни форми, е необходимо и сътрудничество между държавите членки. Взаимосвързаността на регистрите на държавите членки за действителните собственици на изрична доверителна собственост и сходни правни форми следва да направи тази информация достъпна и следва също така да спомогне да се предотврати многократната регистрация на една и съща изрична доверителна собственост и едни и същи сходни правни форми в рамките на Съюза.

(26) Навременният достъп до информация за действителните собственици следва да се осигури по начини, при които се избягва всякакъв риск от нерегламентирано осведомяване на съответното правно образование или на доверителния собственик или лицето, заемащо равностойна длъжност.

(27) Точността на данните, включени в централните регистри на действителните собственици, е от основно значение за всички съответни органи и други лица, на които е разрешен достъп до тези данни, както и за вземането на валидни, законосъобразни решения въз основа на тези данни. Поради това държавите членки следва да гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, проверяват в разумен срок след подаването ѝ информацията за действителните собственици и редовно след това, че предоставената информация е подходяща, точна и актуална. Държавите членки следва да гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, могат да изискват всякаква необходима им информация, за да проверят информацията за действителните собственици и информацията за номиналните лица, както и случаите, в които няма действителен собственик или когато действителният собственик или действителните собственици не могат да бъдат определени. В тези ситуации информацията, предоставена на централния регистър, следва да се придружава от обосновка, включваща цялата съответна подкрепяща документация,

([11]) Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 27.7.2010 г., стр. 39).

([12]) Решение (ОВППС) 2016/849 на Съвета от 27 май 2016 г. относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република и за отмяна на Решение 2013/183/ОВППС (ОВ L 141, 28.5.2016 г., стр. 79).

([13]) Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 24.3.2012 г., стр. 1).

([14]) Регламент (ЕС) 2017/1509 на Съвета от 30 август 2017 г. за ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република и за отмяна на Регламент (ЕО) № 329/2007 (ОВ L 224, 31.8.2017 г., стр. 1).

позволяваща на централния регистър да установи дали случаят е такъв. Държавите членки следва също да гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, разполагат с подходящи средства за извършване на проверки, включително автоматизирани проверки, по начин, който защитава основните права и избягва дискриминиращи резултати.

(28) Важно е държавите членки да предоставят на субектите, отговарящи за централните регистри, достатъчно правомощия и ресурси да проверяват действителните собственици и верността на предоставената им информация и да уведомяват при всяко съмнение своето ЗФР. Тези правомощия следва да включват правомощието за извършване на инспекции в служебните помещения на правните образувания и на задължените субекти, които действат като доверителни собственици на изрична доверителна собственост, или като лица, заемащи равностойни длъжности в сходни правни форми, независимо дали се извършват от отговарящите за централните регистри субекти, или от други органи от тяхно име. Държавите членки следва да гарантират, че се прилагат подходящи гаранции, когато тези доверителни собственици или лица, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, са лица, упражняващи юридическа дейност, или когато техните служебни помещения, седалище или адрес на управление са същите като частното им жилище. Тези правомощия следва да включват представители на чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми в Съюза, когато тези правни образувания и правни форми имат седалище и адрес на управление или представителство в Съюза.

(29) Когато проверката на информацията за действителните собственици наведе отговарящ за централния регистър субект на заключението, че са налице несъответствия или грешки в тази информация, или когато тази информация не отговаря на изискванията по някакъв друг начин, субектът следва да може да откаже или да прекрати доказването на регистрация в централния регистър, докато пропуските не бъдат отстранени.

(30) Субектите, отговарящи за централните регистри, следва да изпълняват функциите си без неправомерно влияние, включително неправомерно политическо или секторно влияние във връзка с проверката на информацията, налагането на мерки или санкции и предоставянето на достъп на лица със законен интерес. За тази цел субектите, отговарящи за централни регистри, следва да разполагат с политики за предотвратяване и управление на конфликтите на интереси.

(31) Субектите, отговарящи за централни регистри, са в подходяща позиция да идентифицират по бърз и ефективен начин физическите лица, които в крайна сметка притежават или контролират правни образувания и правни форми, включително физическите лица, включени в списъците във връзка с целевите финансови санкции. Навременното откриване на структури на собственост и за контрол допринася за по-доброто разбиране на експозицията на рискове от неприлагане и заобикаляне на целевите финансови санкции и за приемането на ограничаващи мерки за намаляването на тези рискове. Поради това е важно от субектите, отговарящи за централни регистри, да се изисква да преглеждат информацията за действителните собственици, която съхраняват, и да я съпоставят със списъците на лица, подлежащи на целеви финансови санкции, незабавно след включването им в списък и редовно след това, за да се установи дали промените в структурата на собственост или за контрол на правното образувание или правната форма водят до рискове от избягване на целеви финансови санкции. Посочването в централните регистри, че правни образувания или правни форми са свързани с лица или образувания, подлежащи на целеви финансови санкции, следва да допринася за дейностите на компетентните органи и на органите, отговарящи за прилагането на ограничителните мерки на Съюза.

(32) Съобщаването за несъответствия между информацията за действителните собственици, съхранявана в централните регистри, и информацията за действителните собственици, с която разполагат задължените субекти и в съответните случаи компетентните органи, е ефективен механизъм за проверка на точността на информацията. За всяко такова установено несъответствие следва бързо да бъде съобщавано и несъответствието да бъде отстранено в съответствие с изискванията за защита на данните.

(33) Когато съобщаването за несъответствия от страна на ЗФР и други компетентни органи би застрашило анализа на съмнителна трансакцияили текущо наказателно разследване, ЗФР или другите компетентни органи следва да забавят съобщаването за несъответствието до момента, в който не отпаднат причините за несъобщаване. Освен това ЗФР и други компетентни органи следва да не съобщават за несъответствия, когато това би било в противоречие с разпоредба на националното право относно поверителността или би представлявало нерегламентирано осведомяване.

(34) За да се гарантира равнопоставеност при прилагането на понятието за действителен собственик, изключително важно е в целия Съюз да съществуват единни канали и средства за уведомяване за правните образувания и доверителните собственици на изрична доверителна собственост, или за лицата, заемащи равностойни длъжности в сходни правни форми. За тази цел форматът за подаване на информация за действителните собственици към съответните централни регистри следва да бъде единен и да предлага гаранции за прозрачност и правна сигурност.

(35) С цел да се гарантира равнопоставеност между различните видове правни форми, от доверителните собственици следва също да се изисква да получават и съхраняват информация за действителните собственици и да предават тази информация в централен регистър или централна база данни.

(36) Изключително важно е информацията за действителните собственици да остава на разположение чрез централните регистри и чрез системата за взаимосвързаност на централните регистри за срок от най-малко 5 години след прекратяването на правното образуване или преустановяването на правната форма. Държавите членки следва да могат да предвидят по закон допълнителни основания за обработването на информация за действителните собственици за цели извън БИП/БФТ, ако това обработване отговаря на цел от обществен интерес и представлява необходима и пропорционална мярка за постигане на законна цел в едно демократично общество.

(37) ЗФР, другите компетентни органи и органите за саморегулиране следва да имат незабавен, нефилтриран, пряк и свободен достъп до информация относно действителните собственици за целите на предотвратяването, откриването, разследването и наказателното преследване на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма. Когато задължените субекти извършват комплексна проверка на клиента, те следва също да имат достъп до централните регистри. Държавите членки могат да решат достъпът на задължените субекти да се предоставя срещу заплащането на такса. Тези такси обаче следва да бъдат строго ограничени до необходимото за покриване на разходите за гарантиране на качеството на информацията, съхранявана в тези регистри, и за предоставяне на информацията и следва да не спъват ефективния достъп до информация за действителните собственици.

(38) Прекият, навременен и нефилтриран достъп на националните публични органи до информация за действителните собственици също е от решаващо значение, за да се гарантира правилното прилагане на ограничителните мерки на Съюза, да се предотвратява рискът от неприлагане и заобикаляне на ограничителните мерки на Съюза, както и за да се разследват нарушения на тези мерки. Поради тези причини органите, компетентни по прилагането на такива ограничителни мерки, определени съгласно съответните регламенти на Съвета, приети на основание член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), следва да имат пряк и незабавен достъп до информацията, съхранявана във взаимосвързаните централни регистри.

(39) При изпълнението на своите задължения органите, службите и агенциите на Съюза, изпълняващи функции в уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ, следва да могат да имат достъп до информация за действителните собственици. Такъв е случаят с Европейската прокуратура, а също и с Европейската служба за борба с измамите (OLAF) при провеждането на нейните разследвания, както и с Европол и Евроюст, когато подпомагат разследвания на националните органи. Като надзорен орган, при извършването на надзорни дейности ОБИП получава достъп до информация за действителните собственици. За да може ОБИП ефективно да подкрепя дейностите на ЗФР, той следва да има също достъп до информация за действителните собственици и в контекста на съвместни анализи.

(40) За да се ограничи намесата в правото на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, достъпът на обществеността до информацията за действителните собственици, съхранявана в централните регистри, следва да бъде обусловен от доказването на законен интерес. Различните подходи на държавите членки към проверката на наличието на такъв законен интерес може да попречат на хармонизираното прилагане на уредбата в областта на БИП/БФТ и на превантивната цел, за която се разрешава такъв достъп на членове на обществеността. Поради това е необходимо да се създаде рамка за признаването и проверката на законния интерес на равнището на Съюза при пълно зачитане на Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“). Когато е налице законен интерес, обществеността следва да има достъп до информация за действителните собственици на правните образувания и правни форми. Законен интерес следва да се допуска автоматично за определени категории от обществеността. Достъпът въз основа на законен интерес следва да не зависи от правния статут или форма на лицето, искащо достъп.

(41) Неправителствените организации, академичните среди и разследващите журналисти допринасят за постигането на целите на Съюза в борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Поради това следва да се счита, че тези образувания имат законен интерес да получат достъп до информация за действителните собственици, което е от решаващо значение, за да могат да изпълняват функциите си и да упражняват обществен контрол, когато е целесъобразно. Възможността за достъп до централните регистри не следва да зависи от носителя или платформата, чрез които те извършват своите дейности, или от предишен опит в тази област. За да се даде възможност на такива категории да извършват ефективно своите дейности и да се избегнат рисковете от ответни действия с цел отмъщение, те следва да имат достъп до информация относно правните образувания и правните форми, без да доказват връзка с тези правни образувания или форми. Както е предвидено в правилата на Съюза за защита на данните, никой достъп на действителните собственици до информация относно обработването на техните лични данни не следва да оказва неблагоприятно въздействие върху правата и свободите на други лица, включително правото на сигурност на лицето. Разкриването пред действителния собственик, че лицата,

действащи за целите на журналистиката, или организациите на гражданското общество са правили справки с техните лични данни, има опасност да застраши безопасността на журналистите и на членовете на организации на гражданското общество, които провеждат разследвания на потенциални престъпни дейности. Поради това, за да се съгласува правото на защита на личните данни със свободата на информация и изразяване на мнение на журналистите в съответствие с член 85 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([15]) и за да се гарантира ролята на организациите на гражданското общество в предотвратяването, разследването и откриването на изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма в съответствие с член 23, параграф 1, буква г) от посочения регламент, субектите, отговарящи за централни регистри, не следва да споделят с действителните собственици информация относно обработването на техните данни от тези категории от обществеността, а само факта, че лица, действащи за целите на журналистиката, или организации на гражданското общество са правили справки с техните данни.

(42) Интегритетът на търговските сделки е от решаващо значение за доброто функциониране на вътрешния пазар и на финансовата система на Съюза. За тази цел е важно лицата, които желаят да извършват стопанска дейност с правни образувания или правни форми в Съюза, да имат достъп до информация за техните действителни собственици, за да се уверят, че техните потенциални търговски партньори не участват в изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Има изобилни доказателства, че престъпниците укриват самоличността си зад корпоративни структури и даването на възможност на лицата, които биха могли да сключват сделки с правно образувание или правна форма, да узнаят идентификационните данни на действителните собственици, допринася за борбата срещу злоупотребата с правни образувания или правни форми за престъпни цели. Сделката не се ограничава до дейности по търгуване или предоставяне или закупуване на продукти или услуги, а може също така да включва случаи, при които има вероятност дадено лице да инвестира средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета ([16]) или криптоактиви в правното образувание или правната форма, или да придобие правното образувание. Поради това изискването за законен интерес за достъп до информация за действителните собственици не следва да се счита за изпълнено само от лица, извършващи икономически или търговски дейности.

(43) Като се има предвид презграничният характер на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, следва да се признае, че органи те на трети държави имат законен интерес да получат достъп до информация за действителните собственици на правните образувания и правните форми на Съюза, когато такъв достъп е необходим на тези органи в контекста на конкретни разследвания или анализи за изпълнение на техните задачи във връзка с БИП/БФТ. По подобен начин образуванията, които подлежат на изискванията за БИП/БФТ в трети държави, следва да имат достъп до информацията за действителните собственици в централните регистри на Съюза, когато от тях се изисква да предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с изискванията за БИП/БФТ в тези държави по отношение на правните образувания и правните форми, установени в Съюза. Всеки достъп до информацията, съдържаща се в централните регистрите, следва да бъде в съответствие с правото на Съюза относно защитата на личните данни, и по-специално с глава V от Регламент (ЕС) 2016/679. За тази цел регистрите на действителните собственици следва също така да разглеждат дали исканията на лица, установени извън Съюза, могат да попадат в обхвата на условията, при които може да се използва дерогация по член 49 от посочения регламент. Има постоянна съдебна практика на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“), че борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма е цел от общ обществен интерес, и че тези цели за обществената сигурност са свързани с него. За да се запази интегритетът на разследванията и анализите от ЗФР на трети държави и правоприлагащите и съдебните органи, централните регистри следва да се въздържат от разкриване на действителните собственици всяко обработване на техните лични данни от тези органи, доколкото такова разкриване би засегнало неблагоприятно разследванията и анализите на тези органи. Въпреки това, за да се запазят правата на субектите на данни, централните регистри следва само да се въздържат от разкриването на тази информация, докато това разкриване повече не застрашава дадено разследване или анализ. Този срок следва да бъде определен на максимален период от пет години и следва да бъде удължен само при мотивирано искане от страна на органа в третата държава.

(44) За да се гарантира режим на достъп, който е достатъчно гъвкав и е в състояние да се адаптира към нововъзникващите обстоятелства, държавите членки следва да могат да предоставят достъп до информация за действителните собственици за всеки отделен случай на всяко лице, което може да докаже законен интерес, свързан с предотвратяването на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма и борбата с тях. Държавите членки следва да събират информация за случаи на законен интерес, които надхвърлят категориите, определени в настоящата директива, и следва да уведомяват Комисията за тях.

([15]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

([16]) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

(45) Престъпниците могат да извършват злоупотреби с правни образувания във всеки момент. Някои етапи от жизнения цикъл на правните образувания обаче са свързани с по-високи рискове, като например на етапа на учредяване на дружеството, или когато има промени в структурата на дружеството, като например преобразуване, сливане или разделяне, които позволяват на престъпниците да придобият контрол върху правното образувание. Рамката на Съюза предвижда надзор от страна на публичните органи върху тези етапи от съществуването на правно образувание съгласно Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета ([17]). За да се гарантира, че тези публични органи могат да извършват ефективно своите дейности и да допринасят за предотвратяването на злоупотребата с правни образувания за престъпни цели, те следва да имат достъп до информацията, съдържаща се във взаимосвързаните централните регистри.

(46) За да се гарантира законосъобразността и редовността на разходите, включени в отчетите, представени на Комисията по програмите за финансиране от Съюза, програмните органи трябва да събират и съхраняват в своите системи за управление и контрол информация относно действителните собственици на получателите на финансиране от Съюза. Поради това е необходимо да се гарантира, че програмните органи в държавите членки имат достъп до информацията за действителните собственици, съхранявана във взаимосвързаните централни регистри, за да изпълняват задълженията си за предотвратяване, откриване, коригиране и докладване на нередности, включително измами, съгласно Регламент (ЕС) 2021/1060 на Европейския парламент и на Съвета ([18]).

(47) За да се защитят финансовите интереси на Съюза, органите на държавите членки, които прилагат Механизма за възстановяване и устойчивост съгласно Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета ([19]), следва да имат достъп до взаимосвързаните централни регистри, за да събират информацията относно действителните собственици на получателя на средства от Съюза или изпълнителя, изисквана съгласно посочения регламент.

(48) Корупцията в областта на обществените поръчки вреди на обществения интерес, подкопава общественото доверие и оказва отрицателно въздействие върху живота на гражданите. Като се има предвид уязвимостта на процедурите за възлагане на обществени поръчки от корупция, измами и други предикатни престъпления, следва да бъде възможно националните органи, компетентни по отношение на процедурите за възлагане на обществени поръчки, да правят справки в централните регистри, за да установят самоличността на физическите лица, които в крайна сметка притежават или контролират участниците в търговете, и да установяват случаите, в които има риск от участие на престъпници в процедурата за възлагане на обществена поръчка. Навременният достъп до информацията, съхранявана в централния регистъра, е от решаващо значение, за да се гарантира, че органите на публична власт, които провеждат процедури за възлагане на обществени поръчки, могат да изпълняват функциите си ефективно, включително чрез откриване на случаи на корупция при тези процедури. Понятието „публични органи“ във връзка с процедурите за възлагане на обществени поръчки следва да обхваща понятието „възлагащи органи“ в правните актове на Съюза, отнасящи се до процедурите за възлагане на обществени поръчки за стоки и услуги или за концесии, както и всеки публичен орган, определен от държавите членки да проверява законосъобразността на процедурите за възлагане на обществени поръчки, който не е компетентен орган за целите на БИП/БФТ.

(49) Продукти като проверка на клиентите, предлагани от доставчици трети страни, подпомагат задължените субекти при извършването на комплексна проверка на клиента. Тези продукти им предоставят цялостен поглед върху клиента, което им позволява да вземат информирани решения относно класификацията на риска, мерките за ограничаване на риска, които трябва да бъдат приложени, и евентуалните подозрения по отношение на дейностите на клиентите. Тези продукти допринасят и за работата на компетентните органи при анализа на съмнителни трансакции и разследванията на потенциални случаи на изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма, като допълват информацията за действителните собственици с други технически решения, които дават възможност на компетентните органи да имат по-широк поглед върху сложните престъпни схеми, включително чрез локализиране на техните извършители. Поради това те играят решаваща роля за проследяването на все по-сложните и бързи движения, които характеризират схемите за изпиране на пари. Поради добре установената им функция в инфраструктурата за съответствие е оправдано да се счита, че доставчиците, предлагащи тези продукти, имат законен интерес от достъп до информацията, съхранявана в централните регистри, при условие че данните, получени от регистъра, се предлагат само на задължените субекти и компетентните органи в Съюза за изпълнението на задачи, свързани с предотвратяването на изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма и борбата с тях.

(50) За да се избегнат различни подходи към прилагането на понятието за законен интерес за целите на достъпа до информация за действителните собственици, процедурите за признаване на такъв законен интерес следва да бъдат хармонизирани. Това следва да включва общи образци за прилагането и признаването на законен интерес, което би

([17]) Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

([18]) Регламент (ЕС) 2021/1060 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. за установяване на общоприложимите разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд плюс, Кохезионния фонд, Фонда за справедлив преход и Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури, както и на финансовите правила за тях и за фонд „Убежище, миграция и интеграция“, фонд „Вътрешна сигурност“ и Инструмента за финансова подкрепа за управлението на границите и визовата политика (ОВ L 231, 30.6.2021 г., стр. 159).

([19]) Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета от 12 февруари 2021 г. за създаване на Механизъм за възстановяване и устойчивост (ОВ L 57, 18.2.2021 г., стр. 17).

улеснило взаимното признаване от централните регистри в целия Съюз. За тази цел на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да въвежда хармонизирани образци и процедури.

(51) За да се гарантира, че процедурите за предоставяне на достъп на лица с предварително проверен законен интерес не са ненужно обременяващи, достъпът може да бъде подновяван въз основа на опростени процедури, чрез които образуването, отговарящо за централния регистър, гарантира, че информацията, получена преди това за целите на проверката, е вярна и релевантна и при необходимост се актуализира.

(52) Освен това с цел да се осигури пропорционален и уравновесен подход и да се гарантират правата на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, държавите членки следва да предвидят освобождавания от изискванията за разкриване на личната информация за действителния собственик чрез централните регистри и от задължението за осигуряване на достъп до такава информация при изключителни обстоятелства, когато информацията би изложила действителния собственик на несъразмерен риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване. За държавите членки следва да е възможно също така да изискват онлайн регистрация с цел да се идентифицира всяко лице, което иска информация от регистъра, както и заплащане на такса за достъп до информацията в регистъра от лицата, които имат законен интерес. Тези такси обаче следва да бъдат строго ограничени до необходимото за покриване на разходите за гарантиране на качеството на информацията, съхранявана в централните регистри, и за предоставяне на информацията и не следва да спъват ефективния достъп до информация за действителните собственици.

(53) Идентифицирането на заявителите е необходимо, за да се гарантира, че само лица със законен интерес могат да имат достъп до информация за действителните собственици. Процесът на идентифициране обаче следва да се извършва по такъв начин, че да не води до дискриминация, включително въз основа на държавата на пребиваване или гражданството на заявителите. За тази цел държавите членки следва да предоставят достатъчно механизми за идентификация, включително, но не само, схеми за електронна идентификация, за които е извършено уведомяване съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([20]), и съответните квалифицирани удостоверителни услуги, за да се даде възможност на лицата със законен интерес да имат ефективен достъп до информацията за действителните собственици.

(54) С Директива (ЕС) 2018/843 беше постигнато взаимно свързване на централните регистри на държавите членки, съдържащи информация за действителните собственици, чрез европейската централна платформа, създадена с Директива (ЕС) 2017/1132. Взаимното свързване се оказа от съществено значение за ефективния презграничен достъп до информацията за действителните собственици от страна на компетентните органи, задължените субекти и лицата със законен интерес. То ще изисква непрекъснато развитие, за да бъдат изпълнени променените регулаторни изисквания преди транспонирането на настоящата директива. Поради това работата по взаимното свързване следва да продължи с участието на държавите членки във функционирането на цялата система, което следва да бъде осигурено посредством редовен диалог между Комисията и представителите на държавите членки по въпросите, засягащи експлоатацията на системата и нейното бъдещо развитие.

(55) Чрез взаимното свързване на централните регистри на държавите членки следва да се предоставя достъп, както в национален, така и в презграничен план, до информацията за действителните собственици на правните форми, съдържаща се в централния регистър на всяка държава членка, въз основа на определението за законен интерес по силата на решение, взето от органа, отговарящ за съответния централен регистър. За да се гарантира възможността решенията за ограничаване на достъпа до информация за действителните собственици, да не подлежат на преразглеждане, следва да се създадат механизми за обжалване на такива решения. С цел да се осигурят последователност и ефикасност на вписването в регистрите и на обмена на информация, държавите членки следва да гарантират, че техният орган, отговарящ за централният им регистър, си сътрудничи със съответните насрещни органи в други държави членки, включително като обменя информация относно доверителната собственост и сходните правни форми, които се уреждат от правото на една държава членка и се управляват административно в друга държава членка или чийто доверителен собственик е установен или пребивава в друга държава членка.

(56) По отношение на обработването на лични данни за целите на настоящата директива се прилага Регламент (ЕС) 2016/679. Физическите лица, чиито лични данни се съхраняват в централните регистри като действителни собственици, следва да бъдат информирани за приложимите правила за защита на данните. Освен това следва да се предоставя достъп само до лични данни, които са актуални и се отнасят до истинските действителни собственици, а

([20]) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

действителните собственици следва да бъдат информирани относно техните права съгласно правната уредба на Съюза за защита на данните и относно приложимите процедури за упражняване на тези права.

(57) Забавеният достъп на ЗФР и други компетентни органи до идентификационните данни на титулярите на банкови сметки и платежни сметки, сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви и сейфове за съхраняване на ценности, затруднява откриването на преводи на средства, свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма. Поради това е изключително важно да се създадат централизирани автоматизирани механизми, например регистър или система за извличане на данни, във всички държави членки, като ефикасен начин за получаване на навременен достъп до идентификационните данни на титулярите на банкови сметки и платежни сметки, сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви и сейфове за съхраняване на ценности, техните пълномощници и техните действителни собственици. Тази информация следва да включва информация за минали периоди за титулярите на закрити клиентски сметки, банкови сметки и платежни сметки, включително виртуални IBAN, сметки за ценни книжа, попечителски сметки за криптоактиви и сейфове за съхраняване на ценности. При прилагането на разпоредбите за достъп е целесъобразно да се използват вече съществуващите механизми, при условие че националните ЗФР могат да получават достъп до данните, във връзка с които отправят запитване, незабавно и в нефилтриран вид. Държавите членки следва да разгледат възможността да захранват тези механизми с друга информация, която се счита за необходима и съразмерна за по-ефективното ограничаване на рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма. Следва да се осигури пълна поверителност по отношение на такива запитвания и искания за съответната информация от страна на ЗФР, ОБИП в контекста на съвместните анализи и надзорните органи.

(58) Виртуалните IBAN са виртуални номера, издавани от кредитни институции и финансови институции, които позволяват плащанията да бъдат пренасочвани към физически банкови сметки или платежни сметки. Въпреки че виртуалните IBAN могат да бъдат използвани от предприятията за законни цели, например за рационализиране на процеса на събиране и изпращане на плащания през границите, те са свързани и с повишени рискове от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, тъй като могат да се използват за прикриване на самоличността на титуляря на сметката, което затруднява ЗФР да проследяват потока от средства, да установяват местонахождението на сметката и да налагат необходимите мерки, включително спиране или наблюдение на сметката. За да се намалят тези рискове и да се улесни проследяването и откриването на незаконни потоци от ЗФР, централизираните автоматизирани механизми следва да включват информация за виртуалните IBAN, свързани с банкова сметка или платежна сметка.

(59) С цел зачитане на неприкосновеността на личния живот и защита на личните данни необходимият минимум от данни за провеждане на разследвания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да бъде съхраняван в централизирани автоматизирани механизми за банковите сметки или платежните сметки, сметките за ценни книжа и сметките за криптоактиви. За държавите членки следва да бъде възможно да определят какви допълнителни данни е полезно и пропорционално да бъдат събирани. При транспонирането на разпоредбите, свързани с тези механизми, държавите членки следва да определят срокове за съхраняване, равни на срока за съхраняване на документацията и информацията, получени при прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента. За държавите членки следва да бъде възможно по изключение да удължават срока за съхраняване, при условие че са представени разумни основания. Допълнителният срок за съхраняване следва да не надвишава 5 години. Този срок следва да не засяга националното право, установяващо други изисквания за съхраняване на данните, които допускат вземането на решение във всеки отделен случай с цел улесняване на провеждането на наказателни или административни производства. Достъпът до тези механизми следва да бъде съгласно принципа „необходимост да се знае“.

(60) Чрез взаимното свързване на централизираните автоматизирани механизми на държавите членки националните ЗФР ще могат бързо да получават презгранично идентификационните данни на титулярите на банкови сметки и платежни сметки и сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви и сейфове за съхранение на ценности в други държави членки, което ще засили способността им ефективно да извършват финансов анализ и да си сътрудничат с насрещните органи от други държави членки. Прекият презграничен достъп до информация за банкови сметки и платежни сметки, сметки за ценни книжа и сметки за криптоактиви и сейфове за съхранение на ценности ще даде възможност на ЗФР да изготвят финансов анализ в достатъчно кратък срок, за да проследяват средствата, набрани чрез различни сметки, включително чрез използване на виртуални IBAN, да откриват потенциалните случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма и да осигуряват бързи правоприлагащи действия. На ОБИП следва също така да се предостави пряк достъп до взаимосвързаните централизирани автоматизирани механизми, за да се предостави оперативна подкрепа на ЗФР в рамките на съвместни анализи. Държавите членки следва да гарантират, че прекият достъп до взаимосвързаните централизирани автоматизирани механизми се предоставя и на надзорните органи, за да им се даде възможност да изпълняват ефективно своите задачи.

(61) С цел да се спази правото на защита на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот и да се ограничи въздействието на презграничния достъп до информацията, съдържаща се в националните централизирани автоматизирани механизми, обхватът на информацията, достъпна чрез системата за взаимосвързаност на регистрите на банковите сметки (РБС) (наричана по-нататък „система за взаимосвързаност на РБС“), ще бъде ограничен до

необходимия минимум в съответствие с принципа за минимизиране на данните, за да се даде възможност за идентифициране на всички физически или юридически лица, които притежават или контролират банкови сметки или платежни сметки, сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви, и държат сейфове за съхраняване на ценности. На ЗФР и ОБИП, както и на надзорните органи следва да бъде предоставян незабавен и нефилтриран достъп до системата за взаимосвързаност на РБС. Държавите членки следва да гарантират, че служителите на ЗФР съблюдават високи професионални стандарти по отношение на поверителността и защитата на данните, и че са с висока почтеност и притежават подходящи умения. Освен това държавите членки следва да въведат технически и организационни мерки, гарантиращи сигурността на данните съобразно високи технологични стандарти.

(62) Взаимното свързване на централизираните автоматизирани механизми на държавите членки (централни регистри или централни електронни системи за извличане на данни), съдържащи информация за банковите сметки и платежните сметки, сметките за ценни книжа, сметките за криптоактиви и за сейфовете за съхранение на ценности чрез системата за взаимосвързаност на РБС, изисква координация на националните системи, които имат различни технически характеристики. За тази цел следва да се разработят технически мерки и изисквания, като се вземат предвид различията между националните централизирани автоматизирани механизми.

(63) Недвижимите имоти са привлекателна за престъпниците стока, чрез която да изпират облагите от своите незаконни дейности, тъй като позволяват да се прикрият истинският източник на средствата и самоличността на действителния собственик. Правилното и навременно идентифициране на недвижимото имущество, както и на физическите лица, правните образувания и правните форми, които притежават недвижимо имущество, от ЗФР и други компетентни органи, е важно както за откриването на схемите за изпиране на пари, така и за запорирането и конфискацията на активи, а също и за административните мерки за запориране за прилагане на целеви финансови санкции. Поради това е важно държавите членки да предоставят на ЗФР и на други компетентни органи незабавен и пряк достъп до информация, която позволява правилно провеждане на анализи и разследвания на потенциални престъпни случаи, свързани с недвижими имоти. За да се улесни ефективният достъп, тази информация следва да се предоставя безплатно чрез единна точка за достъп, чрез цифрови средства и, когато е възможно, в машинночетим формат. Информацията следва да включва историческа информация, включително историята на собствеността върху недвижими имоти, цените, на които недвижимите имоти са били придобити в миналото, и свързаните с тях тежести за определен период в миналото, за да се даде възможност на ЗФР и други компетентни органи в тази държава членка да анализират и идентифицират всички подозрителни дейности, свързани със недвижимите имоти, включително със земя, които биха могли да бъдат показателни за изпиране на пари или други видове престъпления. Такава информация за минали периоди се отнася до видовете информация, която вече е събрана при извършването на сделките с недвижими имоти. Следователно няма нови задължения, наложени на засегнатите лица, които да гарантират надлежното зачитане на оправданите правни очаквания на засегнатите лица. Като се има предвид, че престъпните схеми, включващи недвижими имоти, често имат презграничен характер, е целесъобразно да се определи минимален набор от информация, до която компетентните органи следва да имат достъп и да споделят с насрещните органи в други държави членки.

(64) Всички държави членки са създали или следва да създадат оперативно независими и самостоятелни ЗФР със задачата да събират и анализират информация, за да установяват връзката между съмнителните трансакции и дейности, и стоящите в тяхната основа престъпни дейности с цел предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. ЗФР следва да бъде единственото централно национално звено, отговарящо за получаването и анализирането на уведомленията за съмнителни трансакции, уведомленията за презграничното физическо движение на парични средства чрез митническата информационна система, за трансакции, за които е получено уведомление при надвишаване на определени прагови стойности (основано на прагова стойност разкриване), както и друга информация във връзка с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма, подавана от задължените субекти. Оперативната независимост и самостоятелност на ЗФР следва да бъдат гарантирани, като на ЗФР се предоставят правомощия и способност за свободно изпълнение на неговите функции, включително възможност за вземане на самостоятелни решения по отношение на анализа, исканията и разпространението на определена информация. Във всички случаи ЗФР следва да има независимо право да препраща или разпространява информация до съответните компетентни органи. На ЗФР следва да се предоставят годни финансови, човешки и технически ресурси по начин, който гарантира неговата самостоятелност и независимост и му дава възможност да изпълнява ефективно своя мандат. ЗФР следва да може да получава и използва ресурсите, необходими за изпълнението на неговите функции, на индивидуална или рутинна основа, без всякакво неправомерно политическо, правителствено или секторно влияние или намеса, които биха могли да застрашат оперативната му независимост. За да се оцени изпълнението на тези изисквания и да се установят слабостите и най-добрите практики, ОБИП следва да бъде оправомощена да координира организирането на партньорски проверки на ЗФР.

(65) Служителите на ЗФР следва да бъдат с висока почтеност, да притежават подходящи умения и да съблюдават високи професионални стандарти. ЗФР следва да разполагат с процедури за ефективно предотвратяване и управление на конфликтите на интереси. Предвид естеството на тяхната работа ЗФР получават и имат достъп до големи количества чувствителна лична и финансова информация. Поради това служителите на ЗФР следва да притежават подходящи умения по отношение на етичното използване на аналитични инструменти за големи информационни масиви. Освен това дейностите на ЗФР могат да имат последици за основните права на физическите лица, като например правото на

защита на личните данни, правото на личен живот и правото на собственост. Поради това ЗФР следва да определят служител по въпросите на основните права, който може да бъде член на съществуващия персонал на ЗФР. Задачите на служителя по въпросите на основните права следва да включват, без това да възпрепятства или забавя дейностите на ЗФР, наблюдение и насърчаване на спазването на основните права от страна на ЗФР, предоставяне на съвети и насоки на ЗФР относно последиците за основните права, произтичащи от неговите политики и практики, контрол на законосъобразността и етиката на дейностите на ЗФР и издаване на необвързващи становища. Определянето на служител по въпросите на основните права ще спомогне да се гарантира, че при изпълнението на своите задачи ЗФР зачитат и защитават основните права на засегнатите лица.

(66) ЗФР следва да могат да разпространяват информация до компетентните органи, натоварени с борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Тези органи следва да се разбира, че включват органи с разследваща, прокурорска или съдебна роля. В държавите членки други органи имат специални роли във връзка с борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, като ЗФР следва също така да могат да им предоставят резултатите от своите оперативни или стратегически анализи, когато считат, че тези резултати са от значение за техните функции. Резултатите от тези анализи предоставят съдържателни разузнавателни данни, използвани за разработването на ръководства в хода на работата по разследване и наказателно преследване. Източникът на уведомлението за съмнителна трансакция или дейност не следва да се разкрива при разпространението. Това обаче не следва да възпрепятства ЗФР да разпространяват съответната информация, включително например информация за IBAN номерата, BIC или SWIFT кодове. Освен това ЗФР следва да могат да споделят друга информация, с която разполагат, включително при поискване от други компетентни органи. При упражняването на своята автономност и независимост ЗФР следва да обмислят как отказът за предоставяне на информация може да окаже въздействие върху сътрудничеството и по-широката цел за борба с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Отказите следва да бъдат ограничени до изключителни обстоятелства, например когато информацията произхожда от друго ЗФР, което не се е съгласило с по-нататъшното ѝ разпространение, или когато ЗФР има основания да смята, че информацията няма да бъде използвана за целите, за които е била поискана. В такива случаи ЗФР следва да посочи причините за отказа. Тези причини биха могли да включват поясняване, че ЗФР не разполага с информацията или че не е дадено съгласие за по-нататъшно разпространение.

(67) Ефективното сътрудничество и обмен на информация между ЗФР и надзорниците са от решаващо значение за интегритета и стабилността на финансовата система. Това осигурява всеобхватен и последователен подход за предотвратяване и борба с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, повишава ефективността на режима на Съюза за БИП/БФТ и предпазва икономиката от заплахите, породени от незаконни финансови дейности. Информацията, с която разполагат ЗФР, отнасяща се например до качеството и количеството на докладите за съмнителни трансакции, подадени от задължените субекти, качеството и навременността на отговорите на задължените субекти на искания за информация от ЗФР и информацията относно видовете изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма и относно тенденциите и методите при изпирането на пари, свързаните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, може да помогне на надзорниците да установят областите, в които рисковете са по-високи или в които спазването на изискванията е слабо, и по този начин да им дадат представа дали надзорът трябва да бъде засилен по отношение на конкретни задължени субекти или сектори. За тази цел ЗФР следва да предоставят на надзорниците, по своя инициатива или при поискване, определени видове информация, която може да е от значение за целите на надзора.

(68) ЗФР имат важни функции при установяването на финансовите операции на терористични мрежи, особено презграничните, и при откриването на техните финансови поддръжници. Финансовото разузнаване може да бъде от основно значение за разкриване на подпомагането на терористични престъпления и на мрежите и схемите на терористичните организации. Между ЗФР продължават да съществуват значителни различия по отношение на техните функции, компетенции и правомощия. Съществуващите различия обаче следва да не засягат дейността на ЗФР, и по-специално способността им да изготвят превантивни анализи в помощ на всички органи, които отговарят за разузнаването, разследването и съдебните действия, както и международното сътрудничество. Съществено значение за изпълнението на задачите на ЗФР придоби определянето на минималния набор от данни, до които ЗФР следва да имат бърз достъп, и които да могат да обменят безпрепятствено с насрещните звена от други държави членки. Във всички случаи на съмнения за изпиране на пари и свързаните с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма, потокът на информацията следва да се движи пряко и бързо между ЗФР, без необосновано забавяне. Поради това е изключително важно да се повишат допълнително ефективността и ефикасността на ЗФР чрез изясняване на правомощията и чрез сътрудничество между ЗФР.

(69) Правомощията на ЗФР включват правото на достъп, пряк или непряк, до „финансовата“, „административната“ и „свързаната с правоприлагане“ информация, от която се нуждаят, за да се борят с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Липсата на определение на видовете информация, които включват тези общи категории, доведе до това ЗФР да получат достъп до най-разнообразни набори от информация, което оказва въздействие върху аналитичните функции на ЗФР, както и върху способността им да си сътрудничат ефективно с насрещните звена от други държави членки, включително в рамките на съвместни анализи. Поради това е необходимо да се определят минималните набори от „финансова“, „административна“ и „свързана с правоприлагане“ информация, които следва да бъдат предоставени на разположение, пряко или непряко, на всяко ЗФР в целия Съюз. Освен това ЗФР получават и съхраняват в своите бази данни или имат достъп до информация, свързана със трансакции, за които се подава уведомление при надвишаване на определени прагови стойности (основани на прагови стойности уведомления). Тези уведомления са важен източник на информация и се използват широко от ЗФР в контекста на вътрешни и съвместни анализи. Поради това основаните на прагови стойности уведомления са сред видовете информация, която се обменя чрез FIU.net. Прекият достъп е важна предпоставка за оперативната ефективност и капацитета за реакция на ЗФР. За тази цел държавите членки следва да могат да предоставят на ЗФР пряк достъп до по-широк набор от информация от изисквания съгласно настоящата директива. В същото време настоящата директива не изисква от държавите членки да създават нови бази данни или регистри в случаите, когато определени видове информация, например информация за обществени поръчки, се разпространяват в рамките на различни хранилища или архиви. Когато не е създадена база данни или регистър, държавите членки следва да вземат други мерки, необходими да се гарантира, че ЗФР могат да получат тази информация без забавяне. Освен това ЗФР следва да могат бързо да получават от всеки задължен субект цялата необходима информация, свързана с техните функции. Всяко ЗФР следва също така да е в състояние да получи такава информация при поискване от друго ЗФР и да обмени информацията със запитващото ЗФР.

(70) Достъпът следва да се счита за пряк и незабавен, когато информацията се съдържа в база данни, регистър или електронна система за извличане на данни, позволяващи на ЗФР да получи информацията директно чрез автоматизиран механизъм, без участието на посредник. Когато информацията се съхранява от друг субект или орган, прекият достъп означава, че тези органи или субекти предават информацията на ЗФР без забавяне, без намеса по отношение на съдържанието на исканите данни или на информацията, която трябва да бъде предоставена. Информацията не следва да се подлага на филтриране. В някои случаи обаче изискванията за поверителност, свързани с информацията, може да не позволяват информацията да бъде предоставена в нефилтриран вид. Такъв е случаят например, когато данъчна информация може да бъде предоставена на ЗФР само със съгласието на данъчен орган в трета държава, когато прекият достъп до свързана с правоприлагане информация може да застраши текущо разследване, както и във връзка с резервационни данни на пътниците, събрани съгласно Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета ([21]). В тези случаи държавите членки следва да положат необходимите усилия, за да гарантират на ЗФР ефективен достъп до информацията, включително като разрешат на ЗФР достъп до информацията при условия, сходни с условията, които се прилагат за други органи на национално равнище, с цел да се улеснят извършваните от тях аналитични дейности.

(71) На огромната част от ЗФР са предоставени правомощия да предприемат спешни действия и да спират или да отложат даването на съгласие по отношение на дадена трансакция, за да извършат необходимия анализ, да потвърдят съмнението и да разпространят резултатите от аналитичните дейности до компетентните органи. Съществуват обаче някои различия в правомощията за спиране в държавите членки, което оказва въздействие не само върху отлагането на дейности с презграничен характер чрез сътрудничество между ЗФР и ЗФР, но и върху основните права на физическите лица. Освен това, за да се гарантира, че ЗФР имат капацитет за бързо налагане на обезпечителни мерки върху средства или активи от престъпна дейност и за предотвратяване на тяхното разпиляване, също и за целите на налагането на възбрана, на ЗФР следва да се предостави правомощието да спират използването на банкова сметка или платежна сметка, сметка за криптоактиви или делови взаимоотношения, за да анализират трансакциите, извършени чрез сметката или делови взаимоотношения, да потвърдят съмнението и да разпространят резултатите от анализа до съответните компетентни органи. Като се има предвид, че това отлагане би оказало въздействие върху правото на собственост, ЗФР следва да могат да спират трансакции, използването на сметки или делови взаимоотношения за ограничен период от време, за да запазят средствата, да извършат необходимите анализи и да разпространят резултатите от анализите до компетентните органи с оглед на евентуалното приемане на подходящи мерки. Като се има предвид по-съществения въздействие върху основните права на засегнатото лице, спирането на използването на сметка или делови взаимоотношения следва да бъде наложено за по-ограничен срок, който следва да бъде определен на 5 работни дни. Държавите членки могат да определят по-дълъг период на спиране, когато съгласно националното право ЗФР упражнява компетентност в областта на възстановяването на активи и изпълнява функции по издирване, възбраняване, запориране или конфискуване на активи от престъпна дейност. В тези случаи следва да се гарантира зачитането на основните права на засегнатите лица и ЗФР следва да изпълняват функциите си съобразно съответните национални гаранции. ЗФР следва да отменят спирането на трансакцията, използването на сметката или деловите

([21]) Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 132).

взаимоотношения веднага щом спирането престане да бъде необходимо. Когато е определен по-дълъг период на спиране, засегнатите лица, чиито трансакции, използване на сметки или делови взаимоотношения са били спрени, следва да имат възможност да обжалват заповедта за спиране пред съд.

(72) При определени обстоятелства ЗФР следва да могат да изискват, от свое име или от името на друго ЗФР, задължен субект да наблюдава в рамките на определен период трансакциите или дейностите, извършвани чрез банкова сметка или платежна сметка или сметка за криптоактиви или друг вид делови взаимоотношения по отношение на лица, представляващи значителен риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма. По-строгото наблюдение на сметка или делови взаимоотношения може да предостави на ЗФР допълнителна информация за моделите трансакции на титуляря на сметката и да доведе до навременно откриване на необичайни или съмнителни трансакции или дейности, които могат да наложат по-нататъшни действия от страна на ЗФР, включително спиране на използването на сметката или на деловите взаимоотношения, анализ на събраните доказателства и разпространението им сред органите за разследване и съдебно преследване. Наред с това ЗФР следва да могат да предупреждават задължените субекти при информация, която е от значение за извършването на комплексна проверка на клиента. Тези предупреждения могат да помогнат на задължените субекти да обосноват своите процедури за комплексна проверка на клиента и да гарантират тяхната съгласуваност с рисковете, да актуализират съответно своите системи за оценка и управление на риска, като освен това им предоставят допълнителна информация, която може да породи необходимост от разширена комплексна проверка на определени клиенти или трансакции, които представляват по-висок риск.

(73) За да осигуряват по-голяма прозрачност и отчетност и да повишават осведомеността относно своите дейности, ЗФР следва ежегодно да изготвят доклади за дейността си. Тези доклади следва да съдържат най-малко статистически данни във връзка с получените уведомления за съмнителни трансакции и предприетите последващи действия, броя на случаите на разпространяване на информация до националните компетентни органи и предприетите последващия действия във връзка с разпространената информация, броя на подадените към други ЗФР искания и на получените от други ЗФР искания, както и информация за установените тенденции и типологии. Тези доклади следва да се оповестяват публично, с изключение на частите от тях, които съдържат чувствителна и класифицирана информация.

(74) Най-малко веднъж годишно ЗФР следва да предоставя на задължените субекти обратна информация относно качеството на уведомленията за съмнителни трансакции, тяхната навременност, описанието на съмненията и всички предоставени допълнителни документи. Такава обратна информация може да се предоставя на отделни задължени субекти или групи от задължени субекти и следва да цели допълнително подобряване на способността на задължените субекти да откриват и установяват съмнителните трансакции и дейности, подобряване на качеството на уведомленията за съмнителни трансакции, подобряване на цялостните механизми за уведомяване и предоставяне на важна информация на задължените субекти за тенденциите, типологиите и рисковете, свързани с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Когато определят вида и честотата на обратната информация, ЗФР следва, доколкото е възможно, да вземат предвид областите, в които може да са необходими подобрения във връзка с дейностите по уведомяване. За да се подпомогне възприемането на последователен подход от ЗФР и предоставянето на подходяща обратна информация на задължените субекти, ОБИП следва да издава препоръки към ЗФР относно най-добрите практики и подходи за предоставяне на обратна информация. Когато това не би застрашило аналитичната работа или разследванията, ЗФР могат да обмислят предоставянето на обратна информация относно използването или резултатите от уведомленията за съмнителни трансакции, независимо дали по отделни уведомления или в обобщен вид. ЗФР следва също да предоставят на митническите органи обратна информация поне веднъж годишно за ефективността и предприетите последващите действия във връзка с уведомленията относно презграничното физическо движение на парични средства.

(75) Предназначението на ЗФР е да събират и анализират информацията с цел да установяват връзките между съмнителните трансакции или дейности, и стоящата в тяхната основа престъпна дейност с оглед на предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и да разпространяват резултатите от своите анализи, а също и допълнителна информация до компетентните органи, когато са налице основания за съмнения за изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Никое ЗФР не следва да се въздържа или да отказва да обмени информация с друго ЗФР, по собствена инициатива или при поискване, с мотиви като липса на установени свързани с изпирането на пари предикатни престъпления, особености на националното наказателно право и различия в определенията за свързано предикатно престъпление или непосочването на конкретни съответни предикатни престъпления. ЗФР са съобщавали за трудности при обмена на информация поради различия в определенията в националното право за някои предикатни престъпления, например данъчните престъпления, които не са хармонизирани от правото на Съюза. Такива трудности следва да не възпрепятстват взаимния обмен, разпространяването на информация до други компетентни органи и използването на тази информация. ЗФР следва бързо, конструктивно и ефективно да осигурят възможно най-широкото международно сътрудничество със ЗФР на трети държави по отношение на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма в съответствие с приложимите правила за защита на данните при предаване на данни, препоръките на FATF и принципите на Групата „Egmont“ за обмена на информация между звената за финансово разузнаване. За тази цел ЗФР следва да се насърчават да сключват двустранни споразумения и меморандуми за разбирателство с партньори от трети държави при отчитане на всички задължения, свързани с основните права, и необходимостта от защита на принципите на правовата държава.

(76) ЗФР може да наложи определени ограничения по отношение на по-нататъшното използване на информацията, която предоставя на друго ЗФР. Получаващото ЗФР следва да използва информацията само за целите, за които е била поискана или предоставена. Всяко ЗФР следва да даде на друго ЗФР предварителното си съгласие за предаване на информацията на други компетентни органи, независимо от вида на евентуалното предикатно престъпление и независимо дали предикатното престъпление е било установено към момента на обмена, за да се осигури възможност за ефективно изпълнение на функцията за разпространяване на информацията. Предварителното съгласие за по-нататъшно разпространение следва да се предостави своевременно и не следва да се отказва, освен ако не попада извън приложното поле на разпоредбите за БИП/БФТ или би било в несъответствие с основните принципи на националното право. ЗФР следва да предоставят обяснения за всеки отказ за даване на съгласие.

(77) ЗФР следва да използват сигурни средства, включително защитени съобщителни канали, за да си сътрудничат и обменят информация помежду си. Във връзка с това следва да се създаде система за обмен на информация между ЗФР на държавите членки („FIU.net“). ОБИП следва да управлява системата и да ѝ предоставя хостинг, като системата следва да осигурява най-високо ниво на сигурност и пълно криптиране на обменяната информация. FIU.net следва да се използва от ЗФР за сътрудничество и обмен на информация помежду им и може също така да се използва, когато е целесъобразно и с решение от ОБИП, за обмен на информация със ЗФР на трети държави, с други органи и с органи, служби и агенции на Съюза. Функционалностите на FIU.net следва да се използват пълноценно от ЗФР. Тези функционалности следва да дават възможност на ЗФР да съпоставят своите данни с данните на други ЗФР чрез псевдонимизиране с цел откриване на лицата, които представляват интерес за ЗФР в други държави членки, и установяване на техните облаги и средства, като при това осигуряват пълна защита на личните данни. За да установят връзки между финансовата информация и разузнавателните данни за престъпността, ЗФР следва също така да могат да използват функционалностите FIU.net, за да съпоставят данните си чрез псевдонимизиране с информацията, съхранявана от органите, службите и агенциите на Съюза, доколкото това съпоставяне попада в рамките на съответните правни мандати на последните и при пълно зачитане на приложимите правила за защита на данните.

(78) Важно е ЗФР ефективно да си сътрудничат и да обменят информация помежду си. Във връзка с това ОБИП следва да предоставя необходимото съдействие не само като координира съвместните анализи на уведомленията за презгранични съмнителни трансакции, но и като разработва проекти на технически стандарти за изпълнение и регулаторни технически стандарти относно формàта, който да се използва за обмена на информация между ЗФР, образеца за подаване на уведомленията за съмнителни трансакции и критериите за относимост и подбор, които трябва да се вземат предвид, когато се определя дали дадено уведомление за съмнителна трансакция засяга друга държава членка, както и насоки относно естеството, характеристиките и целите на оперативния и стратегическия анализ и относно процедурите, които трябва да бъдат въведени, когато се препраща и получава уведомление за съмнителни трансакции, което засяга друга държава членка, и последващите действия, които трябва да се предприемат. ОБИП следва също така да установи процес на партньорски проверки, за да се постигне по-голяма съгласуваност и ефективност на дейностите на ЗФР и да се улесни обменът на най-добри практики между ЗФР.

(79) ЗФР отговарят за получаването на уведомления за съмнителни трансакции или дейности от задължени субекти, установени на територията на техните държави членки. Някои от уведомленията за съмнителни трансакции или дейности, за които ЗФР получават уведомления, обаче могат да се отнасят до дейности, извършвани от задължени субекти в други държави членки, когато те осъществяват стопанска дейност без предприятие. В тези случаи е важно ЗФР да разпространяват тези уведомления до насрещното звено в държавата членка, засегната от трансакцията или дейността, без да поставят условия за използването на тези уведомления. Системата FIU.net дава възможност за разпространение на такива презгранични уведомления. За подобряването на тази функционалност се извършва модернизация на системата с цел да се осигури възможност за бързо разпространение на такива уведомления и да се способства за осъществяването на значителен обмен на информация между ЗФР, а оттам и за ефективно прилагане на настоящата директива.

(80) Необходимо е да има срокове за обмена на информация между ЗФР, за да се осигури бързо, ефективно и съгласувано сътрудничество. Следва да се определят срокове, за да се осигури ефективен обмен на информация в разумен срок или да се спазват процедурните ограничения. За изключителни, обосновани и спешни случаи следва да се предвидят по-кратки срокове, при което запитаното ЗФР да има възможност за пряк достъп до базите данни, в които се съхранява исканата информация. В случаите, когато запитаното ЗФР не е в състояние да предостави информацията в сроковете, то следва да информира за това запитващото ЗФР.

(81) При движението на незаконни пари се пресичат границите и може да бъдат засегнати различни държави членки. Презграничните случаи, които са свързани с множество юрисдикции, зачестяват и стават все по-значими, което се дължи и на дейностите, извършвани от задължените субекти в презграничен план. За да предприемат ефективни мерки по отношение на случаите, засягащи няколко държави членки, ЗФР следва да могат да надхвърлят обикновения обмен на информация за откриване и анализиране на съмнителните трансакции и дейности и да

осъществят съвместно самата аналитична дейност. ЗФР са съобщили за някои важни въпроси, които ограничават или поставят под условие способността на ЗФР да участват в съвместен анализ. Извършването на съвместен анализ на съмнителните трансакции и дейности ще даде възможност на ЗФР да се възползват от потенциалните полезни взаимодействия, да използват информация от различни източници, за да получават пълна представа за необичайните дейности и да обогатят анализа. ЗФР следва да могат да извършват съвместни анализи на съмнителните трансакции и дейности и да създават и участват в съвместни екипи за анализи за конкретни цели и ограничен срок със съдействието на ОБИП. ОБИП следва да използва системата FIU.net, за да може да изпраща, получава и съпоставя информация и да предоставя оперативна подкрепа на ЗФР в контекста на съвместния анализ на презграничните случаи.

(82) Участието на трети страни, включително органи, служби и агенции на Съюза, може да бъде от основно значение за успешния резултат от анализите на ЗФР, включително съвместните анализи. Поради това ЗФР могат да канят трети страни да участват в съвместния анализ, когато такова участие би се вписало в рамките на съответните мандати на тези трети страни. Участието на трети страни в аналитичния процес може да спомогне за установяването на връзки между информацията от финансовото разузнаване и информацията и разузнавателните данни за престъпността, да обогати анализа и да установи наличието на признаци, че е извършено престъпление.

(83) Ефективният надзор върху всички задължени субекти е от съществено значение за защитата на интегритета на финансовата система на Съюза и на вътрешния пазар. За тази цел държавите членки следва да въведат ефективен и безпристрастен надзор в областта на БИП/БФТ и да определят условията за ефективно, навременно и устойчиво сътрудничество между надзорниците.

(84) Държавите членки следва да осигурят ефективен и безпристрастен надзор въз основа на риска върху всички задължени субекти, по възможност от публични органи чрез отделен и независим национален надзорник. Националните надзорници следва да могат да изпълняват всеобхватен набор от задачи, за да упражняват ефективен надзор върху всички задължени субекти.

(85) В някои случаи Съюзът е бил свидетел на не особено строг подход към надзора върху задълженията на задължените субекти в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Поради това е необходимо националните надзорници, като част от интегрирания надзорен механизъм, въведен с настоящата директива и с Регламент (ЕС) 2024/1620, да получат яснота относно приложимите за тях права и задължения.

(86) С цел по-ефективно и редовно оценяване и наблюдение на рисковете, на които са изложени задължените субекти, и на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол, които те въвеждат за управлението и ограничаването на тези рискове, и прилагане на целевите финансови санкции, е необходимо да се поясни, че националните надзорници имат както правото, така и задължението да провеждат всички необходими дистанционни проверки, проверки на място и тематични проверки и всякакви други проучвания и оценки, каквито сметнат за необходими. Те следва също така да могат да реагират незабавно по отношение на всяко съмнение за неспазване на приложимите изисквания и да предприемат целесъобразни надзорни мерки за разглеждане на твърдения за неспазване. Това не само ще помогне на надзорниците да вземат решения по случаите, в които специфичните рискове, присъщи на даден сектор, са ясни и разбираеми, но ще им предостави и необходимите инструменти за по-нататъшно разпространяване на относимата информация до задължените субекти, за да се подпомогне с информация тяхното разбиране за рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

(87) Информационните дейности, включително разпространението на информация от надзорниците до поднадзорните им задължени субекти, са от съществено значение, за да се гарантира, че в частния сектор има правилно разбиране за естеството и равнището на съществуващите рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Това включва разпространяването на списъците с посочени лица, обхванати от целеви финансови санкции и финансови санкции на ООН, което следва да се извършва незабавно след включването в такъв списък, за да се позволи на сектора да изпълни задълженията си. Тъй като изпълнението на изискванията за БИП/БФТ от страна на задължените субекти включва обработване на лични данни, е важно надзорниците да са запознати с насоките и другите публикации, издадени от органите за защита на данните на национално равнище или на равнището на Съюза чрез Европейския комитет по защита на данните, и по целесъобразност да включват информация в този смисъл при разпространението на информация до поднадзорните им субекти.

(88) Надзорниците следва да възприемат основан на риска подход към своята работа, който да им даде възможност да съсредоточат ресурсите си там, където рисковете са най-високи, като същевременно гарантират, че нито един сектор или субект не е изложен на престъпни опити за изпиране на пари или финансиране на тероризма. За тази цел надзорниците следва да планират дейността си ежегодно. По този начин те следва не само да гарантират, че секторите под техен надзор са обхванати въз основа на риска, но и че са в състояние да реагират бързо при наличието на обективни и съществени признаци за нарушения в рамките на задължен субект, включително по-специално вследствие на публични разкрития или информация, предоставена от лица, сигнализиращи за нередности. Надзорниците следва също така да осигуряват прозрачност по отношение на извършените от тях надзорни дейности, например колегиите от надзорници, които са организирали и на чиито заседания са присъствали, предприетите надзорни действия на място и дистанционни надзорни действия, наложените имуществени санкции или приложените

административни мерки. ОБИП следва да играе водеща роля за насърчаване на общо разбиране на рисковете и поради това следва да бъде натоварен с разработването на референтни (базови) показатели и методика за оценка и класифициране на профила на присъщия и остатъчния риск на задължените субекти, както и на честотата, с която този рисков профил следва да бъде подлаган на преглед.

(89) Разкриването от страна на надзорниците пред ЗФР на факти, които биха могли да бъдат свързани с изпирането на пари или финансирането на тероризма, е един от крайъгълните камъни на ефикасния и ефективен надзор по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма и позволява на надзорниците да вземат мерки за преодоляване на слабостите в процеса на подаване на уведомления от страна на задължените субекти. За тази цел надзорниците следва да могат да уведомяват ЗФР при съмнение, че задължаеният субект не е подал уведомление, или да допълват уведомленията, подадени от задължения субект, с допълнителна информация, която откриват в хода на извършваните от тях надзорни дейности. Надзорниците следва също да могат да подават уведомления при съмнения за изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, извършени от служители на задължените субекти или лица на равностойна длъжност, от техните ръководни органи или действителни собственици. Поради това е необходимо държавите членки да въведат система, която да гарантира, че ЗФР биват надлежно и бързо информирани. Уведомяването на ЗФР за съмнения не следва да се разбира като заменящо задължението на публичните органи да докладват на съответните компетентни органи за всяка престъпна дейност, която разкриват или за която узнават при изпълнението на възложените им задачи. Информацията, обхванатa от адвокатска тайна, не следва да се събира, нито да се използва за справка в контекста на надзорни задачи, освен ако не се прилагат освобождаванията, предвидени в Регламент (ЕС) 2024/1624. Ако надзорниците попаднат на или получат такава информация, те не следва да я вземат предвид за целите на извършваната надзорна дейност, нито да уведомяват ЗФР за нея.

(90) Сътрудничеството между националните надзорници е от съществено значение за осигуряването на общ надзорен подход в целия Съюз. За да бъде ефективно, това сътрудничество трябва да се използва във възможно най-голяма степен и независимо от естеството или статута на съответните надзорници. Като допълнение към традиционното сътрудничество, например способността за провеждане на разследвания от името на запитващ надзорен орган, е целесъобразно да се възложи създаването на колегии от надзорници за БИП/БФТ във финансовия сектор по отношение на задължените субекти, които осъществяват дейност чрез предприятия в няколко държави членки, и по отношение на задължените субекти, които са част от презгранична група. Финансовите надзорници на трета държава могат да бъдат поканени да участват в тези колегии при определени условия, включително изисквания за поверителност, равностойни на тези, наложени на финансовите надзорници на Съюза, и спазване на правото на Съюза по отношение на обработването и предаването на лични данни. Дейностите на колегиите от надзорници за БИП/БФТ следва да бъдат пропорционални на равнището на риска, на който е изложена кредитната институция или финансовата институция, и на мащаба на презграничната дейност.

(91) Директива (ЕС) 2015/849 включваше общо изискване за сътрудничество между надзорниците на държавата членка по произход и на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност. Впоследствие това изискване беше засилено, за да се избегне забраната или необоснованото ограничаване на обмена на информация и сътрудничеството между надзорниците. При липсата на ясна правна уредба обаче създаването на колегии от надзорници за БИП/БФТ се основава на незадължителни насоки. Поради това е необходимо да се установят ясни правила за организацията на колегиите за БИП/БФТ и да се предвиди координиран, правно издържан подход, като се отчита необходимостта от структурирано взаимодействие между надзорниците в целия Съюз. В съответствие с неговата координираща и надзорна роля, на ОБИП следва да бъде възложено разработването на проекти на регулаторни технически стандарти, определящи общите условия, които дават възможност за правилната работа на колегиите от надзорници за БИП/БФТ.

(92) Задължените субекти, които извършват дейност в нефинансовия сектор, могат също да извършват презгранични дейности или да бъдат част от групи, които извършват презгранични дейности. Поради това е целесъобразно да се установят правила, които определят функционирането на колегиите от надзорници за групи в областта на БИП/БФТ, които извършват както финансови, така и нефинансови дейности, и които позволяват създаването на колегии от надзорници в нефинансовия сектор, като се отчита необходимостта от прилагане на допълнителни гаранции по отношение на групи или презгранични субекти, предоставящи правни услуги. За да се гарантира ефективен презграничен надзор в нефинансовия сектор, ОБИП следва да осигурява подкрепа за функционирането на тези колегии и редовно да предоставя становище относно функционирането на тези колегии с напредването на прилагането на благоприятстващата рамка, осигурена с настоящата директива.

(93) Когато задължен субект осъществява дейност чрез предприятия в друга държава членка, включително чрез мрежа от представители, надзорникът на държавата членка на установяване следва да отговаря за надзора по отношение на прилагането от задължения субект на политиките и процедурите в рамките на групата в областта на БИП/БФТ. Това би могло да включва посещения на място в предприятия, установени в друга държава членка. Надзорникът на държавата членка на установяване следва да си сътрудничи тясно с надзорника на държава членка на осъществяване

на стопанска дейност и следва да го информира по всички въпроси, които биха могли да засегнат неговата оценка на спазването от страна на предприятието на правилата в областта на БИП/БФТ в държавата на осъществяване на стопанска дейност.

(94) Когато задължен субект осъществява дейност чрез предприятия в друга държава членка, включително чрез мрежа от представители, надзорникът на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност следва да запази отговорността по осигуряване на спазването на правилата в областта на БИП/БФТ от страна на предприятието, включително, ако е целесъобразно, като извършва инспекции на място и дистанционно наблюдение и като взема целесъобразни и пропорционални мерки по отношение на нарушенията на тези изисквания. Същото следва да се прилага и за други видове инфраструктура на задължени субекти, които извършват дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги, когато тази инфраструктура е достатъчна, за да изисква надзор от страна на надзорника на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност. Надзорникът на държавата членка на осъществяване на стопанска дейности следва да си сътрудничи тясно с надзорника на държавата членка на установяване и да го информира по всички въпроси, които биха могли да засегнат неговата оценка на прилагането от задължения субект на политиките и процедурите в областта на БИП/БФТ, и да даде възможност на надзорника на държавата членка на установяване до вземе мерки в отговор на установени нарушения. Въпреки това, при установяването на тежки, повторни или системни нарушения на правилата в областта на БИП/БФТ, които изискват незабавни коригиращи мерки, надзорника на държавата членка на осъществяване на стопанската дейност следва да може да прилага подходящи и пропорционални временни коригиращи мерки, приложими при сходни обстоятелства към задължените субекти, които попадат в неговата компетентност, за преодоляване на тези тежки, повторни или системни нарушения, когато е уместно, със съдействието на надзорника на държавата членка на установяване или в сътрудничество с него.

(95) В областите, които не са хармонизирани на равнището на Съюза, държавите членки могат да приемат национални мерки, дори когато тези мерки представляват ограничения на свободите на вътрешния пазар. Такъв е случаят например с мерките, предприети за регулиране на предоставянето на услуги в областта на хазарта, особено когато тези дейности се извършват онлайн, без никаква инфраструктура в държавата членка. Въпреки това, за да бъдат съвместими с правото на Съюза, тези мерки трябва да са насочени към постигането на общ интерес, да бъдат недискриминационни и подходящи за постигането на тази цел и да не надхвърлят строго необходимото за нейното постигане. Когато държавите членки обвържат предоставянето на услуги, регулирани съгласно уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ, със специфични изисквания за получаване на разрешение, като например получаването на лиценз, те следва също така да отговарят за надзора на тези услуги. Изискването за надзор по отношение на тези услуги не предопределя заключенията, които Съдът може да направи относно съвместимостта на националните мерки с правото на Съюза.

(96) С оглед на слабостите във връзка с борбата с изпирането на пари, свързани с издателите на електронни пари, доставчиците на платежни услуги и доставчиците на услуги за криптоактиви, държавите членки следва да могат да изискват от доставчиците, които са установени на тяхна територия под форми, различни от клон, или чрез друг вид инфраструктура и чието главно управление се намира в друга държава членка, да определят централно звено за връзка. Това централно звено за връзка, действащо от името на определилата го институция, следва да гарантира, че предприятията спазват правилата за БИП/БФТ.

(97) За да се гарантира по-добра координация на усилията и да се допринесе ефективно за нуждите на интегрирания надзорен механизъм, съответните задължения на надзорниците във връзка със задължените субекти, осъществяващи дейност в други държави членки чрез предприятия или форми на инфраструктура, които оправдават надзора от приемащата държава членка следва да бъдат изяснени и следва да бъдат предвидени специални, съразмерни механизми за сътрудничество.

(98) Презграничните групи трябва да въведат широкообхватни политики и процедури в рамките на групата. За да се гарантира, че презграничните операции са съпроводени от подходящ надзор, е необходимо да се определят подробни правила за надзора, които да позволяват на надзорниците на държавата членка на установяване и на тези на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност да си сътрудничат във възможно най-голяма степен, независимо от тяхното естество или статут, както и с ОБИП, с цел оценяване на рисковете и наблюдение на промените, които биха могли да засегнат различните правни образувания, които са част от групата, координиране на надзорните действия и уреждане на спорове. Като се има предвид координиращата му роля, на ОБИП следва да бъде поверено задължението да разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се определят подробно съответните задължения на надзорниците по мястото на установяване и на надзорниците по мястото на осъществяване на стопанска дейност, които упражняват надзор върху групите, както и договореностите за сътрудничество между тях. Надзорът върху действителното прилагане на политиката на групата в областта на БИП/БФТ следва да се извършва в съответствие с принципите и методите на консолидирания надзор, определени в относимите секторни правни актове на Съюза.

(99) Обменът на информация и сътрудничеството между надзорниците са от съществено значение в контекста на все по-интегрираните глобални финансови системи. От една страна, надзорниците на Съюза, включително ОБИП, следва да се информират взаимно за случаите, в които правото на трета държава не позволява прилагането на политиките и процедурите, изисквани съгласно Регламент (ЕС) 2024/1624. От друга страна, следва да е възможно държавите членки да оправомощават надзорниците да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи съдействие

и обмен на поверителна информация с техни насрещни органи в трети държави, в съответствие с приложимите правила за предаване на лични данни. Предвид надзорната си роля ОБИП следва при необходимост да оказва съдействие за оценяването на равностойността на изискванията за опазване на професионалната тайна, приложими по отношение на насрещния орган от трета държава.

(100) По силата на Директива (ЕС) 2015/849 на държавите членки бе позволено да поверят надзора върху някои задължени субекти на органи за саморегулиране. Качеството и интензивността на осъществявания от такива органи за саморегулиране надзор обаче са недостатъчни и не подлежат или почти не подлежат на обществен контрол. Когато държава членка реши да повери надзора на орган за саморегулиране, тя следва също така да определи публичен орган, който да упражнява общ надзор върху дейностите на органа за саморегулиране, за да се гарантира, че изпълнението на тези дейности е в съответствие с настоящата директива. Този публичен орган следва да бъде орган на публичната администрация и да изпълнява функциите си без неправомерно влияние. Функциите, които трябва да бъдат упражнявани от органа, който осъществява надзор върху публичните органи за саморегулиране, не предполагат, че органът следва да осъществява надзорни функции по отношение на задължените субекти, нито да взема решения в отделни случаи, разглеждани от органа за саморегулиране. Това обаче не възпрепятства държавите членки да възлагат допълнителни задачи на този орган, ако сметнат това за необходимо за постигането на целите на настоящата директива. При това държавите членки следва да гарантират, че допълнителните задачи са в съответствие с основните права, и по-специално, че тези задачи не засягат упражняването на правото на защита и поверителността на комуникацията между адвокат и клиент.

(101) Важността на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да доведе до въвеждане от държавите членки на ефективни, пропорционални и възпиращи имуществени санкции и административни мерки в националното право за неспазване на Регламент (ЕС) 2024/1624. Държавите членки следва да предоставят правомощия на националните надзорници да прилагат такива административни мерки на задължените субекти за отстраняване на установените нарушения и когато нарушението оправдава това — да налагат имуществени санкции. В зависимост от организационните системи, въведени в държавите членки, такива мерки и санкции могат да се прилагат и в сътрудничество между надзорниците и други органи, чрез делегиране от надзорниците на други органи или чрез отнасяне на въпроса от надзорниците до съдебните органи. Обхватът на имуществените санкции и административните мерки следва да бъде достатъчно широк, за да даде възможност на държавите членки и надзорниците да отчитат различията между задължените субекти, най-вече между кредитните институции и финансовите институции и другите задължени субекти, по отношение на размера и особеностите им и естеството на тяхната стопанска дейност.

(102) Понастоящем държавите членки използват разнообразен набор от имуществени санкции и административни мерки при нарушения на въведените основни предпазни разпоредби и следват несъгласуван подход за разследване и наказване на нарушенията на изискванията за борба с изпирането на пари. Освен това, не съществува и общо разбиране сред надзорниците относно това какво следва да съставлява „тежко“ нарушение и съответно те не могат веднага да преценят кога следва да се налага имуществена санкция. Това многообразие пречи на усилията, полагани в борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, а реакцията на Съюза е разпокъсана. Поради това следва да се установят общи критерии за определянето на най-целесъобразния надзорен отговор на нарушенията и да се предвиди набор от административни мерки, които надзорниците да могат да прилагат за отстраняване на нарушенията, било в комбинация с имуществени санкции, било самостоятелно — когато нарушенията не са достатъчно тежки, за да бъдат наказани с имуществена санкция. За да се стимулират задължените субекти да спазват разпоредбите на Регламент (ЕС) 2024/1624, е необходимо да се засили възпиращият характер на имуществените санкции. Съответно минималният размер на максималното наказание, което може да бъде наложено в случай на тежки нарушения на Регламент (ЕС) 2024/1624, следва да бъде увеличен. При транспонирането на настоящата директива държавите членки следва да гарантират, че при налагането на имуществени санкции и прилагането на административни мерки, както и при налагането на наказания за извършено престъпление в съответствие с националното право, не се нарушава принципът *ne bis in idem*.

(103) В случай на задължени субекти, които са юридически лица, нарушения на изискванията за БИП/БФТ възникват след действие на физическите лица, които имат правомощия да ръководят неговите дейности, или под тяхната отговорност, включително чрез представители, дистрибутори или други лица, действащи от името на задължения субект. За да се гарантира, че действията на надзорните органи в отговор на такива нарушения са ефективни, задълженият субект следва да носи отговорност и за действията, предприети от тези физически лица, независимо дали са извършени умишлено или поради небрежност. Без да се засяга отговорността на юридическите лица в наказателното производство, всяко намерение за извличане на полза за задължения субект от нарушения сочи по-широки пропуски във вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект с цел предотвратяване на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Такива пропуски подкопават ролята на задължения субект като пазител на входа на финансовата система на Съюза. Поради това всяко намерение да се извлече полза от нарушение на изискванията за БИП/БФТ следва да се разглежда като утежняващо вината обстоятелство.

(104) Държавите членки са въвели различни системи за налагане на имуществени санкции, прилагане на административни мерки и налагане на периодични имуществени санкции. Освен това някои административни мерки, които надзорниците са оправомощени да прилагат, например отнемане или спиране на действието на лиценза, зависят от изпълнението на тези мерки от други органи. За да се обхване такъв разнообразен спектър от случаи, е целесъобразно да се позволи гъвкавост по отношение на средствата, с които разполагат надзорниците за налагането на имуществени санкции, прилагането на административни мерки и налагането на периодични имуществени санкции. Независимо от избраните средства задължение на държавите членки и участващите органи е да гарантират, че въведените механизми постигат желания резултат за възстановяване на спазването на изискванията и че се налагат ефективни, възпиращи и пропорционални имуществени санкции.

(105) С цел да се гарантира, че задължените субекти спазват изискванията за БИП/БФТ и ефективно ограничават рисковете, на които са изложени във връзка с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, надзорниците следва да могат да прилагат административни мерки не само за отстраняване на установените нарушения, но и когато установят, че има вероятност слабостите във вътрешните политики, процедури и механизми за контрол да доведат до нарушения на изискванията за БИП/БФТ или когато тези политики, процедури и механизми за контрол са неподходящи за ограничаване на рисковете. Обхватът на приложените административни мерки и сроковете, дадени на задължените субекти за изпълнение на исканите действия, зависят от установените конкретни нарушения или слабости. Когато са установени множество нарушения или слабости, за изпълнението на всяка отделна административна мярка могат да се прилагат различни срокове. В съответствие с наказателната и образователната цел на публикациите следва да се публикуват само решения за прилагането на административни мерки във връзка с нарушения на изискванията за БИП/БФТ, но не и за административните мерки, приложени за предотвратяване на такова нарушение.

(106) Своевременното спазване от задължените субекти на приложените спрямо тях административни мерки е от съществено значение, за да се гарантира подходящо и последователно равнище на защита срещу изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма в рамките на вътрешния пазар. Когато задължените субекти не изпълнят административните мерки в определения срок, е необходимо надзорниците да могат да упражнят засилен натиск върху задължения субект, така че спазването на изискванията да се възстанови без забавяне. За тази цел надзорниците следва да могат да налагат периодични имуществени санкции, считано от крайния срок, определен за възстановяване на спазването, включително с обратно действие, когато решението за налагане на периодичната имуществена санкция бъде взето на по-късен етап. При изчисляването на размера на периодичните имуществени санкции надзорниците следва да вземат предвид общия оборот на задължения субект и вида и тежестта на нарушението или слабостта, към които е насочена надзорната мярка, за да се гарантира нейната ефективност и пропорционалност. Предвид целта им да се окаже натиск върху задължения субект да постигне спазване на дадена административна мярка, периодичните имуществени санкции следва да бъдат ограничени във времето и да се прилагат за не повече от 6 месеца. Макар че следва да има възможност надзорниците да подновят налагането на периодичните имуществени санкции най-много за още 6 месеца, следва да се обмислят алтернативни мерки за справяне с продължителните случаи на неспазване, в съответствие с широкия набор от административни мерки, които надзорниците могат да прилагат.

(107) Когато правната система на държавата членка не позволява налагането на предвидените в настоящата директива имуществените санкции с административни средства, правилата относно имуществените санкции могат да се прилагат по такъв начин, че санкцията да бъде инициирана от надзорника, а да се налага от съдебните органи. Следователно е необходимо такива държави членки да предприемат необходимите мерки, за да бъде ефектът от прилагането на правилата и имуществените санкции равностоен на имуществените санкции, налагани от надзорниците. При налагането на такива имуществени санкции съдебните органи следва да вземат предвид препоръката на надзорника, който инициира санкцията. Имуществените санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

(108) Задължените субекти могат да се възползват от свободата на предоставяне на услуги и на установяване в рамките на вътрешния пазар, за да предлагат своите продукти и услуги в целия Съюз. Ефективната система за надзор изисква надзорниците да бъдат осведомени за слабостите в спазването на правилата за БИП/БФТ от задължените субекти. Поради това е важно надзорниците да могат да се информират взаимно за наложените имуществени санкции и административните мерки, приложени спрямо задължените субекти, когато тази информация би била от значение за други надзорници.

(109) Публикуването на имуществена санкция или административна мярка за нарушение на Регламент (ЕС) 2024/1624 може да има силен възпиращ ефект срещу повторното извършване на такова нарушение. Освен това така и други субекти се информират за рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с наказания задължен субект, преди да встъпят в делови взаимоотношения, а надзорниците в други държави членки се подпомагат във връзка с рисковете, свързани с даден задължен субект, когато той извършва дейност в тяхната държава членка в презграничен план. Поради тези причини изискването за публикуване на решенията за налагане на имуществени санкции, които не подлежат на обжалване, следва да бъде запазено и следва да бъде разширено, за да включи публикуването на някои административни мерки, прилагани за отстраняване на нарушения на изискванията за БИП/БФТ, и периодичните имуществени санкции. Всяко такова публикуване обаче следва да бъде съразмерно и при вземането на решение дали да публикуват имуществена санкция или административна мярка надзорниците следва да

вземат предвид тежестта на нарушението и възпиращия ефект, който е вероятно да се постигне чрез публикуването. За тази цел държавите членки могат да решат да отложат публикуването на административните мерки, срещу които има обжалване, когато тези мерки се прилагат за отстраняване на нарушение, което не е тежко, повтарящо се или системно.

(110) Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета [22] се прилага за подаването на сигнали за нарушения на Директива (ЕС) 2015/849 във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за защитата на лицата, подаващи сигнали за такива нарушения, съгласно посоченото в част II от приложението към Директива (ЕС) 2019/1937. Тъй като настоящата директива отменя Директива (ЕС) 2015/849, позоваването на Директива (ЕС) 2015/849 в приложение II към Директива (ЕС) 2019/1937 следва да се разбира като позоваване на настоящата директива. В същото време е необходимо да се поддържат специално разработени правила за подаването на сигнали за нарушения на изискванията за БИП/БФТ, които допълват Директива (ЕС) 2019/1937, по-специално по отношение на изискванията задължените субекти да създават канали за вътрешно подаване на сигнали и определянето на органите, компетентни да получават сигнали за нарушения на правилата, свързани с предотвратяването и борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, и да предприемат последващи действия във връзка с тях.

(111) От решаващо значение е на равнището на Съюза да има нова напълно интегрирана и логически свързана политика в областта на БИП/БФТ, с определени роли както за компетентните органи на Съюза, така и за националните компетентни органи, се провежда с оглед на гарантирането на тяхното гладко и постоянно сътрудничество. В това отношение сътрудничеството между всички национални органи и органи на Съюза в областта на БИП/БФТ е от първостепенно значение и следва да бъде изяснено и засилено. Остава задължението на държавите членки да предвидят необходимите правила, за да се гарантира, че на национално ниво лицата, определящи политиките, ЗФР, надзорниците, включително ОБИП, и другите компетентни органи, участващи в БИП/БФТ, както и данъчните органи и правоприлагащите органи, когато действат в приложното поле на настоящата директива, разполагат с ефективни механизми, които да им позволят да си сътрудничат и да координират действията си, включително чрез ограничителен подход към отказа на компетентните органи да си сътрудничат и да обменят информация при поискване на друг компетентен орган. Независимо от въведените механизми това национално сътрудничество следва да доведе до ефективна система за предотвратяване и борба с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, както и за предотвратяване на неприлагането и избягването на целеви финансови санкции.

(112) За да се улесни и насърчи ефективното сътрудничество, и по-специално обменът на информация, от държавите членки следва да се изисква да съобщават на Комисията и на ОБИП списъка на своите компетентни органи и съответните данни за контакт.

(113) Рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма може да бъде откриван от всички надзорници, отговарящи за кредитните институции. Информацията от пруденциален характер, свързана с кредитните институции и финансовите институции, например информацията, свързана с надеждността и пригодността на директорите и акционерите, с механизмите за вътрешен контрол, с управлението или със спазването на изискванията и управлението на риска, често е крайно необходима за упражняването на подходящ надзор над тези институции по отношение на БИП/БФТ. Информацията за БИП/БФТ е също така важна за пруденциалния надзор върху тези институции. Поради това сътрудничеството и обменът на информация с надзорниците в областта на БИП/БФТ и ЗФР следва да обхванат всички компетентни органи, отговарящи за надзора върху тези задължени субекти в съответствие с други правни инструменти на Съюза, като директиви 2013/36/ЕС [23], 2014/49/ЕС [24], 2014/59/ЕС [25] и 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [26] и Директива (ЕС) 2015/2366. За да се гарантира ефективното осъществяване на това сътрудничество, държавите членки следва ежегодно да информират ОБИП за осъществения обмен.

([22]) Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17).

([23]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

([24]) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

([25]) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

([26]) Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214).

(114) Сътрудничеството с други органи, компетентни да упражняват надзор върху кредитните институции съгласно директиви 2014/92/ЕС и (ЕС) 2015/2366, има потенциала да намали непреднамерените последици от изискванията за БИП/БФТ. Кредитните институции могат да предпочетат да прекратят или ограничат деловите взаимоотношения с клиенти или категории клиенти, за да избегнат риска, вместо да го управляват. Такива практики за избягване на риска може да отслабят уредбата в областта на БИП/БФТ и откриването на съмнителни трансакции, тъй като те принуждават засегнатите клиенти да прибягват до по-малко сигурни или нерегулирани платежни канали, за да задоволят финансовите си потребности. В същото време широко разпространените практики за избягване на риска в банковия сектор могат да доведат до финансово изключване за определени категории платежни субекти или потребители. Финансовите надзорници са в най-добра позиция да установяват случаите, в които кредитна институция е отказала да встъпи в делови взаимоотношения, въпреки че е възможно да е била задължена да направи това въз основа на националното законодателство, с което се прилага Директива 2014/92/ЕС или Директива (ЕС) 2015/2366, и без обосновка въз основа на документираната комплексна проверка на клиента. Финансовите надзорници следва да предупреждават органите, отговорни за гарантиране на спазването от финансовите институции на Директива 2014/92/ЕС или Директива (ЕС) 2015/2366, когато възникнат такива случаи или когато деловите взаимоотношения са преустановени в резултат на практики за избягване на риска.

(115) При сътрудничеството между финансовите надзорници и органите, отговарящи за управлението на кризи при кредитните институции и инвестиционните посредници, и по-специално определените органи по схемите за гарантиране на депозитите и органите за преструктуриране, е необходимо да се съвместяват целите за предотвратяване на изпирането на пари съгласно настоящата директива и за защита на финансовата стабилност и на вложителите съгласно директиви 2014/49/ЕС и 2014/59/ЕС. Финансовите надзорници следва да уведомят определените органи и органите за преструктуриране съгласно посочените директиви за всички случаи, в които установяват повишена вероятност от неплатежоспособност или неналичност на депозити на основания, свързани с БИП/БФТ. Финансовите надзорници следва също така да информират тези органи за всяка трансакция, сметка или делови взаимоотношения, които са били спрени от ЗФР, за да се позволи изпълнението на задачите на определените органи и органите за преструктуриране в случай на повишен риск от неплатежоспособност или неналичност на депозитите, независимо от причината за този повишен риск.

(116) За да се улесни това сътрудничество по отношение на кредитните институции и финансовите институции, след консултация с Европейския банков орган ОБИП следва да издаде насоки, в които се определят основните елементи на това сътрудничество, включително как следва да се обменя информацията.

(117) Механизмите за сътрудничество следва да обхванат и органите, отговарящи за надзора и общия надзор върху одиторите, тъй като това сътрудничество може да повиши ефективността на уредбата на Съюза в областта на борбата с изпирането на пари.

(118) Обменът на информация и оказването на съдействие между компетентните органи на държавите членки са от основно значение за постигането на целите на настоящата директива. Затова държавите членки следва да не забраняват и да не въвеждат неразумни или неоснователно ограничителни условия пред обмена на информация или оказването на съдействие.

(119) Надзорниците следва да могат да си сътрудничат и да обменят поверителна информация, независимо от своето естество или статут. За тази цел те следва да разполагат с подходящо правно основание за обмен на поверителна информация и за сътрудничество. Обменът на информация и сътрудничеството с други органи, компетентни да упражняват надзор или общ надзор върху задължените субекти съгласно други правни актове на Съюза, следва да не бъдат непреднамерено възпрепятствани от правна несигурност, която може да произтича от липсата на изрични разпоредби в тази област. Изясняването на правната уредба е дори още по-важно, тъй като в редица случаи пруденциалният надзор е поверен на надзорници, които не упражняват надзор в областта на БИП/БФТ, като Европейската централна банка (ЕЦБ).

(120) Информацията, с която разполагат надзорниците, може да бъде от решаващо значение за изпълнението на дейностите на други компетентни органи. За да се гарантира ефективността на уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ, държавите членки следва да разрешат обмена на информация между надзорниците и други компетентни органи. По отношение на използването на обменяната поверителна информация следва да се прилагат строги правила.

(121) Ефективността на уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ се основава на сътрудничеството между широк кръг компетентни органи. За да се улесни това сътрудничество, на ОБИП следва да бъде възложено да разработи в координация с ЕЦБ, европейските надзорни органи, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура насоки за сътрудничество между всички компетентни органи. В тези насоки следва също така да се описва как органите, компетентни за надзора или общия надзор върху задължените субекти съгласно други правни актове на Съюза, следва да вземат предвид опасенията, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, при изпълнението на своите задължения.

(122) По отношение на обработването на лични данни за целите на настоящата директива се прилага Регламент (ЕС) 2016/679. По отношение на обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза за целите на настоящата директива се прилага Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ([27]). Борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма е призната от държавите членки като съображение от значим обществен интерес. Въпреки това компетентните органи, отговарящи за разследването или наказателното преследване на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма, или органите, които имат функцията да издирват, възбраняват или запорират и конфискуват имущество, придобито чрез престъпна дейност, следва да спазват правилата относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, включително Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета ([28]).

(123) От съществено значение е съобразяването на настоящата директива с преразгледаните препоръки на FATF да се извърши в пълно съответствие с правото на Съюза, по-специално по отношение на правото на Съюза в областта на защитата на данните, включително правилата за предаването на данни, както и защитата на основните права, заложени в Хартата. Определени аспекти от прилагането на настоящата директива включват събирането, анализирането, съхраняването и обмена на данни в рамките на Съюза и с трети държави. Такова обработване на лични данни следва да бъде разрешено, при пълно зачитане на основните права, само за целите, посочени в настоящата директива, и за дейностите, изисквани съгласно настоящата директива, например обмена на информация между компетентните органи.

(124) По отношение на обработваните за целите на настоящата директива лични данни се прилага правото на достъп до данните на субекта на данните. Същевременно достъпът на субекта на данните до всякаква информация, свързана с уведомление за съмнителни трансакции, би застрашил сериозно ефективността на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Поради това налагането на изключения и ограничения на това право съгласно член 23 от Регламент (ЕС) 2016/679 и в съответните случаи — съгласно с член 25 от Регламент (ЕС) 2018/1725, може да е оправдано. Субектът на данните има право да поиска надзорен орган, посочен в член 51 от Регламент (ЕС) 2016/679, или, в съответните случаи, Европейският надзорен орган по защита на данните да извърши проверка на законосъобразността на обработването на данни, както и има право да потърси средствата за правна защита, предвидени в член 79 от посочения регламент. Надзорният орган, посочен в член 51 от Регламент (ЕС) 2016/679, може да действа също така по силата на служебните си задължения. Без да се засягат ограниченията на правото на достъп, надзорният орган следва да може да информира субекта на данните, че е извършил всички необходими проверки, както и за резултата по отношение на законосъобразността на въпросното обработване на данни.

(125) За да се осигури непрекъснат обмен на информация между ЗФР по време на периода на създаване на ОБИП, Комисията следва временно да продължи да предоставя хостинг на FIU.net. За да се осигури пълното участие на ЗФР в работата на системата, Комисията следва редовно да обменя информация с платформата за звената за финансово разузнаване на ЕС (наричана по-нататък „платформата на ЕС за ЗФР“) — неофициална група, съставена от представители на ЗФР, която действа от 2006 г. насам и се използва за улесняване на сътрудничеството между ЗФР и за обмен на мнения по въпроси, свързани със сътрудничеството.

(126) С регулаторните технически стандарти следва да се осигурява последователно хармонизиране в целия Съюз. Целесъобразно е разработването и представянето пред Комисията на проекти на регулаторни технически стандарти, които не включват вземане на решения за определяне на политиката, да се възложи на ОБИП, тъй като той е органът с високоспециализиран експертен опит в областта на БИП/БФТ.

(127) С цел да се осигурят съгласувани подходи между ЗФР и между надзорниците, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС относно определянето на показатели за категоризиране на степента на тежест на случаите на неподаване на подходяща, точна и актуална информация към централните регистри. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([29]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

([27]) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

([28]) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

([29]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(128) На Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема регулаторни технически стандарти, разработени от ОБИП, в които се определят релевантността и критериите за подбор, когато се определя дали дадено уведомление за съмнителна трансакция засяга друга държава членка; или в които се определят референтните показатели и методиката за оценяване и класифициране на профила на присъщия и остатъчния риск на задължените субекти, както и честотата, с която се преразглежда този рисков профил; или в които се предвиждат критериите за определяне на условията за определяне на централно звено за контакт за определени доставчици на услуги и функциите на централните звена за контакт; или в които се уточняват задълженията на надзорниците по мястото на установяване и надзорниците по мястото на осъществяване на стопанска дейност, и редът и условията за сътрудничество между тях; или в които се уточняват общите условия за работата на колегиите от надзорници за БИП/БФТ във финансовия сектор, образецът на писменото споразумение, което трябва да бъде подписано от финансовите надзорници, всяка допълнителна мярка, която трябва да бъде приложена от колегиите, когато групите включват задължени субекти в нефинансовия сектор, и условията за участието на финансови надзорници в трети държави; или в които се уточняват общите условия за работата на колегиите от надзорници за БИП/БФТ в нефинансовия сектор, образецът на писменото споразумение, което трябва да бъде подписано от нефинансовите надзорници, условията за участието на нефинансови надзорници в трети държави и всякакви допълнителни мерки, които трябва да бъдат приложени от колегиите, когато групите включват кредитни или финансови институции; или в които се определят показателите за класифициране на степента на тежест на нарушенията на настоящата директива, критериите, които да се вземат предвид при определянето на равнището на имуществените санкции или при прилагането на административни мерки, и методика за налагането на периодични имуществени санкции. Комисията следва да приема тези регулаторни технически стандарти с делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС и в съответствие с член 49 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

(129) С цел да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за определяне на методика за събиране на статистически данни, за установяване на формàта за подаване в централния регистър на информация за действителните собственици; за определяне на технически спецификации и процедури, необходими за осъществяването на достъп до информацията за действителните собственици въз основа на законен интерес от страна на централните регистри; за установяване на формàта за подаване на информацията към централизираните автоматизирани механизми; за определяне на техническите спецификации и процедурите за свързването на централизираните автоматизирани механизми на държавите членки със системата за взаимосвързаност на РБС; за определяне на техническите спецификации и процедури, необходими за осигуряване на взаимното свързване на централните регистри на държавите членки; и за определяне на техническите спецификации и процедурите, необходими за осигуряване на взаимното свързване на централизираните автоматизирани механизми на държавите членки. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([30]).

(130) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема технически стандарти за изпълнение, разработени от ОБИП, в които се определя форматът, който да се използва за обмена на информация между ЗФР на държавите членки, както и образецът, който да бъде използван за сключването на споразуменията за сътрудничество между надзорниците на Съюза и техните насрещни органи в трети държави. Комисията следва да приема тези технически стандарти за изпълнение с актове за изпълнение съгласно член 291 от ДФЕС и в съответствие с член 53 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

(131) С настоящата директива се съблюдават основните права и принципите, признати в Хартата, и по-конкретно правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни и свободата на стопанска инициатива.

(132) Равенството между жените и мъжете и многообразието са основни ценности на Съюза, които той има за цел да насърчава в целия спектър от действия на Съюза. Въпреки че в тези области е постигнат напредък, за постигането на балансирано представителство в процеса на вземане на решения е необходимо да се направи повече, независимо дали на равнището на Съюза или на национално равнище. Без да се засяга прилагането на първо място на основани на заслуги критерии, при назначаването на ръководителите на своите национални надзорни органи и ЗФР държавите членки следва да се стремят да гарантират баланс между половете, многообразие и приобщаване и да вземат предвид, доколкото е възможно, пресечните точки между тях. Държавите членки следва да се стремят да гарантират балансирано и приобщаващо представителство и при подбора на своите представители в общите съвети на ОБИП.

(133) При изготвянето на доклад за оценка на прилагането на настоящата директива Комисията следва да отдели дължимото внимание на зачитането на основните права и принципи, признати в Хартата.

([30]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(134) Решението на Съда по съединени дела C-37/20 и C-601/20, *WM и Sovim SA/Luxembourg Business Registers* ([31]), обяви за невалидно изменението, направено с Директива (ЕС) 2018/843 в член 30, параграф 5 от Директива (ЕС) 2015/849, доколкото с него държавите членки се задължаваха да гарантират, че информацията относно действителните собственици на дружества и на други юридически лица, регистрирани на тяхна територия, е достъпна във всички случаи за всеки член на широката общественост. За да се осигури правна яснота, е важно тази разпоредба да бъде адаптирана, като се изясни, че само лица или организации, които имат законен интерес, следва да получават достъп до посочената информация. Същото условие следва да се прилага за достъпа до информация относно действителните собственици на доверителна собственост или на сходни правни форми. Поради това Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъде изменена. Последиците от това решение надхвърлят обхвата на член 30, параграф 5 от Директива (ЕС) 2015/849 и са сходни по отношение на разпоредбите, уреждащи достъпа до информация за действителните собственици на правни форми. За да се гарантира, че рамката на Съюза постига правилния баланс между защитата на основните права и преследването на легитимна цел от общ интерес, като например защитата на финансовата система на Съюза срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, е целесъобразно да се въведат изменения на член 31, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849. На държавите членки следва да се предостави една година от датата на влизане в сила на настоящата директива, за да въведат в сила необходимите законови, подзаконови и административни мерки за транспониране на тези изменения. Като се има предвид колко е важно да се гарантира пропорционална рамка на Съюза за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, държавите членки следва да положат всички усилия да транспонират тези изменения възможно най-скоро преди този срок.

(135) Като се има предвид необходимостта от спешно прилагане на хармонизиран подход към достъпа до централните регистри въз основа на доказване на законен интерес, съответните разпоредби следва да бъдат транспонирани от държавите членки в срок до 10 юли 2026 г.Тъй като обаче през първоначалния период на новия режим за достъп въз основа на доказване на законен интерес вероятно ще бъде отбелязан връх на исканията, които ще трябва да бъдат обработени от субектите, отговарящи за централните регистри, сроковете за предоставяне на достъп следва да не се прилагат за първите 4 месеца от прилагането на новия режим. Държавите членки следва да установят единни точки за достъп до информация относно регистрите на недвижимите имоти в срок до 10 юли 2029 г. До тази дата следва да бъдат взаимосвързани и централизираните автоматизирани механизми, които позволяват идентифицирането на притежателите на банкови сметки или платежни сметки, сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви и сметки за ценни книжа, както и сейфовете.

(136) Тъй като целта на настоящата директива, а именно създаване на координиран и логически обвързан механизъм за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците от мерки може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(137) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ([32]) държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на тези документи е обосновано.

(138) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните и той представи становище на 22 септември 2021 г. ([33]).

(139) Поради това Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъде отменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

([31]) Решение на Съда от 22 ноември 2022 г., *WM и Sovim SA/Luxembourg Business Registers*, съединени дела C-37/20 и C-601/20, ECLI:EU:C:2022:912.
([32]) ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.
([33]) ОВ C 524, 29.12.2021 г., стр. 10.

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Предмет, приложно поле и определения

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват правила относно:

а) мерките, които се прилагат за секторите, изложени на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма на национално равнище;

б) изискванията във връзка с регистрацията, идентификацията и проверките на висшето ръководство и действителните собственици на задължените субекти;

в) установяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки;

г) създаването и достъпа до регистрите на действителните собственици и на банковите сметки и достъпа до информация за недвижимите имоти;

д) отговорностите и задачите на звената за финансово разузнаване (ЗФР);

е) отговорностите и задачите на органите, участващи в надзора над задължените субекти;

ж) сътрудничеството между компетентните органи и сътрудничеството с органите, обхванати от други правни актове на Съюза.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията, установени в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Прилагат се и следните определения:

1) „финансов надзорник“ означава надзорник, който отговаря за кредитните институции и финансовите институции;

2) „нефинансов надзорник“ означава надзорник, който отговаря за нефинансовия сектор;

3) „нефинансов сектор“ означава задължените субекти, изброени в член 3, точка 3 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

4) „задължен субект“ означава физическо или юридическо лице, посочено в член 3 от Регламент (ЕС) 2024/1624, което не е освободено в съответствие с членове 4, 5, 6 или 7 от същия регламент;

5) „държава членка на установяване“ означава държавата членка, в която се намира седалището и адресът на управление на задължения субект или, ако задълженият субект няма седалище и адрес на управление, държавата членка, в която се намира неговото главно управление;

6) „държава членка на осъществяване на стопанска дейност“ означава държавата членка, различна от държавата членка на установяване, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятие, като например дъщерно предприятие или клон, или в която задълженият субект извършва дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги чрез инфраструктура;

7) „митнически органи“ означава митническите органи съгласно определението в член 5, точка 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([34]) и компетентните органи съгласно определението в член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета ([35]);

8) „колегия от надзорници за БИП/БФТ, означава постоянна структура за сътрудничество и обмен на информация за целите на упражняване на надзор над група или образувание, осъществяващи дейност в държава членка на осъществяване на стопанска дейност или в трета държава;

9) „проект на национална мярка“ означава текстът на акт, независимо от формата му, който, след като бъде приет, придобива правно действие, като текстът е на етап на изготвяне, на който все още могат да се правят съществени изменения;

10) „сметка за ценни книжа“ означава сметка за ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 28 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([36]);

11) „ценни книжа“ означава финансовите инструменти съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([37]).

РАЗДЕЛ 2

Национални мерки в сектори, изложени на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма

Член 3

Установяване на секторите, изложени на риск на национално равнище

1. Когато държава членка установи, че освен задължените субекти, образувания в други сектори са изложени на рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, тя може да реши да прилага всички или част от Регламент (ЕС) 2024/1624 по отношение на тези допълнителни субекти.

2. За целите на параграф 1 държавите членки изпращат на Комисията уведомление за намерението си да прилагат всички или част от Регламент (ЕС) 2024/1624 по отношение на образувания в други сектори. Това уведомление е придружено от:

а) обосновка на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма в подкрепа на това намерение;

б) оценка на въздействието, което това прилагане ще окаже върху предоставянето на услуги в рамките на вътрешния пазар;

в) изискванията на Регламент (ЕС) 2024/1624, които държавата членка възнамерява да прилага по отношение на тези образувания;

г) текста на проектите на национални мерки, както и всяка тяхна актуализация, когато държавата членка значително промени обхвата, съдържанието или прилагането на мерките, за които уведомява.

3. Държавите членки отлагат приемането на националните мерки за срок от 6 месеца от датата на уведомлението, посочено в параграф 2.

Отлагането, посочено в първа алинея на настоящия параграф, не се прилага в случаите, когато националната мярка има за цел справяне със сериозна и текуща заплаха от изпиране на пари или финансиране на тероризма. В този случай уведомлението, посочено в параграф 2, е придружено от обосновка защо държавата членка няма да отложи приемането.

4. Преди изтичането на срока по параграф 3 Комисията, след консултация с Органа за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с Регламент (ЕС) 2024/1620 (ОБИП), издава подробно становище по въпроса дали предвижданата мярка:

([34]) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

([35]) Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005 (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 6).

([36]) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

([37]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

а) е годна за справяне с установените рискове, по-специално по отношение на това дали рисковете, установени от държавата членка, засягат вътрешния пазар;

б) може да създаде пречки пред свободното движение на услуги или капитали или свободата на установяване на доставчиците на услуги в рамките на вътрешния пазар, които не са съразмерни с рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, които мярката има за цел да ограничи.

В подробното становище, посочено в първа алинея, се посочва също дали Комисията възнамерява да предложи действия на равнището на Съюза.

5. Когато Комисията не счете за целесъобразно да предложи действие на равнището на Съюза, съответната държава членка, в срок от 2 месеца от получаването на подробното становище, посочено в параграф 4, съобщава на Комисията действията, които предлага да предприеме във връзка с него. Комисията изразява мнение относно действието, предложено от държавата членка.

6. Когато Комисията изрази намерението си да предложи действие на равнището на Съюза в съответствие с параграф 4, параграф 2, съответната държава членка се въздържа от приемане на националните мерки, посочени в параграф 2, буква г), освен ако тези национални мерки не целят справяне със сериозна и текуща заплаха от изпиране на пари или финансиране на тероризма.

7. Когато към 9 юли 2024 г. държавите членки вече са приложили национални разпоредби за транспониране на Директива (ЕС) 2015/849 към сектори, различни от тези на задължените субекти, те може да прилагат всички или част на Регламент (ЕС) 2024/1624 към тези сектори.

В срок до 10 януари 2028 г. държавите членки изпращат на Комисията уведомление за секторите, определени на национално равнище съгласно първа алинея от настоящия параграф, за които се прилагат изискванията на Регламент (ЕС) 2024/1624, придружено от обосновка за рисковата експозиция на тези сектори във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма. В срок от шест месеца след уведомяването Комисията, след като се консултира с ОБИП, издава подробно становище съгласно параграф 4. Когато Комисията не счита за целесъобразно да предложи действие на равнището на Съюза, се прилага параграф 5.

8. В срок до 10 юли 2028 г. и всяка година след това Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* консолидиран списък на секторите, за които държавите членки са решили да прилагат всички или част на Регламент (ЕС) 2024/1624.

Член 4

Изисквания, свързани с определени доставчици на услуги

1. Държавите членки гарантират, че обменните бюра, бюрата за осребряване на чекове и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление подлежат на лицензиране или регистрация.

2. Държавите членки гарантират, че всички доставчици на хазартни услуги подлежат на регулиране.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти, различни от тези, посочени в параграфи 1 и 2, подлежат на минимални изисквания за регистрация, позволяващо на надзорниците да ги идентифицират.

Първа алинея не се прилага, когато задължените субекти, различни от тези, посочени в параграфи 1 и 2, подлежат на изисквания за лицензиране или регистрация съгласно други правни актове на Съюза или на национални правила, уреждащи достъпа до професията или изпълняването на изисквания за лицензиране или регистрация, позволяващи на надзорниците да идентифицират задължените субекти.

Член 5

Изисквания във връзка с предоставянето на права на пребиваване в замяна на инвестиции

1. Държавите членки, чието национално право позволява предоставянето на права на пребиваване в замяна на всякакъв вид инвестиции, като капиталови трансфери, покупка или наемане на имоти, инвестиции в държавни облигации, инвестиции в корпоративни образувания, даряване или предоставяне на средства за дейност, допринасяща за общественото благо, и вноски в държавния бюджет, въвеждат най-малкото следните мерки за ограничаване на свързаните рискове от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма:

а) процес на управление на риска, включително установяване, категоризиране и ограничаване на рисковете под координацията на определен на равнище орган;

б) мерки, предвиждащи ограничаване на рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, свързани с кандидатите за предоставянето на права на пребиваване в замяна на инвестиции, включително:

i) проверки на профила на кандидата от определения на равнище орган, в това число получаване на информация за произхода на средствата и източника на имуществото състояние на този кандидат;

ii) проверка на информацията относно кандидатите в съпоставка с информацията, с която разполагат компетентните органи, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, букви а) и в) от Регламент (ЕС) 2024/1624, при спазване на приложимото национално наказателнопроцесуално право, и със списъците на лица и образувания, подлежащи на ограничителни мерки на Съюза;

iii) периодични прегледи на среднорисковите и високорисковите кандидати.

2. Държавите членки осигуряват наблюдение на изпълнението на процеса на управление на риска, включително като го оценяват ежегодно

3. Държавите членки приемат и прилагат мерките, посочени в параграф 1 от настоящия член, по начин, съответстващ на рисковете, установени при извършваната съгласно член 8 оценка на риска.

4. Държавите членки публикуват годишен доклад относно рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, свързани с предоставянето на права на пребиваване в замяна на инвестиции. Тези доклади са с публичен достъп и включват информация относно:

а) за броя на получените заявления и за държавите на произход на кандидатите;

б) броя на издадените или отхвърлените разрешения за пребиваване и причините за отказите;

в) всяка установена промяна в рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма, свързани с предоставянето на права на пребиваване в замяна на инвестиции.

5. В срок до 10 юли 2028 г. държавите членки уведомяват Комисията за мерките, приети съгласно параграф 1 от настоящия член. Уведомлението включва обяснение на мерките въз основа на съответната оценка на риска, извършена от държавите членки съгласно член 8.

6. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* мерките, за които са уведомили държавите членки съгласно параграф 5.

7. В срок до 10 юли 2030 г. Комисията публикува доклад за оценка на мерките, за които е уведомена съгласно параграф 5, за ограничаване на рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма и при необходимост издава препоръки.

Член 6

Проверки по отношение на висшето ръководство и действителните собственици на някои задължени субекти

1. Държавите членки изискват от надзорниците да проверяват дали членовете на висшето ръководство на задължените субекти, посочени в член 4, параграфи 1 и 2, както и на финансовите холдинги със смесена дейност, и действителните собственици на тези субекти са с добра репутация и действат честно и почтено. Висшето ръководство на тези субекти притежава също така знанията и експертния опит, необходими за изпълнението на неговите функции.

2. По отношение на задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а), б), г), д). е) и з) — о) от Регламент (ЕС) 2024/1624, държавите членки гарантират, че надзорниците предприемат необходимите мерки, за да предотвратят възможността лицата, осъдени за изпиране на пари, за съответни предикатни престъпления или за финансиране на тероризма, или техни сътрудници да бъдат професионално акредитирани, да заемат висша ръководна длъжност в тези задължени субекти или да бъдат действителни собственици на тези задължени субекти.

3. Държавите членки гарантират, че надзорниците проверяват въз основа на оценка на риска дали продължават да се спазват изискванията на параграфи 1 и 2. По-специално те проверяват дали висшето ръководство на задължените субекти, посочено в параграф 1, е с добра репутация, действа честно и почтено и дали притежава знанията и експертния опит, необходими за изпълнението на своите функции, в случаите, когато съществуват основателни причини да се подозира, че се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм, или че е налице повишен риск за това в задължен субект.

4. Държавите членки гарантират, че надзорниците имат правомощието да изискват отстраняването на всяко лице, осъдено за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма, от висшето ръководство на задължените субекти, посочени в параграфи 1 и 2. Държавите членки гарантират, че надзорниците имат правомощието да отстраняват или да налагат временна забрана на членовете на висшето ръководство на задължените субекти, посочени в параграф 1, за които се счита, че не са с добра репутация, не действат честно и почтено или не притежават знанията и експертния опит, необходими за изпълнението на техните функции.

5. Държавите членки гарантират, че надзорниците разполагат с правомощието да прекъсват връзките на лицето, осъдено за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма, когато то е действителният собственик на задължен субект, посочен в параграфи 1 и 2, с всеки задължен субект, включително като предоставят на надзорниците правомощието да изискват деинвестиране на дяловото участие на действителните собственици в задължени субекти.

6. За целите на настоящия член държавите членки гарантират, че в съответствие с националното право надзорниците или всеки друг орган, компетентен на национално равнище да извършва оценка на изискванията, приложими към лицата, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, проверяват централната база данни за БИП/БФТ съгласно член 11 от Регламент (ЕС) 2024/1620 и наличието на относима присъда в регистрите за съдимост на съответното лице. Всеки обмен на информация за тези цели се извършва в съответствие с Рамково решение 2009/315/ПВР и Решение 2009/316/ПВР, приложени в националното право.

7. Държавите членки гарантират, че решенията, взети от надзорниците съгласно настоящия член, подлежат на ефективни коригиращи процедури, включително на съдебна правна защита.

8. В срок до 10 юли 2029 г. ОБИП издава насоки относно:

а) критериите за оценка на „добра репутация“, „честност“ и „почтеност“, посочени в параграф 1;

б) критериите за оценка на „знания“ и „експертен опит“, посочени в параграф 1;

в) последователното прилагане от страна на надзорниците на правомощията, поверени им по силата на настоящия член.

При изготвянето на насоките, посочени в първа алинея, ОБИП взема предвид особеностите на всеки сектор на дейност на задължените субекти.

9. Държавите членки прилагат настоящия член по отношение на задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви н) и о) от Регламент (ЕС) 2024/1624 от 10 юли 2029 г.

РАЗДЕЛ 3

Оценки на риска

Член 7

Оценка на риска на равнището на Съюза

1. Комисията извършва оценка на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма и от неприлагане или заобикаляне на целеви финансови санкции, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и се отнасят до презгранични дейности.

2. До 10 юли 2028 г. Комисията изготвя доклад за установяване, анализиране и оценяване на тези рискове на равнището на Съюза. След това Комисията актуализира доклада на всеки 4 години. Комисията може да актуализира части от доклада по-често, ако е целесъобразно.

Когато в процеса на актуализиране на доклада Комисията установи нови рискове, тя може да препоръча на държавите членки да предвидят актуализиране на своите национални оценки на риска или да проведат секторни оценки на риска съгласно член 8, за да оценят тези рискове.

Докладът, посочен в първа алинея, се оповестява публично, с изключение на частите, съдържащи класифицирана информация.

3. Посоченият в параграф 1 доклад обхваща най-малкото следното:

а) областите и секторите на вътрешния пазар, които са изложени на рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

б) естеството и нивото на рисковете, свързани с всяка област и сектор;

в) най-разпространените средства, използвани за изпиране на незаконни облаги, включително, когато са налични, тези, които се използват по-специално при трансакции между държави членки и трети държави, независимо от идентифицирането на трета държава съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

г) оценка на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с юридически лица и правни форми, включително рисковата експозиция, произтичащи от чуждестранни юридически лица и чуждестранни правни форми;

д) рисковете от неприлагане и заобикаляне на целеви финансови санкции.

4. Комисията отправя препоръки към държавите членки относно мерките, които са подходящи за справяне с установените рискове. В случай че държавите членки решат да не прилагат някоя от препоръките в националните си уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, те уведомяват Комисията за това и представят подробна обосновка, като посочват основанията за решението си.

5. До 10 юли 2030 г. и на всеки 2 години след това, в съответствие с член 55 от Регламент (ЕС) 2024/1620 ОБИП издава становище, адресирано до Комисията, относно рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, засягащи Съюза. ОБИП може да издава становища или актуализации на предишните си становища по-често, когато счете това за целесъобразно. Становищата, издавани от ОБИП, се оповестяват публично, с изключение на частите, съдържащи класифицирана информация.

6. При извършване на посочената в параграф 1 оценка Комисията организира работата на равнището на Съюза, взема под внимание становищата, посочени в параграф 5, и привлича за участие експерти на държавите членки в областта на БИП/БФТ, представители на националните надзорни органи и ЗФР, ОБИП и други органи на равнище ЕС, а ако е подходящо и други заинтересовани страни.

7. В срок от 2 години от приемането на доклада, посочен в параграф 2, и на всеки 4 години след това Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно действията, предприети въз основа на констатациите в посочения доклад.

Член 8

Национална оценка на риска

1. Всяка държава членка извършва национална оценка на риска, за да установи, оцени, разбере и ограничи засягащите я рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и рисковете от неприлагане и избягване на целеви финансови санкции. Тя поддържа тази оценка на риска в актуален вид и я преразглежда най-малко на всеки ч4 години.

Когато държавите членки считат, че рисковата ситуация го налага, те могат да преразглеждат по-често националната оценка на риска или да провеждат *ad hoc* секторни оценки на риска.

2. Всяка държава членка определя орган или създава механизъм за координиране на националните мерки в отговор на рисковете, посочени в параграф 1. Идентификационните данни за този орган или описанието на механизма се съобщават в уведомление до Комисията. Комисията публикува списъка с определените органи или създадените механизми в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. При изготвяне на националните оценки на риска, посочени в параграф 1 от настоящия член, държавите членки вземат предвид констатациите от доклада, посочен в член 7, параграф 2, включително обхванатите от него сектори и продукти, и констатациите от този доклад.

4. Държавите членки използват националната оценка на риска, за да:

а) подобрят своите режими за БИП/БФТ, по-специално чрез определяне на всички области, в които задължените субекти трябва да прилагат по-строги мерки, в съответствие с основан на риска подход, и по целесъобразност чрез определяне на мерките, които да бъдат предприети;

б) установяват, когато е целесъобразно, секторите или областите с по-нисък или по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

в) оценяват рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с всеки вид юридическо лице, установено на тяхна територия, и с всеки вид правна форма, уредена от националното право или управлявана на тяхна територия, или чиито доверителни собственици или лица, заемащи равностойни позиции в сходни правни форми, пребиват на

тяхна територия; и разбират рисковата експозиция, произтичаща от чуждестранни юридически лица и чуждестранни правни форми;

г) вземат решения относно разпределянето и определянето на реда на значимост на ресурсите за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и с неприлагането и заобикалянето на целеви финансови санкции;

д) гарантират изготвянето на целесъобразни правила за всеки сектор или област в съответствие с риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

е) представят своевременно на компетентните органи и на задължените субекти подходяща информация, за да се улесни извършването на техните собствени оценки на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и оценката на рисковете от неприлагането и заобикалянето на целеви финансови санкции, посочена в член 10 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

В националната оценка на риска държавите членки описват институционалната структура и основните процедури на режима си за БИП/БФТ, включително ЗФР, данъчните органи и прокуратурата, механизмите за сътрудничество с насрещни органи в рамките на Съюза или от трети държави, както и заделените човешки и финансови ресурси, доколкото тази информация е налична.

5. При извършването на своята национална оценка на риска държавите членки гарантират подходящо участие на компетентните органи и заинтересованите страни.

6. Държавите членки предоставят на Комисията, на ОБИП и на другите държави членки резултатите от своите национални оценки на риска, включително актуализации и прегледи. Всяка държава членка може да предоставя относима допълнителна информация, когато това е целесъобразно, на държавата членка, извършваща националната оценка на риска. Резюме на констатациите от оценката се оповестява публично. То не съдържа класифицирана информация. Документите, разпространени или оповестени публично съгласно настоящия параграф не съдържат каквато и да било информация, която да позволява идентифицирането на физическо лице и в нея не се назовава никое юридическо лице.

Член 9

Статистика

1. Държавите членки поддържат изчерпателни статистически данни по въпросите, свързани с ефективността на техните уредби в областта на БИП/БФТ, с цел преглед на ефективността на тези уредби.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1 от настоящия член, включват:

а) данни, с които се измерват размерът и значението на различните сектори, които попадат в приложното поле на настоящата директива, включително броя на физическите и юридическите лица и икономическото значение на всеки сектор;

б) количествени данни за етапите на уведомяване, разследване и съдебно производство в рамките на националния режим за БИП/БФТ, включително броя на уведомленията за съмнителни трансакции, подадени до ЗФР, предприетите последващи действия по тези уведомления, информацията за презграничното физическо прехвърляне на парични средства, предавана на ЗФР в съответствие с член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1672, заедно с предприетите последващи действия по тази информация, както и — на годишна основа — броя на разследваните случаи, броя на лицата, по отношение на които е предприето наказателно преследване, броя на лицата, осъдени за престъпления, свързани с изпирането на пари или финансиране на тероризма, видовете предикатни престъпления, установени в съответствие с член 2 от Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета ([38]), ако има такава информация, и стойността в евро на имуществото, което е било запорирано, възбранено или конфискувано;

в) броя и процента на уведомленията за съмнителна трансакция, довели до разпространение до други компетентни органи, а ако са налични, и броя и процента на уведомленията, довели до по-нататъшно разследване, заедно с годишния доклад, изготвян от ЗФР съгласно член 27;

([38]) Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22).

г) данни за броя на презграничните искания за информация, които са отправени, получени или отхвърлени от ЗФР, и на презграничните искания, на които ЗФР е отговорило частично или изцяло, с разбивка по насрещни държави;

д) броя на исканията за правна взаимопомощ или други международни искания за информация, свързани с действителните собственици, и информация за банкови сметки, както е посочено в глава IV от Регламент (ЕС) 2024/1624 и глава II, раздели 1 и 2 от настоящата директива, получени от или отправени към насрещни органи извън Съюза, с разбивка по компетентни органи и насрещни държави;

е) данни за човешките ресурси, заделени за надзорниците, както и за човешките ресурси, заделени за ЗФР, за изпълнението на задачите, определени в член 19;

ж) броя на надзорните действия, проведени на място, и на дистанционните надзорни действия, броя на нарушенията, установени въз основа на надзорните действия и наложените имуществени санкции и периодични имуществени санкции или приложените административни мерки, наложени от надзорните органи и органите за саморегулиране съгласно раздел 4 от глава IV;

з) броя и вида на установените нарушения във връзка със задълженията по глава IV от Регламент (ЕС) 2024/1624 и наложените имуществени санкции или приложените административни мерки, наложени във връзка с тези нарушения, броя на съобщените несъответствия до централния регистър, посочен в член 10 от настоящата директива, както и броя на проверките, извършени от субекта, отговарящ за централния регистър, или от негово име съгласно член 10, параграф 11 от настоящата директива;

и) следната информация относно прилагането на член 12:

i) броя на исканията за достъп до информация за действителните собственици, съдържаща се в централните регистри, въз основа на категориите, посочени в член 12, параграф 2;

ii) процент на исканията за достъп до информация, които са отхвърлени във всяка от категориите, посочени в член 12, параграф 2;

iii) обобщение на категориите лица, на които е предоставен достъп до информация за действителните собственици съгласно член 12, параграф 2, втора алинея;

й) броя на търсенията в регистрите на банкови сметки или механизмите за извличане на данни, извършени от компетентните органи, с разбивка по категории компетентни органи, и броя на търсенията във взаимосвързаните регистри на банкови сметки, извършени от ЗФР и надзорните органи;

к) следните данни относно въвеждането на целеви финансови санкции:

i) стойността на блокираните средства или други активи, с разбивка по видове;

ii) човешките ресурси, заделени за органите, компетентни за въвеждането и ефективното прилагане на целеви финансови санкции.

3. Държавите членки гарантират, че статистическите данни, посочени в параграф 2, се събират и предават на Комисията ежегодно. Статистическите данни, посочени в параграф 2, букви а), в), г) и е), се предават и на ОБИП.

ОБИП съхранява тези статистически данни в своята база данни в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

4. В срок до 10 юли 2029 г. ОБИП приема становище, адресирано до Комисията, относно методиката за събиране на статистическите данни, посочени в параграф 2, букви а), в), г), е) и ж).

5. Комисията може да определи чрез актове за изпълнение методиката за събиране на статистическите данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, и на реда и условията за предаването им на Комисията и на ОБИП. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2.

6. В срок до 10 юли 2030 г. и на всеки 2 години след това Комисията публикува доклад, в който се обобщават и разясняват статистическите данни, посочени в параграф 2, и ги представя на своя уебсайт.

ГЛАВА II

РЕГИСТРИ

РАЗДЕЛ 1

Централни регистри на действителните собственици

Член 10

Централни регистри на действителните собственици

1. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици, посочена в член 62 от Регламент (ЕС) 2024/1624, изявлението съгласно член 63, параграф 4 от същия регламент и информацията за договореностите относно номиналните лица, посочена в член 66 от същия регламент, се съхраняват в централен регистър в държавата членка, в която е учредено правното образувание или в която е установен или пребивава доверителният собственик на изрична доверителна собственост или лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, или от която се управлява правната форма. Това изискване не се прилага за правните образувания или правните форми, посочени в член 65 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Информацията, съдържаща се в централния регистър на действителните собственици, посочен в първа алинея (наричан по-нататък „централен регистър“), е достъпна в машинночетим формат и се събира в съответствие с актовете за изпълнение, посочени в параграф 6.

2. Чрез дерогация от първата алинея на параграф 1 държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици, посочена в член 62 от Регламент (ЕС) 2024/1624, за чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми, посочени в член 67 от същия регламент, се съхранява в централен регистър в държавата членка в съответствие с условията, предвидени в член 67 от същия регламент. Държавите членки гарантират също така, че централният регистър съдържа указание коя ситуация, посочена в член 67, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, задейства регистрацията на чуждестранното правно образувание или чуждестранната правна форма.

3. Когато доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата, заемащи равностойни длъжности в сходна правна форма, са установени или пребиват в различни държави членки, за да се приеме, че задължението за регистрация е изпълнено, е достатъчно да има удостоверение, доказващо регистрацията или извлечение от информацията за действителните собственици, съхранявана в централен регистър от една държава членка.

4. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, са оправомощени да изискват от правните образувания, доверителните собственици на всяка изрична доверителна собственост и от лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, както и от техните юридически и действителни собственици, всякаква информация, необходима за идентифициране и проверка на техните действителни собственици, включително решения на съвета на директорите и протоколи от неговите заседания, споразумения за партньорство, доверителни актове, пълномощни или други договорни споразумения и документация.

5. Когато нито едно лице не е идентифицирано като действителен собственик съгласно член 63, параграф 3 и член 64, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2024/1624, централният регистър включва:

а) изявление, че няма действителен собственик или че не могат да се определят действителните собственици, придружено от съответната обосновка съгласно член 63, параграф 4, буква а) и член 64, параграф 7, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1624;

б) данните за всички физически лица, които заемат длъжността на висши ръководни служители в правното образувание, равностойни на информацията, изисквана съгласно член 62, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в първа алинея, буква а), е на разположение на компетентните органи, както и на ОБИП за целите на извършването на съвместни анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620, на органите за саморегулиране и на задължените субекти. Задължените субекти обаче получават достъп само до изявлението, подадено от правното образувание или правната форма, ако съобщават за несъответствие съгласно член 24 от Регламент (ЕС) 2024/1624 или представят доказателства за стъпките, които са предприели, за да определят действителните собственици на правното образувание или правната форма, като в този случай те получават също и достъп до обосновката.

6. В срок до 10 юли 2025 г. Комисията определя чрез актове за изпълнение формàта за подаване на информация за действителните собственици, посочена в член 62 от Регламент (ЕС) 2024/1624 в централния регистър, включително контролен списък с минималните изисквания за информацията, подлежаща на проверка от субекта, отговарящ за централния регистър. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2 от настоящата директива.

7. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици, съхранявана в централните регистри, е подходяща, точна и актуална, и въвеждат за целта механизми. За тази цел държавите членки прилагат най-малкото следните изисквания:

а) субектите, отговарящи за централните регистри, проверяват, в разумен срок след подаването ѝ, информацията за действителните собственици и редовно след това — дали тази информация е подходяща, точна и актуална;

б) компетентните органи, ако е целесъобразно и до степента, до която това изискване не засяга ненужно техните функции, съобщават на субектите, отговарящи за централните регистри, за всякакви открити от тях несъответствия между информацията, налична в централните регистри, и информацията, с която те разполагат.

Обхватът и честотата на проверката, посочена в буква а) от първата алинея на настоящия параграф, са съизмерими с рисковете, свързани с категориите правни образувания и правни форми, установени съгласно член 7, параграф 3, буква г) и член 8, параграф 4, буква в).

В срок до 10 юли 2028 г. Комисията издава препоръки относно методите и процедурите, които да се използват от субектите, отговарящи за централните регистри, за проверка на информацията за действителните собственици, и от задължените субекти и компетентните органи за установяване и съобщаване за несъответствия по отношение на информацията за действителните собственици.

8. Държавите членки гарантират, че информацията, съдържаща се в централните регистри, включва всяка промяна в действителната собственост на правните образувания и правните форми и в договореностите относно номиналните лица след първото им вписване в централния регистър.

9. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, проверяват дали информацията за действителните собственици, съхранявана в тези регистри, се отнася до лица или образувания, включени в списъци във връзка с целеви финансови санкции. Тази проверка се извършва незабавно след включване в списък във връзка с целеви финансови санкции, както и на редовни интервали от време.

Държавите членки гарантират, че информацията, съдържаща се в централните регистри, включва указание, че правното образувание е свързано с лица или образувания, подлежащи на целеви финансови санкции, във всеки от следните случаи:

а) правно образувание или правна форма подлежи на целеви финансови санкции;

б) правно образувание или правна форма се контролира от лице или образувание, подлежащо на целеви финансови санкции;

в) действителен собственик на правно образувание или правна форма подлежи на целеви финансови санкции.

Указанието, посочено във втора алинея от настоящия параграф, е видимо за всяко лице или образувание, разполагащо с достъп до информацията, съдържаща се в централните регистри съгласно членове 11 и 12, и остава в сила до отмяната на целевите финансови санкции.

10. Държавите членки гарантират, че в срок от 30 работни дни от съобщаването за несъответствие от компетентен орган или задължен субект, субектите, отговарящи за централните регистри, предприемат подходящи действия за отстраняване на съобщените несъответствия съгласно член 24 от Регламент (ЕС) 2024/1624, включително чрез изменение на информацията, съдържаща се в централните регистри, когато субектът е в състояние да провери информацията за действителните собственици. В централните регистри изрично се посочва фактът, че са съобщени несъответствия, докато въпросът за несъответствието не бъде решен, като известието е видимо за всяко лице или образувание, разполагащо с достъп съгласно членове 11 и 12 от настоящата директива.

Когато естеството на несъответствието е сложно и субектите, отговарящи за централните регистри, не могат да го отстранят в срок от 30 работни дни, те записват случая, както и предприетите стъпки, и вземат всички мерки, необходими за възможно най-бързо отстраняване на несъответствието.

11. Държавите членки гарантират, че субектът, отговарящ за централния регистър, е оправомощен, пряко или непряко, или чрез заявка до друг орган, включително съдебните органи, да извършва проверки, включително инспекции на място в служебните помещения или седалището и адреса на управление на правните образувания, за да установи настоящите действителни собственици на образуването и да провери дали подадената в централния регистър информация е точна, подходяща и актуална. Правото на субекта, който отговаря за централния регистър, да проверява информацията за действителните собственици не се ограничава, възпрепятства или осуетява.

Когато доверителният собственик или лицето, заемащо равностойна длъжност, е задължен субект, посочен в член 3, точка 3, буква а), б) или в) от Регламент (ЕС) 2024/1624, държавите членки гарантират, че субектът, отговарящ за централния регистър, е оправомощен също така да извършва проверки, включително инспекции на място, в служебните помещения или седалището и адреса на управление на доверителния собственик или на лицето на равностойна длъжност. При тези проверки се спазват най-малкото следните гаранции:

а) по отношение на физическите лица, когато служебните помещения или седалището са и тяхно частно жилище, за инспекцията на място е необходимо предварително съдебно разрешение;

б) спазват се всички процесуални гаранции, въведени в държавата членка за защита на адвокатската тайна, като не се извършва достъп до информация, защитена от адвокатска тайна.

Държавите членки гарантират, че субектите, които отговарят за централните регистри разполагат с правомощия да изискват информация от други регистри, включително в трети държави, доколкото тази информация е необходима за изпълнението на функциите на тези субекти.

12. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, разполагат с автоматизираните механизми, необходими за извършване на проверките, посочени в параграф 7, буква а) и параграф 9, включително чрез съпоставка на информацията, съдържаща се в тези регистри, с информация, съхранявана от други източници.

13. Държавите членки гарантират, че когато проверката, посочена в параграф 7, буква а), се извършва при подаването на информацията за действителните собственици и тази проверка навежда субект, отговарящ за централен регистър, на заключението, че в информацията за действителните собственици има несъответствия или грешки, субектът, отговарящ за централен регистър, може да се въздържи или да откаже издаването на валидно удостоверение за регистрация.

14. Държавите членки гарантират, че когато проверка съгласно параграф 7, буква а) се извършва след подаването на информация за действителните собственици и въпросната проверка навежда субект, отговарящ за централен регистър, на заключението, че информацията вече не е подходяща, точна и актуална, този субект може да спре валидността на удостоверението за регистрация, докато прецени, че предоставената информация за действителните собственици е изрядна, освен когато несъответствията са ограничени до печатни грешки, различни начини на транслитерация или незначителни неточности, които не засягат идентифицирането на действителните собственици или притежаваните от тях права.

15. Държавите членки гарантират, че субектът, отговарящ за централния регистър, е оправомощен пряко или непряко, или чрез заявление до друг орган, включително съдебни органи, да прилага ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или да налага такива имуществени санкции за неподаване към централния регистър, включително многократно, на точна, подходяща и актуална информация за действителните собственици.

16. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 71 за допълване на настоящата директива чрез определяне на показатели за категоризиране на степента на сериозност на случаите на неподаване на подходяща, точна и актуална информация към централните регистри, включително в случаи на повтарящо се неизпълнение.

17. Държавите членки гарантират, че ако в процеса на проверките, извършвани съгласно настоящия член, или по друг начин субектите, отговарящи за централните регистри, открият факти, които биха могли да бъдат свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, те бързо информират ЗФР за това.

18. Държавите членки гарантират, че при изпълнението на своите задачи субектите, отговарящи за централните регистри, изпълняват функциите си без неправомерно влияние и че тези субекти прилагат по отношение на своите служители стандарти за справяне с конфликтите на интереси и за строга поверителност.

19. Централните регистри се свързват помежду си чрез европейската централна платформа, създадена по силата на член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132.

20. Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез централните регистри и чрез системата за взаимно свързване на централните регистри в продължение на 5 години след прекратяването на правното образуване или преустановяването на правната форма.

Без да се засяга националното наказателно право относно доказателствените материали, приложимо спрямо текущи наказателни разследвания и висящи правни производства, държавите членки могат в конкретни случаи да позволят или да изискат такава информация да бъде съхранена за допълнителен максимален срок от 5 години, когато държавите членки са установили, че такова съхраняване е необходимо и пропорционално за целите на предотвратяването, откриването, разследването или наказателното преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризма.

След изтичането на срока на съхранение, посочен в първа алинея, държавите членки гарантират, че личните данни се заличават от централните регистри.

21. В срок до 10 юли 2031 г. Комисията публикува доклад, включващ следното:

а) оценка на ефективността на мерките, предприети от субектите, отговарящи за централните регистри, за да се гарантира, че същите разполагат с подходяща, актуална и точна информация;

б) описание на основните видове несъответствия, установени от задължените субекти и компетентните органи във връзка с информацията за действителната собственост, съхранявана в централните регистри;

в) най-добри практики, а когато е целесъобразно, и препоръки по отношение на мерките, предприемани от субектите, отговарящи за централните регистри, за да се гарантира, че тези регистри съдържат подходяща, точна и актуална информация;

г) преглед на характеристиките на всеки централен регистър, създаден от държавите членки, включително информация относно механизмите, гарантиращи, че съхраняваната в посочените регистри информация за действителните собственици се поддържа точна, подходяща и актуална;

д) оценка на пропорционалността на таксите, налагани за достъп до съхраняваната в централните регистри информация.

Член 11

Общи правила за достъпа на компетентните органи, органите за саморегулиране и задължените субекти до регистрите на действителните собственици

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с незабавен, нефилтриран, пряк и свободен достъп до информацията, съхранявана във взаимно свързаните централни регистри, посочени в параграф 10, без съответното правно образувание или съответната правна форма да бъдат предупреждавани за това.

2. Посоченият в параграф 1 достъп, се предоставя на:

а) компетентни органи;

б) органи за саморегулиране при изпълнението на надзорни функции съгласно член 37;

в) данъчни органи;

г) национални органи със специални отговорности за прилагането на ограничителните мерки на Съюза, установени в съответните регламенти на Съвета, приети въз основа на член 215 от ДФЕС;

д) ОБИП за целите на съвместните анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620;

е) Европейската прокуратура;

ж) OLAF;

з) Европол и Евроюст, когато предоставят оперативна подкрепа на компетентните органи на държавите членки.

3. Държавите членки гарантират, че когато предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава III от Регламент (ЕС) 2024/1624, задължените субекти разполагат с навременен достъп до информацията, съхранявана във взаимно свързаните централни регистри, посочени в член 10 от настоящата директива.

4. Държавите членки могат да решат да предоставят на задължените субекти информацията за действителните собственици, съхранявана в техните централни регистри, срещу заплащането на такса, която е ограничена до строго необходимото за покриване на разходите за гарантиране на качеството на съхраняваната в централните регистри информация и за нейното предоставяне. Тези такси се определят по такъв начин, че да не се възпрепятства ефективният достъп до информацията, съхранявана в централните регистри.

5. До 10 октомври 2026 г. държавите членки изпращат на Комисията уведомление със списъка на компетентните органи и органите за саморегулиране и с категориите задължени субекти, на които е предоставен достъп до централните регистри, и вида информация на разположение на задължените субекти. Държавите членки актуализират това уведомление, когато настъпят промени в списъка на компетентните органи или категориите задължени субекти, или в степента на достъп, предоставен на задължените субекти. Комисията предоставя на останалите държави членки информацията за достъпа на компетентните органи и задължените субекти, включително за всяка промяна в нея.

Член 12

Особени правила за достъпа на лицата със законен интерес до регистрите на действителните собственици

1. Държавите членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, способно да демонстрира законен интерес в предотвратяването и борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, има достъп до следната информация относно действителните собственици на правни образувания и правни форми, съхранявана във взаимно свързаните централни регистри, посочени в член 10, без съответното правно образувание или правна форма да бъдат предупреждавани за това:

а) името на действителния собственик;

б) месеца и годината на раждане на действителния собственик;

в) държавата на пребиваване и гражданството или гражданствата на действителния собственик;

г) за действителните собственици на правни образувания — естеството и размера на притежаваните права;

д) за действителните собственици на изрична доверителна собственост или сходни правни форми— естеството на притежаваните от тях права.

Освен информацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, държавите членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, посочено в параграф 2, букви а), б) и д), разполага и с достъп до информация за минали периоди за действителните собственици на правното образувание или правната форма, включително на правни образувания или правни форми, прекратени или престанали да съществуват през предходните 5 години, както и описание на структурата на контрол или собственост.

Достъпът съгласно настоящия параграф се предоставя по електронен път. Държавите членки гарантират обаче, че ако физическите и юридически лица, способни да докажат законен интерес, не могат да използват електронни средства, те получават достъп до информацията и в други формати.

2. Счита се, че законен интерес за достъп до информацията, посочена в параграф 1, имат следните физически или юридически лица:

а) лица, извършващи журналистическа дейност, отразяване или всякаква друга форма на изразяване в медиите, свързано с предотвратяването или борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма;

б) организации на гражданското общество, включително неправителствени организации и академични среди, свързани с предотвратяването или борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма;

в) физически или юридически лица, които има вероятност да сключат сделка с правно образувание или правна форма и които желаят да предотвратят всякаква връзка между тази сделка и изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма;

г) образувания, подлежащи на изисквания за БИП/БФТ в трети държави, при условие че могат да докажат необходимостта от достъп до информацията, посочена в параграф 1, във връзка с правно образувание или правна форма за извършване на комплексна проверка на клиент или потенциален клиент съгласно изискванията за БИП/БФТ в тези трети държави;

д) насрещни органи от трети държави на компетентните органи от Съюза в областта на БИП/БФТ, при условие че могат да докажат необходимостта от достъп до информацията, посочена в параграф 1, във връзка с правно образуване или правна форма за изпълнение на задачите им съгласно уредбата в областта на БИП/БФТ на тези трети държави в рамките на конкретен случай;

е) органите на държавите членки, отговарящи за прилагането на дял I, глави II и III от Директива (ЕС) 2017/1132, по-специално органите, отговарящи за вписването на дружества в регистъра, посочен в член 16 от същата директива, и органите на държава членка, отговарящи за контрола на законосъобразността на преобразувания, сливания и разделяния на дружества с ограничена отговорност съгласно дял II от посочената директива;

ж) програмните органи, определени от държавите членки съгласно член 71 от Регламент (ЕС) 2021/1060, по отношение на бенефициерите на средства от Съюза;

з) публичните органи, изпълняващи Механизма за възстановяване и устойчивост съгласно Регламент (ЕС) 2021/241, по отношение на бенефициерите по Механизма;

и) публичните органи на държавите членки в контекста на процедури за възлагане на обществени поръчки — по отношение на участниците в търговете и операторите, на които се възлага поръчката в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка;

й) доставчиците на продукти за БИП/БФТ, доколкото продукти, разработени въз основа на информацията, посочена в параграф 1, или съдържащи тази информация, се предоставят само и единствено на клиенти, които са задължени субекти или компетентни органи, при условие че тези доставчици могат да докажат необходимостта от достъп до информацията, посочена в параграф 1, в контекста на договор със задължен субект или компетентен орган.

В допълнение към категориите, определени съгласно първа алинея, държавите членки гарантират също, че достъп до информация за действителните собственици се предоставя в индивидуални случаи и на други лица, способни да докажат законен интерес по отношение на целта за предотвратяване и борба с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма.

3. В срок до 10 юли 2026 г. държавите членки уведомяват Комисията за:

а) списъка на публичните органи, имащи правото на справки с информацията за действителните собственици съгласно параграф 2, букви е), ж) и з), и публичните органи или категориите публични органи, имащи правото на справки с информацията за действителните собственици съгласно параграф 2, буква и);

б) всяка допълнителна категория лица, за които се установи наличие на законен интерес за достъп до информация за действителните собственици, определена в съответствие с параграф 2, втора алинея.

Държавите членки уведомяват незабавно Комисията за всяка промяна или всяко допълнение към категориите, посочени в първа алинея, и при всички случаи в едномесечен срок от настъпването им.

Комисията предоставя на останалите държави членки получената съгласно настоящия параграф информация.

4. Държавите членки гарантират, че централните регистри водят отчетност на лицата, осъществяващи достъп до информацията съгласно настоящия член, и са в състояние да ги разкрият на действителните собственици, когато те подадат искане съгласно член 15, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2016/679.

Държавите членки гарантират обаче, че информацията, предоставяна от централните регистри, не води до идентифициране на лицето, направило справките в регистъра, когато лицата са:

а) лица, извършващи журналистическа дейност, отразяване или всякаква друга форма на изразяване в медиите, свързано с предотвратяването на или борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма;

б) организации на гражданското общество, свързани с предотвратяването или борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма;

Освен това държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, се въздържат от разкриване на идентификационните данни на всеки насрещен орган от трета държава на компетентните органи в Съюза в областта на БИП/БФТ, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, букви а) и в) от Регламент (ЕС) 2024/1624, дотогава, докато това е необходимо, за да се защитят анализите или разследванията на този орган.

По отношение на лицата, посочени във втора алинея, букви а) и б) от настоящия параграф, държавите членки гарантират, че когато действителните собственици подадат искане съгласно член 15, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2016/679, те получават информация за длъжността или занятието на лицата, правили справки с информацията им за действителните собственици.

За целите на трета алинея, когато органите искат достъп до информация за действителните собственици съгласно настоящия член, те посочват срока, за който искат централните регистри да се въздържат от разкриване — като този срок не надхвърля 5 години, както и причините за това ограничение, включително как предоставянето на информацията би застрашило целта на техните анализи и разследвания. Държавите членки гарантират, че когато централните регистри не разкриват идентификационните данни на субекта, правил справки с информацията за действителните собственици, всяко удължаване на този срок се разрешава единствено въз основа на мотивирано искане от органа в третата държава за максимален срок от 1 година, след което този орган трябва да подаде ново мотивирано искане за удължаване.

Член 13

Процедура за проверка и взаимно признаване на законен интерес за достъп до информация за действителните собственици

1. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, посочени в член 10, предприемат мерки за проверка на съществуването на законния интерес, посочен в член 12, въз основа на документи, информация и данни, предоставени от физическото или юридическото лице, което иска достъп до централния регистър (наричано по-нататък „заявител“), а когато е необходимо, и въз основа на информация, с която разполагат съгласно член 12, параграф 3.

2. Наличието на законен интерес за достъп до информация за действителните собственици се определя, като се вземат предвид:

а) длъжността или професията на заявителя; и

б) с изключение на лицата, посочени в член 12, параграф 2, първа алинея, букви а) и б) — връзката с конкретните правни образувания или правни форми, за които се търси информация.

3. Държавите членки гарантират, че когато достъпът до информация е поискан от лице, чийто законен интерес за достъп до информация за действителните собственици съгласно някоя от категориите, посочени в член 12, параграф 2, първа алинея, вече е проверяван от централния регистър на друга държава членка, проверката на условието, предвидено в параграф 2, буква а) от настоящия член е изпълнена чрез събиране на доказателства за законния интерес, предоставени от централния регистър на тази друга държава членка.

Държавите членки могат да прилагат процедурата по първа алинея от настоящия параграф за допълнителните категории, определени от други държави членки съгласно член 12, параграф 2, втора алинея.

4. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри проверяват идентификационните данни на заявителите при всеки достъп до регистрите. За тази цел държавите членки гарантират наличието на достатъчно процеси за проверка на идентификационните данни на заявителя, включително като позволяват да се използват средства за електронна идентификация и съответните квалифицирани удостоверителни услуги, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([39]).

5. За целите на параграф 2, буква а) държавите членки гарантират, че централните регистри разполагат с механизми, позволяващи многократен достъп на лица със законен интерес за достъп до информация за действителните собственици, без да е необходимо тяхната длъжност или професия да бъдат проверявани при всеки достъп до информацията.

6. От 10 ноември 2026 г. държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри извършват проверката по параграф 1 и дават отговор на заявителя в срок от 12 работни дни.

Чрез дерогация от първа алинея, в случай на внезапен голям брой искания за достъп до информация за действителните собственици съгласно настоящия член, срокът за предоставяне на отговор на заявителя може да бъде удължен с дванадесет работни дни. Ако след изтичането и на този срок броят на входящите искания продължава да е голям, този срок може да бъде удължен с още 12 работни дни.

Държавите членки уведомяват своевременно Комисията за всяко удължаване по втора алинея.

([39]) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

Когато субектите, отговарящи за централните регистри, решат да предоставят достъп до информация за действителните собственици, те издават удостоверение за достъп за срок от 3 години. Субектите, отговарящи за централните регистри, отговарят на всяко последващо искане за достъп до информация за действителните собственици, подадено от същото лице, в 7-дневен срок.

7. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, могат да постановят отказ по искане за достъп до информация за действителните собственици само на някое от следните основания:

а) заявителят не е предоставил необходимата информация или документи съгласно параграф 1;

б) не е демонстриран законен интерес за достъп до информация за действителните собственици;

в) когато въз основа на информацията, с която разполага, субектът, отговарящ за централния регистър, има основателни опасения, че информацията няма да бъде използвана целите, за които е поискана, или че ще бъде използвана за цели, несвързани с предотвратяването на изпиране на пари, неговите предикатни престъпления или финансиране на тероризма;

г) когато се прилагат една или повече от посочените в член 15 ситуации;

д) в случаите, посочени в параграф 3, когато законният интерес за достъп до информация за действителните собственици, предоставена от централния регистър на друга държава членка, не обхваща целите, за които се търси информацията;

е) когато заявителят се намира в трета държава и отговорът на искането за достъп до информация би нарушил разпоредбите на глава V от Регламент (ЕС) 2016/679.

Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, разглеждат възможността да поискат допълнителна информация или документи от заявителя, преди да постановят отказ по искане за достъп на основанията, изброени в първа алинея, букви а), б), в) и д). Когато субектите, отговарящи за централните регистри, изискват допълнителна информация, срокът за предоставяне на отговор се удължава със 7 работни дни.

8. Когато субектите, отговарящи за централните регистри, откажат да предоставят достъп до информация съгласно параграф 7, държавите членки изискват от тях да информират заявителя за причините за отказа и за правото му на правна защита. Субектът, отговарящ за централния регистър, документира стъпките, предприети за оценка на искането и за получаване на допълнителна информация съгласно параграф 7, втора алинея.

Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, могат да отнемат достъп, когато някое от изброените в параграф 7 основания възникне или стане известно на субекта, отговарящ за централния регистър, след като достъпът е бил предоставен, включително, когато е приложимо, въз основа на отнемане на достъп от централен регистър в друга държава членка.

9. Държавите членки гарантират, че разполагат със средства за правна защита по съдебен или административен ред за оспорване на отказа или отнемането на достъп съгласно параграф 7.

10. Държавите членки гарантират, че субектите, отговарящи за централните регистри, могат да направят последваща проверка на длъжността или професията, посочена в параграф 2, буква а), от време на време и във всеки случай не по-рано от 12 месеца след предоставянето на достъп, освен ако субектът, отговарящ за централния регистър, има основателни причини да счита, че законният интерес вече не съществува.

11. Държавите членки изискват от лицата, на които е предоставен достъп съгласно настоящия член, да уведомяват субекта, отговарящ за централния регистър, за промените, които могат да доведат до прекратяване на валиден законен интерес, включително промени, свързани с тяхната длъжност или професия.

12. Държавите членки могат да решат да предоставят на заявителите информацията за действителните собственици, съхранявана в техните централни регистри срещу заплащането на такса, която е ограничена до строго необходимото за покриване на разходите за гарантиране на качеството на съхраняваната в регистрите информация и за нейното предоставяне. Тези такси се определят по такъв начин, че да не се възпрепятства ефективният достъп до информацията, съхранявана в централните регистри.

Член 14

Образци и процедури

1. Комисията определя чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедурите, необходими за осъществяването на достъп въз основа на законен интерес от страна на централните регистри, посочени в член 10, включително:

а) стандартизирани образци за искане на достъп до централния регистър и за искане на достъп до информация за действителните собственици на правните образувания и правните форми;

б) стандартизирани образци, които да се използват от централните регистри за одобряване или отказ на искане за достъп до регистъра или за достъп до информацията за действителните собственици;

в) процедури за улесняване на взаимното признаване на законния интерес за достъп до информация за действителните собственици от страна на централните регистри в държави членки, различни от тази, в която искането за достъп е било подадено и прието за първи път, включително процедури за гарантиране на сигурното предаване на информация за даден заявител;

г) процедури за централните регистри за взаимно уведомяване за отнемане на достъпа до информация за действителните собственици съгласно член 13, параграф 8.

2. Актовете за изпълнение по параграф 1 от настоящия член се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2.

Член 15

Изключения от правилата за достъп до регистрите на действителните собственици

При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в член 11, параграф 3 и член 12, параграф 1 достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване, или когато действителният собственик е малолетно или непълнолетно лице или лице, което е недееспособно по други причини, държавите членки предвиждат освобождаване по отношение на такъв достъп до цялата или до част от личната информация за действителния собственик. Държавите членки гарантират, че такива освобождавания се допускат по преценка за всеки отделен случай, след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата и потвърждение, че съществуват посочените непропорционални рискове. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за разрешаване на освобождаване и правото на ефективна съдебна защита. Държава членка, която е разрешила освобождавания, публикува годишни статистически данни за броя на разрешените освобождавания и посочените основания и докладва тези данни на Комисията.

Освобождаванията, разрешени съгласно настоящия член, не се прилагат за задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2024/1624, които са публични длъжностни лица.

РАЗДЕЛ 2

Информация за банкови сметки

Член 16

Регистри на банковите сметки и електронни системи за извличане на данни

1. Държавите членки въвеждат централизирани автоматизирани механизми, като например централни регистри или централни електронни системи за извличане на данни, които позволяват навременно идентифициране на всички физически или юридически лица, притежаващи или контролиращи платежни сметки или банкови сметки, идентифицирани с IBAN, включително виртуални IBAN, сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви и сейфове за съхранение на ценности, държани от кредитна институция или финансова институция на тяхна територия.

Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми, както и за критериите, съгласно които информацията се включва в тези национални механизми.

2. Държавите членки гарантират, че информацията, която се съхранява в централизираните автоматизирани механизми, е пряко достъпна, незабавно и в нефилтриран вид за ЗФР, както и за ОБИП за целите на съвместните анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620. Тази информация е достъпна своевременно и за надзорните органи с цел изпълнение на техните задължения съгласно настоящата директива.

3. Следната информация трябва да бъде достъпна и да позволява търсене чрез централизираните автоматизирани механизми:

а) за титуляри на клиентска сметка и всяко лице, което претендира да действа от името на титуляр на клиентска сметка: името/наименованието, допълнено или с другите идентификационни данни, изисквани съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, или с единен идентификационен номер, както и, когато е приложимо, датите, на които лицето, което твърди, че действа от името на клиента, е започнало и е престанало да има правомощия да действа от името на клиента;

б) за действителни собственици на титуляр на клиентска сметка: името/наименованието, допълнено или с другите идентификационни данни, изисквани съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, или с единен идентификационен номер, както и датите, на които физическото лице е станало и, когато е приложимо, престанало да бъде действителен собственик на титуляря на клиентска сметка;

в) за банкови сметки или платежни сметки: IBAN номера или когато платежната сметка не е идентифицирана с IBAN номер — уникалния идентификационен код на сметката, и датата на откриване на сметката и, когато е приложимо, датата на закриване на сметката;

г) за виртуални IBAN, издадени от кредитна институция или финансова институция: номерът на виртуалния IBAN, уникалният идентификационен код на сметката, към която автоматично се пренасочват плащанията, адресирани до виртуалния IBAN, и датите на откриване и закриване на сметката;

д) за сметки за ценни книжа: уникалният идентификационен код на сметката и датите на откриване и закриване на сметката;

е) за сметки за криптоактиви: уникалният идентификационен код на сметката и датите на откриване и закриване на сметката;

ж) за сейфове за съхранение на ценности: името/наименованието на наемателя, допълнено или с другите идентификационни данни, изисквани съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, или с единен идентификационен номер, както и датата, на която наемът е започнал и, ако е приложимо, датата на която той е приключил.

При виртуален IBAN титулярят на клиентска сметка, посочен в буква а) от първа алинея, е титулярят на сметката, към която автоматично се пренасочват плащанията, адресирани до виртуалния IBAN.

За целите на първа алинея, букви а) и б) името/наименованието обхваща за физическите лица всички лични и фамилни имена, а за юридическите лица, правните форми или другите организации, които имат правоспособност — наименованието, под което те са регистрирани.

4. Комисията може да определя чрез актове за изпълнение формàта за подаване на информацията към централизираните автоматизирани механизми. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2.

5. Държавите членки могат да изискват друга информация, за която се счита, че е от съществено значение за ЗФР, за ОБИП за целите на съвместните анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620 и за надзорните органи за целите на изпълнението на техните задължения съгласно настоящата директива, да бъде достъпна и да може да бъде търсена през централизираните автоматизирани механизми.

6. Централизираните автоматизирани механизми се свързват помежду им чрез системата за взаимосвързаност на регистрите на банковите сметки (наричана по-нататък „система за взаимосвързаност на РБС“), която се разработва и управлява от Комисията. Комисията осигурява накова взаимно свързване в сътрудничество с държавите членки не по-късно от 10 юли 2029 г.

Комисията може да определя чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедурите за свързването на централизираните автоматизирани механизми на държавите членки със системата за взаимосвързаност на РБС. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2.

7. Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 3, е достъпна чрез системата за взаимосвързаност на РБС. Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че чрез техните национални централизирани автоматизирани механизми и чрез системата за взаимосвързаност на РБС се предоставя достъп само до информацията по параграф 3, която е актуална и съответства на действителната банкова сметка и платежна сметка, включително виртуални IBAN, сметка за ценни книжа, сметка за криптоактиви и сейф за съхранение на ценности. Достъпът до тази информация се предоставя в съответствие с правилата за защита на данните.

Останалата информация, която държавите членки считат за съществена за ЗФР и за другите компетентни органи съгласно параграф 4, трябва да не бъде достъпна и да не може да се търси чрез системата за взаимосвързаност на РБС.

8. Държавите членки гарантират, че информацията за титуляри на банкови сметки или платежни сметки, включително виртуални IBAN, сметки за ценни книжа, сметки за криптоактиви и сейфове за съхранение на ценности, се предоставя чрез техните национални централизирани автоматизирани механизми и чрез системата за взаимосвързаност на РБС в продължение на пет години след закриването на сметката.

Без да се засяга националното наказателно право относно доказателствените материали, приложимо спрямо текущи наказателни разследвания и висящи правни производства, държавите членки могат в конкретни случаи да позволят или да изискат такава информация да бъде съхранена за допълнителен максимален срок от 5 години, когато държавите членки са установили, че такова съхраняване е необходимо и пропорционално за целите на предотвратяването, откриването, разследването или наказателното преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризма.

9. ЗФР и — за целите на съвместните анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620 — ОБИП получават незабавен и нефилтриран достъп до информацията за платежните сметки и банковите сметки, идентифицирани с IBAN, включително с виртуален IBAN, сметките за ценни книжа, сметките за криптоактиви и сейфовете за съхранение на ценности в други държави членки, която е налична чрез системата за взаимосвързаност на РБС. На надзорните органи се предоставя навременен достъп до информацията, налична чрез системата за взаимосвързаност на РБС. Държавите членки си сътрудничат помежду си и с Комисията с цел прилагане на настоящия параграф.

Държавите членки гарантират, че служителите на националните ЗФР и на надзорните органи, които имат достъп до системата за взаимосвързаност на РБС, съблюдават високи професионални стандарти по отношение на поверителността и защитата на данните, и че са с висока почтеност и притежават подходящи умения.

Предвидените във втора алинея изисквания се прилагат и за ОБИП в контекста на съвместните анализи и когато той действа в ролята на надзорен орган.

10. Държавите членки гарантират, че се въвеждат технически и организационни мерки, за да се гарантира сигурността на данните съобразно високи технологични стандарти за целите на упражняването от страна на ЗФР и надзорните органи на правомощието за достъп и търсене в информацията, налична чрез системата за взаимосвързаност на РБС в съответствие с параграфи 5 и 6.

Предвидените в първа алинея изисквания се прилагат и за ОБИП в контекста на съвместните анализи и когато той действа в ролята на надзорен орган.

Член 17

Актове за изпълнение относно взаимното свързване на регистрите

1. Комисията може да определя чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедурите, необходими за осигуряване на взаимното свързване на централните регистри на държавите членки в съответствие с член 10, параграф 19 по отношение на:

а) техническите спецификации, определящи набора от технически данни, необходими за изпълнението на функциите на платформата, както и метода за съхраняване, използване и защита на такива данни;

б) общите критерии, по които информацията за действителните собственици се предоставя чрез системата за взаимно свързване на централните регистри, в зависимост от нивото на достъп, предоставено от държавите членки;

в) техническите подробности за начина на предоставяне на информацията за действителните собственици;

г) техническите условия за разполагаемостта на услугите, които се предлагат от системата за взаимно свързване на централните регистри;

д) техническите условия и ред за прилагане на различните видове достъп до информация за действителните собственици в съответствие с членове 11 и 12 от настоящата директива, включително удостоверяването на автентичността на ползвателите чрез средства за електронна идентификация и съответните удостоверителни услуги, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 910/2014;

е) реда и условията за плащане, когато за достъпа до информацията за действителните собственици се изисква плащане на такса съгласно член 11, параграф 4 и член 13, параграф 12, като се вземат предвид достъпните начини за плащане, например дистанционни платежни операции.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2.

2. Комисията може да определя чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедурите, необходими за осигуряване на взаимното свързване на централизираните автоматизирани механизми на държавите членки, посочени в член 16, параграф 6, по отношение на:

а) техническата спецификация, определяща методите за изпращане на съобщения по електронен път за целите на системата за взаимосвързаност на РБС;

б) техническата спецификация за съобщителните протоколи;

в) техническите спецификации, определящи сигурността на данните, гаранциите за защита на данните, използването и защитата на информацията, която може да бъде търсена и да бъде достъпна чрез системата за взаимосвързаност на РБС;

г) общите критерии, по които информацията за банковите сметки може да се търси чрез системата за взаимосвързаност на РБС;

д) техническите подробности за начина, по който информацията се предоставя чрез системата за взаимосвързаност на РБС, включително удостоверяването на автентичността на потребителите чрез средства за електронна идентификация и съответните удостоверителни услуги, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 910/2014;

е) техническите условия за разполагаемостта на услугите, предоставяни от системата за взаимосвързаност на РБС.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 72, параграф 2.

3. При приемането на актовете за изпълнение, посочени в параграфи 1 и 2, Комисията взема предвид доказаните технологии и съществуващите практики. Комисията гарантира, че системата за взаимосвързаност на РБС, която трябва да бъде разработена и управлявана, не поражда по-големи разходи от абсолютно необходимото за изпълнението на настоящата директива.

РАЗДЕЛ 3

Единна точка за достъп до информация за недвижимите имоти

Член 18

Единна точка за достъп до информация за недвижимите имоти

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат незабавен и пряк безплатен достъп до информация, която позволява навременното идентифициране на всеки недвижим имот и на физическите лица или правните образувания, или правните форми, които са собственици на този имот, както и до информация, която позволява идентифицирането и анализирането на сделките с недвижими имоти. Този достъп се предоставя чрез единна точка за достъп, която се създава във всяка държава членка и която позволява на компетентните органи да имат достъп чрез електронни средства до информация в цифров формат, която когато е възможно е машинночетима.

Достъп до единните точки за достъп, посочени в първа алинея, се предоставя и на ОБИП за целите на съвместните анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

2. Държавите членки гарантират, че чрез единната точка за достъп, посочена в параграф 1, се предоставя най-малко следната информация:

а) информация относно имота:

i) кадастрален парцел и кадастрален номер на имота;

ii) географско местоположение, включително адрес на имота;

iii) площ/размер на имота;

iv) вид на имота, включително дали е застроен или незастроен имот и предназначение на ползването;

б) информация за собствеността:

i) името/наименованието на собственика и на всяко лице, което твърди, че действа от името на собственика;

ii) когато собственикът е правно образувание — наименованието и правната форма на правното образувание, както и единният идентификационен номер на дружеството и данъчният идентификационен номер;

iii) когато собственикът е правна форма— наименованието на правната форма и данъчният идентификационен номер;

iv) цената, на която е придобит имотът;

v) когато е приложимо, всички права или ограничения;

в) информация за тежести, свързани с:

i) ипотеки;

ii) съдебни ограничения;

iii) права на собственост;

iv) други гаранции, ако има такива;

г) история на собствеността на имота, цената и свързаните тежести;

д) свързани документи.

Държавите членки гарантират, че когато кадастрален парцел включва множество имоти, информацията, посочена в първа алинея, се предоставя по отношение на всеки имот в този кадастрален парцел.

Държавите членки гарантират, че информацията за минали периоди съгласно първа алинея, буква г) обхваща най-малко периода от 8 юли 2019 г..

3. Държавите членки въвеждат механизми, за да гарантират, че информацията, предоставяна чрез посочената в параграф 1 единна точка за достъп, е актуална и точна.

4. Държавите членки разполагат с мерки, гарантиращи, че информацията, съхранявана в електронен вид, се предоставя незабавно на запитващия компетентен орган. Когато тази информация не се съхранява в електронен вид, държавите членки гарантират, че тя се предоставя своевременно и по такъв начин, че да не подкопава дейността на запитващия компетентен орган.

5. В срок до 10 октомври 2029 г. държавите членки уведомяват Комисията за:

а) характеристиките на посочената в параграф 1 единна точка за достъп, създадена на национално равнище, включително уебсайта, на който може да бъде получен достъп до нея;

б) списъка на компетентните органи, на които е предоставен достъп до единната точка за достъп, посочена в параграф 1;

в) всички данни, които са на разположение на компетентните органи в допълнение към изброените в параграф 2.

Държавите членки актуализират това уведомление, когато настъпят промени в списъка на компетентните органи или в степента на предоставения достъп до информация. Комисията предоставя тази информация, както и всяка промяна в нея, на останалите държави членки.

6. В срок до 10 юли 2032 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно взаимно свързване на единните точки за достъп, посочени в параграф 1. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

ГЛАВА III

ЗФР

Член 19

Създаване на ЗФР

1. Всяка държава членка създава ЗФР с цел предотвратяване, откриване и ефективна борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

2. ЗФР е единното централно национално звено, отговарящо за получаването и анализирането на уведомленията, подавани от задължените субекти в съответствие с член 69 от Регламент (ЕС) 2024/1624, уведомленията, подавани от задължените субекти в съответствие с член 74 и член 80, параграф 4, втора алинея от посочения регламент, и на всяка друга информация, имаща отношение към изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма, включително информацията, предавана от митническите органи съгласно член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1672, както и информацията, подавана от надзорните органи или от други органи.

3. ЗФР отговарят за разпространението на резултатите от своите анализи, както и на всякаква допълнителна информация, до съответните компетентни органи, когато има основания за съмнения, че се касае за изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма. ЗФР могат да получават допълнителна информация от задължените субекти.

Дейността на ЗФР по извършване на финансови анализи се състои в следното:

а) извършване на оперативни анализи, насочени към отделни случаи и конкретни цели или към подходяща избрана информация, приоритизирана въз основа на риска, вида и обема на получените разкрити данни и очакваното използване на информацията след разпространяването ѝ;

б) извършване на стратегически анализи, насочени към тенденциите и схемите за изпиране на пари и финансиране на тероризма и тяхното развитие.

4. Всяко ЗФР е оперативно независимо и самостоятелно, което означава, че то разполага с правомощия и капацитет да изпълнява функциите си свободно, включително способност да взема самостоятелни решения да анализира, изисква и, в съответствие с параграф 3, да разпространява определена информация. Върху него не може да се упражнява никакво неправомерно политическо, държавно или отраслово влияние или намеса.

Когато ЗФР се намира в рамките на съществуващата структура на друг орган, основните функции на ЗФР са независими и оперативно отделени от другите функции на приемащия орган.

5. Държавите членки предоставят на своите ЗФР подходящи финансови, човешки и технически ресурси за изпълнението на техните задачи. ЗФР трябва да могат да получават и разполагат с ресурсите, необходими за изпълнението на техните функции.

6. Държавите членки гарантират, че служителите на техните ЗФР са обвързани с изисквания за професионална тайна, равностойни на предвидените в член 67, и че съблюдават високи професионални стандарти, включително високи стандарти по отношение на защитата на данните, както и че са с висока почтеност и притежават подходящи умения по отношение на боравенето с големи информационни масиви по етичен начин. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат с процедури за предотвратяване и управление на конфликти на интереси.

7. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат с правила, уреждащи сигурността и поверителността на информацията.

8. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат със сигурни и защитени канали за комуникация и обмен на информация по електронен път с компетентните органи и задължените субекти.

9. Държавите членки гарантират, че ЗФР са в състояние да сключват договорености с други национални компетентни органи съгласно член 46 във връзка с обмена на информация.

10. В срок до 10 юли 2028 г. ОБИП издава насоки, предназначени за ЗФР, относно:

а) мерките, които трябва да бъдат въведени за запазване на оперативната автономност и независимост на ЗФР, включително мерките за предотвратяване на засягането на неговата оперативна автономност и независимост от конфликти на интереси;

б) естеството, характеристиките и целите на оперативния и стратегическия анализ;

в) инструментите и методите за използване и кръстосана проверка на финансовата и административната информация и на информацията относно правоприлагането, до която ЗФР имат достъп; и

г) практиките и процедурите за упражняване на спирането или отлагането на даване на съгласие за трансакция и спиране или наблюдение на сметка или делови взаимоотношения съгласно членове 24 и 25.

Член 20

Служител по въпросите на основните права

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР определят служител по въпросите на основните права. Служителят по въпросите на основните права може да бъде член на съществуващия персонал на ЗФР.

2. Служителят по въпросите на основните права изпълнява следните задачи:

а) съветва служителите на ЗФР относно всяка дейност, извършвана от ЗФР, когато счита това за необходимо, или при поискване от страна на служителите, без посочените дейности да се възпрепятстват или забавят;

б) насърчава и наблюдава спазването на основните права от страна на ЗФР;

в) предоставя необвързващи становища относно съответствието на дейностите на ЗФР с основните права;

г) информира ръководителя на ЗФР за евентуални нарушения на основните права в хода на дейностите на ЗФР.

3. ЗФР гарантира, че служителят по въпросите на основните права не получава никакви инструкции във връзка с изпълнението на задачите на служителя по въпросите на основните права.

Член 21

Достъп до информация

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР, независимо от организационния си статут, имат достъп до информацията, която изискват за изпълнението на своите задачи, включително финансова и административна информация и информация, свързана с правоприлагането. Държавите членки гарантират, че ЗФР имат най-малко:

а) незабавен и пряк достъп до следната финансова информация:

i) информацията, съдържаща се в националните централизирани автоматизирани механизми в съответствие с член 16;

ii) информация от задължените субекти, включително информация за преводите на средства съгласно определението в член 3, точка 9 от Регламент (ЕС) 2023/1113 и прехвърлянето на криптоактиви съгласно определението в член 3, точка 10 от посочения регламент;

iii) информацията за ипотеките и заемите;

iv) информацията, съдържаща се в базите данни за националната валута и обмена на валута;

v) информацията за ценните книжа;

б) незабавен и пряк достъп до следната административна информация:

i) фискалните данни, включително данни, съхранявани от данъчните органи и органите по приходите, както и данни, получени съгласно член 8, параграф 3а от Директива 2011/16/ЕС на Съвета ([40]);

ii) информацията за процедурите за възлагане на обществени поръчки за стоки или услуги, или за концесии;

([40]) Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

iii) информацията от системата за взаимосвързаност на РБС, посочена в член 16, както и от националните регистри на недвижимите имоти или електронните системи за извличане на данни, както и до поземлените и кадастралните регистри;

iv) информацията, съдържаща се в националните регистри за гражданството на физическите лица и за населението;

v) информацията, съдържаща се в националните регистри на паспортите и визите;

vi) информацията, съдържаща се в базите данни за презграничните пътувания;

vii) информацията, съдържаща се в търговските бази данни, включително търговските регистри и дружествените регистри, и в базите данни за видните политически личности;

viii) информацията, съдържаща се в националните регистри на моторните превозни средства, въздухоплавателните средства и плавателните съдове;

ix) информацията, съдържаща се в националните социалноосигурителни регистри;

x) митнически данни, включително за презграничното физическо прехвърляне на парични средства;

xi) информацията, съдържаща се в националните регистри на въоръжението и оръжията;

xii) информацията, съдържаща се в националните регистри на действителните собственици;

xiii) данни, които са на разположение чрез взаимното свързване на централните регистри в съответствие с член 10, параграф 19;

xiv) информацията, съдържаща се в регистрите на организациите с нестопанска цел;

xv) информация, съхранявана от националните финансови надзорници и регулаторни органи в областта на финансите в съответствие с член 61 и член 67, параграф 2;

xvi) бази данни, в които се съхраняват данни относно търговията с емисии на CO2, създадени съгласно Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията ([41]);

xvii) информация относно годишните финансови отчети на дружествата;

xviii) национални регистри за миграцията и имиграцията;

xix) информация, съхранявана от търговските съдилища;

xx) информация, съхранявана в базите данни за несъстоятелността и от синдици;

xxi) информация за финансови средства и други активи, замразени или блокирани съгласно целеви финансови санкции;

в) пряк или непряк достъп до следната информация, свързана с правоприлагането:

i) всякакъв вид информация или данни, с които компетентните органи вече разполагат в контекста на предотвратяването, откриването, разследването или наказателното преследване на престъпления;

ii) всякакъв вид информация или данни, с които публичните органи или частни субекти разполагат в контекста на предотвратяването, откриването, разследването или наказателното преследване на престъпления, и които са на разположение на компетентните органи, без да се налагат принудителни мерки съгласно националното право.

Информацията, посочена в първа алинея, буква в), включва вписванията за съдимост, информация за разследвания, информация за запорирането или налагането на възбрана върху активи или за други следствени или временни мерки, както и информация за присъдите и за конфискациите.

Държавите членки могат да разрешат ограничаването на достъпа до информацията, свързана с правоприлагането, посочена в първа алинея, буква в), за всеки отделен случай, когато има вероятност предоставянето на такава информация да застраши текущо разследване.

([41]) Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията (ОВ L 122, 3.5.2013 г., стр. 1).

2. Достъпът до информацията, посочена в параграф 1, се счита за пряк и незабавен, когато информацията се съдържа в ИТ база данни, регистър или система за извличане на данни, от които ЗФР може да извлича информацията без междинни стъпки, или когато са изпълнени следните условия:

а) субектите или органите, разполагащи с информацията, я предоставят своевременно на ЗФР; и

б) никой субект, орган или трета страна не е в състояние да се намесва в исканите данни или информацията, която трябва да бъде предоставена.

3. Държавите членки гарантират, че когато е възможно, на ЗФР се предоставя пряк достъп до информацията, посочена в параграф 1, първа алинея, буква в). В случаите, когато на ЗФР е предоставен непряк достъп до информация, субектът или органът, който съхранява исканата информация, я предоставя своевременно.

4. В рамките на своите функции всяко ЗФР може да изисква, получава и използва информация от всеки задължен субект, за да изпълнява функциите си съгласно член 19, параграф 3 от настоящата директива, дори ако не е подадено предходно уведомление съгласно член 69, параграф 1, първа алинея, буква а) или член 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624. Задължените субекти не са задължени да изпълняват исканията за информация, отправени съгласно настоящия параграф, когато те се отнасят до информация, получена в случаите по член 70, параграф 2 от посочения регламент.

Член 22

Отговори на исканията за информация

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР са в състояние да отговарят своевременно на обосноваите искания за информация, мотивирани от опасения във връзка с изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, от страна на компетентните органи, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, букви в) и г) от Регламент (ЕС) 2024/1624 в съответните им държави членки, когато тази информация вече се съхранява от ЗФР и е необходима за отделни случаи. Решението за разпространяване на информация се взема от ЗФР.

Когато има обективни причини да се предполага, че предоставянето на такава информация би имало отрицателно въздействие върху текущи разследвания или анализи, или, при изключителни обстоятелства, когато разкриването на информацията би довело до последствия, явно непропорционални на законните интереси на физическо или юридическо лице, или няма отношение към целите, за които информацията е била поискана, ЗФР не е задължено да уважи искането за информация.

В такъв случай ЗФР излага писмено причините пред запитващия орган.

2. Компетентните органи предоставят на ЗФР обратна информация относно използването и полезността на информацията, предоставена в съответствие с настоящия член и член 19, параграф 3, както и относно резултатите от предприетите действия и разследванията, извършени въз основа на тази информация. Тази обратна информация се предоставя във възможно най-кратък срок и във всеки случай в обобщен вид, поне веднъж годишно, по начин, който позволява на ЗФР да подобри функцията си за извършване на оперативни анализи.

Член 23

Предоставяне на информация на надзорниците

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР предоставят на надзорниците, по собствена инициатива или при поискване, информация, която може да бъде от значение за целите на надзора съгласно глава IV, включително най-малко информация относно:

а) качеството и количеството на уведомленията за съмнителни трансакции, подадени от задължените субекти;

б) качеството и навременността на отговорите, предоставени от задължените субекти на исканията на ЗФР съгласно член 69, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламент (ЕС) 2024/1624;

в) съответните резултати от стратегическите анализи, извършени съгласно член 19, параграф 3, буква б) от настоящата директива, както и всяка относима информация относно тенденциите и методите в областта на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, включително географските, презграничните и нововъзникващите рискове.

2. Държавите членки гарантират, че ЗФР уведомяват надзорниците, когато информацията, с която разполагат, показва потенциални нарушения на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113 от задължените субекти.

3. Освен когато е строго необходимо за целите на параграф 2, държавите членки гарантират, че информацията, предоставена от ЗФР съгласно настоящия член, не съдържа информация за конкретни физически или юридически лица, нито за конкретни случаи, отнасящи се до физически или юридически лица, които са обект на текущ анализ или разследване, или които могат да доведат до идентифицирането на физически или юридически лица.

Член 24

Спиране или отлагане на даване на съгласие

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат с правомощия да предприемат спешни преки или непреки действия, когато съществува съмнение, че дадена трансакция е свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма, да спрат или да отложат да дадат съгласие за тази трансакция.

Държавите членки гарантират, че когато необходимостта от спиране или отлагане на даване на съгласие за трансакция е установена въз основа на подадено уведомление за съмнение съгласно член 69 от Регламент (ЕС) 2024/1624, на задължения субект се налага спиране или отлагане на даване на съгласие в срока, посочен в член 71 от посочения регламент. Когато необходимостта от спиране на дадена трансакция се основава на аналитичната работа на ЗФР, независимо дали задълженият субект е подал предварително уведомление, спирането се налага от ЗФР във възможно най-кратък срок.

Спирането или отлагането на даване на съгласие за трансакцията се налага от ЗФР с цел запазване на средствата, извършване на неговите анализи, включително анализ на трансакцията, оценка дали съмнението е потвърдено и ако това е така, разпространение на резултатите от анализите до съответните компетентни органи, за да се даде възможност за приемане на подходящи мерки.

Държавите членки определят срока на спиране или отлагане на даване на съгласие, приложим за аналитичната работа на ЗФР, като той не може да надвишава 10 работни дни. Държавите членки могат да определят по-дълъг срок, когато съгласно националното право ЗФР изпълняват функцията по издирване, възбраняване, запориране или конфискуване на активи от престъпна дейност. В случай че бъде определен по-дълъг срок на спиране или отлагане на даване на съгласие, държавите членки гарантират, че ЗФР изпълняват функциите си при спазване на подходящи национални гаранции, например възможността лицето, чиято трансакция е спряна, да оспори спирането пред съд.

Държавите членки гарантират, че ЗФР са оправомощени да отменят спирането или отлагане на даване на съгласие по всяко време, когато стигнат до заключението, че спирането или отлагане на даване на съгласие вече не са необходими за изпълнение на целите, посочени в трета алинея.

Държавите членки гарантират, че ЗФР са оправомощени да спрат или отложат да дадат съгласие, както е посочено в настоящия параграф, по искане на ЗФР от друга държава членка.

2. Когато има съмнение, че банкова сметка или платежна сметка, сметка за криптоактиви или делови взаимоотношения са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, държавите членки гарантират, че ЗФР е оправомощено да предприема спешни действия, пряко или непряко, за спиране на използването на тази сметка или за спиране на деловите взаимоотношения, за да запази средствата, да извърши своите анализи, да прецени дали съмнението се потвърждава и, ако това е така, да разпространи резултатите от анализите до съответните компетентни органи, за да се даде възможност за приемане на подходящи мерки.

Държавите членки определят срока на спиране, приложим за аналитичната работа на ЗФР, като той не може да надвишава 5 работни дни. Държавите членки могат да определят по-дълъг срок, когато съгласно националното право ЗФР изпълняват функцията по издирване, възбраняване, запориране или конфискуване на активи от престъпна дейност. В случай че бъде определен по-дълъг срок на спиране, държавите членки гарантират, че ЗФР изпълняват функциите си при спазване на подходящи национални гаранции, например възможността лицето, чиято банкова сметка или платежна сметка, сметка за криптоактиви или делови взаимоотношения са спрени, да оспори спирането пред съд.

Държавите членки гарантират, че ЗФР са оправомощени да отменят спирането по всяко време, когато стигнат до заключението, че спирането вече не е необходимо за изпълнението на целите, посочени в първа алинея.

Държавите членки гарантират, че ЗФР са оправомощени да спират използването на сметка или да спират делови взаимоотношения, както е посочено в настоящия параграф, по искане на ЗФР от друга държава членка.

3. Налагането на спиране или отлагането на даване на съгласие в съответствие с настоящия член не поражда никаква отговорност за ЗФР или неговите директори или служители.

Член 25

Указания за наблюдение на трансакции или дейности

Държавите членки гарантират, че ЗФР е оправомощено да инструктира задължените субекти да наблюдават за определен от него срок трансакциите или дейностите, които се извършват чрез една или повече банкови сметки или платежни сметки или сметки за криптоактиви или други делови взаимоотношения, управлявани от задължения субект, за лица, които представляват значителен риск от изпиране на пари, неговите предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Държавите членки гарантират също така, че ЗФР е оправомощено да инструктира задължения субект да докладва за резултатите от наблюдението.

Държавите членки гарантират, че ЗФР е оправомощено да налага мерките за наблюдение, посочени в настоящия член, по искане на ЗФР от друга държава членка.

Член 26

Предупреждения към задължените субекти

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР могат да предупреждават задължените субекти при информация, която е от значение за извършването на комплексна проверка на клиента съгласно глава III от Регламент (ЕС) 2024/1624. Тази информация включва:

а) видовете трансакции, операции или дейности, при които има значителен риск от изпиране на пари, негови предикатни престъпления и финансиране на тероризма;

б) конкретни лица, при които има значителен риск от изпиране на пари, негови предикатни престъпления и финансиране на тероризма;

в) специфични географски райони, в които има значителен риск от изпиране на пари, негови предикатни престъпления и финансиране на тероризма.

2. Изискването по параграф 1 се прилага за срок, определен в националното право, който не надвишава 6 месеца.

3. ЗФР ежегодно предоставят на задължените субекти стратегическа информация относно типологиите, показателите за риска и тенденциите в изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Член 27

Годишен доклад на ЗФР

Всяка държава членка гарантира, че нейното ЗФР публикува годишен доклад за дейността си. Докладът съдържа статистически данни за:

а) предприетите последващите действия от ЗФР във връзка с получени от него уведомления за съмнителни трансакции или дейности;

б) уведомленията за съмнителни трансакции, подадени от задължени субекти;

в) разкритите данни от надзорниците и централните регистри;

г) разпространението на информация до компетентните органи и последващи действия във връзка с това разпространение;

д) исканията, подадени до други ЗФР и получени от други ЗФР;

е) исканията, подадени до и получени от компетентните органи, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, буква в) от Регламент (ЕС) 2024/1624;

ж) разпределените човешки ресурси;

з) данните за презграничното физическо прехвърляне на парични средства, предадени от митническите органи съгласно член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1672.

Докладът, посочен в първата алинея, съдържа също така информация за тенденциите и типологиите, установени в досиетата, разпространени към други компетентни органи. Съдържащата се в доклада информация не позволява идентифицирането на никое физическо или юридическо лице.

Член 28

Обратна информация от ЗФР

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР предоставят на задължените субекти обратна информация относно уведомленията за съмнения съгласно член 69 от Регламент (ЕС) 2024/1624. Тази обратна информация включва най-малкото отзиви за качеството на предоставената информация, навременността на уведомяването, описанието на съмнението и документацията, предоставена на етапа на подаване.

Обратната информация съгласно настоящия член не се разбира като обхващаща всяко уведомление, представено от задължените субекти.

ЗФР предоставя обратна информация поне веднъж годишно, независимо тя дали се предоставя на отделния задължен субект или на групи или категории задължени субекти, като взема предвид общия брой съмнителни трансакции, за които задължените субекти са подали уведомления.

Обратната информация се предоставя и на надзорниците, за да им бъде дадена възможност да упражняват надзор въз основа на риска в съответствие с член 40.

ЗФР докладват ежегодно на ОБИП относно предоставянето на обратна информация на задължените субекти съгласно настоящия член и предоставят статистически данни за броя на уведомленията за съмнителни трансакции, подадени от категориите задължени субекти.

В срок до 10 юли 2028 г. ОБИП издава препоръки до ЗФР относно най-добрите практики и подходи за предоставяне на обратна информация, включително относно вида и честотата на обратната информация.

Задължението за предоставяне на обратна информация не трябва да застрашава текущата аналитична работа, извършвана от ЗФР, нито разследванията или административните действия, предприети след разпространението ѝ от страна на ЗФР, и не засяга приложимостта на изискванията за защита на данните и за поверителност.

2. Държавите членки гарантират, че поне веднъж годишно ЗФР предоставят на митническите органи обратна информация относно ефективността на информацията, предадена съгласно член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1672, и относно предприетите последващи действия във връзка с нея.

Член 29

Сътрудничество между ЗФР

Държавите членки гарантират, че ЗФР сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен, независимо от организационния си статут.

Член 30

Защитени съобщителни канали

1. Създава се система за обмен на информация между ЗФР на държавите членки (FIU.net). FIU.net осигурява сигурното предаване на съобщения и сигурен обмен на информация и може да представя записи в писмен вид за всички дейности по обработване. FIU.net може да се използва и за обмена на съобщения с насрещните на ЗФР звена в трети държави, с други органи и с органи, служби и агенции на Съюза. FIU.net се управлява от ОБИП.

FIU.net се използва за обмена на информация между ЗФР и ОБИП за целите на съвместните анализи съгласно член 32 от настоящата директива и член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

2. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят информацията съгласно членове 31 и 32 през FIU.net. В случай на техническа неизправност на FIU.net информацията се предава по всякакъв друг целесъобразен начин, който гарантира високо ниво на сигурност на данните и защита на данните.

Обменът на информация между ЗФР и техните насрещни звена в трети държави, които не са свързани с FIU.net, се осъществява чрез защитени съобщителни канали.

3. Държавите членки гарантират, че ЗФР си сътрудничат във възможно най-голяма степен при прилагането на усъвършенствани технологии в съответствие с националното си право, за да изпълняват задачите си, предвидени в настоящата директива.

Държавите членки също така гарантират, че ЗФР си сътрудничат във възможно най-голяма степен при прилагането на решенията, разработени и управлявани от ОБИП в съответствие с член 5, параграф 5, буква и), член 45, параграф 1, буква г) и член 47 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

4. Държавите членки гарантират, че ЗФР могат да използват функционалните възможности на FIU.net, за да съпоставят, въз основа на наличието/липсата на съвпадение, данните, които предоставят на FIU.net, с данните, предоставени в тази система от други ЗФР и от органи, служби и агенции на Съюза, доколкото това съпоставяне попада в рамките на съответните правомощия на тези органи, служби и агенции на Съюза.

5. ОБИП може да спре достъпа до FIU.net на ЗФР, на насрещно звено в трета държава или на орган, служба или агенция на Съюза, когато има основания да счита, че такъв достъп би застрашил прилагането на настоящата глава и сигурността и поверителността на информацията, съхранявана от ЗФР и обменяна чрез FIU.net, включително когато са налице опасения във връзка с независимостта и автономността на дадено ЗФР.

Член 31

Обмен на информация между ЗФР

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят по собствена инициатива или при поискване всяка информация, която може да има отношение към извършваната от тях обработка или анализ на информация във връзка с изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, както и с участващите физически или юридически лица, независимо от вида на евентуалните предикатни престъпления и дори ако видът на евентуалните предикатни престъпления не е установен към момента на обмена.

Искането съдържа относимите факти, контекст, мотиви за искането, връзки с държавата на запитаното ЗФР и начин, по който исканата информация ще бъде използвана.

Когато ЗФР получи уведомление по член 69, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1624, което се отнася до друга държава членка, то бързо препраща уведомлението или цялата относима информация, получена от него, на ЗФР на тази друга държава членка.

2. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на технически стандарти за изпълнение се определя форматът, който да се използва за обмена на информацията по параграф 1.

На Комисията се предоставя правомощието да приема техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 53 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

3. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се посочват значимостта и критериите за подбор, когато се определя дали дадено уведомление, представено съгласно член 69, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1624, се отнася до друга държава членка, както е посочено в параграф 1, трета алинея от настоящия член.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 49—52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

4. В срок до 10 юли 2028 г. ОБИП издава насоки, предназначени за ЗФР, относно процедурите, които да бъдат въведени по отношение на препращането и получаването на уведомление по член 69, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1624, което се отнася до друга държава членка, и относно последващите действия, които да бъдат предприети във връзка с уведомлението.

5. Държавите членки гарантират, че когато изпълнява посоченото в параграф 1 искане за информация от друго ЗФР, запитаното ЗФР е длъжно да използва всички правомощия, с които разполага, за получаване и анализ на информация, които обичайно би използвало на национално равнище.

Когато ЗФР иска да получи допълнителна информация от задължен субект, установен в друга държава членка, който осъществява дейност на територията на неговата държава членка, искането се отправя до ЗФР на държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект. Това ЗФР получава информация в съответствие с член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624 и бързо препраща отговорите.

6. Държавите членки гарантират, че когато от ЗФР е поискано да предостави информация съгласно параграф 1, то отговаря на искането във възможно най-кратък срок и във всеки случай не по-късно от 5 работни дни след получаването на искането, ако ЗФР разполага с исканата информация или ако исканата информация се съхранява в база данни или регистър, до които запитаното ЗФР има пряк достъп. В изключителни и надлежно обосновани случаи този срок може да бъде удължен до 10 работни дни най-много. Когато запитаното ЗФР не е в състояние да получи исканата информация, то информира за това запитващото ЗФР.

7. Държавите членки гарантират, че в изключителни, обосновани и спешни случаи и като изключение от параграф 6, когато съгласно параграф 1 от ЗФР бъде поискано да предостави информация, която се съхранява в база данни или в регистър, пряко достъпни за запитаното ЗФР, или която вече е на негово разположение, запитаното ЗФР предоставя тази информация не по-късно от 1 работен ден след получаването на искането.

Ако запитаното ЗФР не е в състояние да отговори в рамките на 1 работен ден или не може да осъществи пряк достъп до информацията, то представя обосновка. Когато предоставянето на поисканата информация в рамките на 1 работен ден би представлявало несъразмерна тежест за запитаното ЗФР, то може да отложи предоставянето на информацията. В този случай запитаното ЗФР незабавно информира запитващото ЗФР за това отлагане. Запитаното ЗФР може да удължи до максимум 3 работни дни срока за отговор на искане за информация.

8. ЗФР може да откаже обмен на информация само при изключителни обстоятелства, когато обменът би могъл да е в противоречие с основни принципи на неговото национално право. Тези изключителни обстоятелства се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите и ненужните ограничения на свободния обмен на информация за аналитични цели.

В срок до 10 юли 2028 г. държавите членки уведомяват Комисията за извънредните обстоятелства, посочени в първа алинея. Държавите членки актуализират тези уведомления при настъпване на промени в извънредните обстоятелства, установени на национално равнище.

Комисията публикува консолидиран списък на уведомленията, посочени във втора алинея.

9. В срок до 10 юли 2029 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който оценява дали са обосновани извънредните обстоятелства, за които е подадено уведомление съгласно параграф 8.

Член 32

Съвместни анализи

1. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР са в състояние да извършват съвместни анализи на съмнителни трансакции и дейности.

2. За целите на параграф 1 от настоящия член съответните ЗФР, подпомагани от ОБИП в съответствие с член 40 от Регламент (ЕС) 2024/1620, създават съвместен екип за анализи за конкретна цел и ограничен срок, който може да бъде удължен по взаимно съгласие, за извършване на оперативни анализи на съмнителни трансакции или дейности с участието на едно или няколко ЗФР, създаващи екипа.

3. Съвместен екип за анализи може да бъде създаден, когато:

а) за оперативните анализи на дадено ЗФР са нужни трудни и отговарящи на високи изисквания анализи, които са свързани с други държави членки;

б) няколко ЗФР извършват оперативни анализи, при които обстоятелствата по случая оправдават координирани и съгласувани действия в участващите държави членки.

Искане за създаване на съвместен екип за анализи може да бъде отправено от всяко от съответните ЗФР или от ОБИП съгласно член 44 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

4. Държавите членки гарантират, че членът на персонала на тяхното ЗФР, определен да работи в съвместния екип за анализи, е в състояние, в съответствие с приложимото национално право и в рамките на личната си компетентност, да предостави на екипа информация, която е на разположение на неговото ЗФР, за целите на анализа, извършван от екипа.

5. Когато съвместният екип за анализи се нуждае от съдействие от дадено ЗФР, различно от участващите в екипа, той може да поиска от другото ЗФР:

а) да се присъедини към съвместния екип за анализи;

б) да предостави на съвместния екип за анализи финансови разузнавателни данни и финансова информация.

6. Държавите членки гарантират, че ЗФР могат да канят трети страни, включително органи, служби и агенции на Съюза, да участват в съвместните анализи, когато това е уместно за целите на съвместните анализи и когато това участие попада в рамките на съответните мандати на тези трети страни.

Държавите членки гарантират, че ЗФР, участващи в съвместните анализи, определят условията, които се прилагат във връзка с участието на трети страни, и въвеждат мерки, гарантиращи поверителността и сигурността на обменяната информация. Държавите членки гарантират, че обменяната информация се използва единствено за целите, за които е изготвен този съвместен анализ.

Член 33

Използване от ЗФР на обменената между тях информация

Информацията и документите, получени съгласно членове 29, 31 и 32, се използват за изпълнение на задачите на ЗФР, предвидени в настоящата директива. При обмена на информацията и документите съгласно членове 29 и 31 предаващото ЗФР може да наложи ограничения и условия за използването на тази информация, освен когато обменът се състои от уведомление, подадено от задължен субект съгласно член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, или от информация, извлечена от такова уведомление, които засягат друга държава членка, в която задълженият субект извършва дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги, и които нямат връзка с държавата членка на предаващото ЗФР. Получаващото ЗФР се съобразява с тези ограничения и условия.

Държавите членки гарантират, че ЗФР определят най-малко едно лице или звено за връзка, които да отговарят за получаването на исканията за информация, постъпващи от ЗФР в други държави членки.

Член 34

Съгласие за по-нататъшно разпространение на информация, обменяна между ЗФР

1. Държавите членки гарантират, че информацията, обменяна съгласно членове 29, 31 и 32, се използва само за целта, за която е била поискана или предоставена, и че разпространение на тази информация от получаващото ЗФР до друг орган, агенция или служба или използването на тази информация за цели, различни от първоначално одобрените, подлежи на предварително одобрение от предоставилото информацията ЗФР.

Изискванията, предвидени в първа алинея от настоящия параграф, не се прилагат, когато информацията, предоставена от ЗФР, се състои от уведомление, подадено от задължен субект съгласно член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, което засяга друга държава членка, където задълженият субект извършва дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги, и която няма връзка с държавата членка на ЗФР, предоставящо информацията.

2. Държавите членки гарантират, че запитаното ЗФР дава на компетентните органи бързо и възможно най-широко предварително съгласие за разпространение на информацията, независимо от вида на предикатните престъпления и дали е било установено предикатно престъпление. Запитаното ЗФР не отказва съгласието си за подобно разпространение, освен когато това би попаднало извън обхвата на приложимите за него разпоредби в областта на БИП/БФТ или би могло да навреди на дадено разследване, или би било в несъответствие с основните принципи на националното право на тази държава членка по друг начин. Всеки подобен отказ за даване на съгласие се обяснява надлежно. Случаите, в които ЗФР могат да откажат да дадат съгласие, се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите с разпространението на информация пред компетентните органи и ненужните ограничения по отношение на разпространението.

3. В срок до 10 юли 2028 г. държавите членки нотифицират Комисията за извънредните обстоятелства, при които разпространението би било в несъответствие с основните принципи на националното право, посочени в параграф 2. Държавите членки актуализират тези нотификации при настъпване на промени в извънредните обстоятелства, установени на национално равнище.

Комисията публикува консолидиран списък на нотификациите, посочени в първа алинея.

4. В срок до 10 юли 2029 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който оценява дали са обосновани извънредните обстоятелства, нотифицирани съгласно параграф 3.

Член 35

Действие на наказателноправните разпоредби

Различията между определенията в националното право на предикатните престъпления не възпрепятстват възможността ЗФР да окажат съдействие на друго ЗФР и не ограничават обмена, разпространението и използването на информацията съгласно членове 31, 32, 33 и 34.

Член 36

Поверителност по отношение на уведомяването

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР са въвели механизми за защита на идентификационните данни на задължените субекти и техните служители или на лицата на равностойна длъжност, включително представители и разпространители, които подават уведомления при съмнения съгласно член 69, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1624.

2. Държавите членки гарантират, че ЗФР не разкриват източника на уведомлението, посочен в параграф 1 от настоящия член, когато отговарят на искания за информация от компетентните органи съгласно член 22 или когато разпространяват резултатите от своите анализи съгласно член 19. Настоящият параграф не засяга приложимото национално наказателнопроцесуално право.

ГЛАВА IV

НАДЗОР ПРИ БОРБАТА С ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 37

Правомощия и ресурси на националните надзорници

1. Всяка държава членка гарантира, че всички задължение субекти, установени на нейна територия, освен при обстоятелствата, попадащи в обхвата на член 38, подлежат на подходящ и ефективен надзор. За тази цел всяка държава членка определя един или няколко надзорника, които да извършват ефективно наблюдение и да предприемат необходимите мерки, за да осигуряват спазването от задължените субекти на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113.

Когато поради причини от по-висш обществен интерес държавите членки са въвели специфични изисквания за лицензиране за извършването на дейност от задължените субекти на тяхна територия по силата на свободата на предоставяне на услуги, те гарантират, че дейностите, извършвани от задължените субекти съгласно посочените специфични лицензии, подлежат на надзор от страна на националните надзорници, независимо дали дейностите, за които е издаден лицензът, се извършват чрез инфраструктура на тяхна територия или от разстояние. Държавите членки гарантират също, че надзорниците на държавата членка, в която се намира главното управление на задължения субект, се уведомяват за надзора, извършван съгласно настоящата алинея.

Настоящият параграф не се прилага, когато ОБИП изпълнява функцията на надзорен орган.

2. Държавите членки гарантират, че надзорниците разполагат с достатъчно финансови, човешки и технически ресурси, за да изпълняват задачите си, изброени в параграф 5. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи са с висока почтеност, притежават подходящи умения и съблюдават високи професионални стандарти, включително стандарти за поверителност, за защита на данните и за справяне с конфликтите на интереси.

3. В случая на задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1624, държавите членки може да разрешат функцията, посочена в параграф 1 от настоящия член, да се изпълнява от органи за саморегулиране, при условие че тези органи разполагат с правомощията, посочени в параграф 6 от настоящия член, както и с достатъчно финансови, човешки и технически ресурси, за да изпълняват функциите си. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи са с висока почтеност, притежават подходящи умения и съблюдават високи професионални стандарти, включително стандарти за поверителност, за защита на данните и за справяне с конфликтите на интереси.

4. Когато държава членка е възложила надзора над категория задължени субекти на повече от един надзорник, тя гарантира, че въпросните надзорници осъществяват надзор върху задължените субекти последователно и ефикасно в целия сектор. За целта държавата членка определя водещ надзорник или установява механизъм за координация между тези надзорници.

Когато една държава членка е възложила надзора над всички задължени субекти на повече от един надзорник, тя установява механизъм за координация между тези надзорници, за да осигури ефективен надзор върху задължените субекти в съответствие с най-високите стандарти. Този механизъм за координация включва всички надзорници, освен когато:

а) надзорът е възложен на орган за саморегулиране, като в този случай в механизма за координация участва публичният орган, посочен в член 52;

б) надзорът над категория задължени субекти е възложен на няколко надзорника, като в този случай водещият надзорник участва в механизма за координация; когато не е определен водещ надзорник, надзорниците определят един измежду тях за свой представител.

5. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че националните надзорници изпълняват следните задачи:

а) разпространяват относимата информация сред задължените субекти съгласно член 39;

б) вземат решения за случаите, в които специфичните рискове, присъщи на даден сектор, са ясни и се разбират и не се изискват индивидуални документирани оценки на риска съгласно член 10 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

в) проверяват годността и прилагането на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължените субекти съгласно глава II от Регламент (ЕС) 2024/1624 и на човешките ресурси, разпределени за изпълнението на задачите, възложени съгласно посочения регламент, а надзорниците на предприятия за колективно инвестиране решават в какви случаи предприятието за колективно инвестиране може да възложи на доставчик на услуги подаването на уведомления за съмнителни дейности съгласно член 18, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

г) редовно оценяват и наблюдават рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и рисковете от неприлагане и заобикаляне на целеви финансови санкции, на които са изложени задължените субекти;

д) наблюдават спазването от задължените субекти на задълженията им във връзка с целеви финансови санкции;

е) провеждат всички необходими дистанционни разследвания, инспекции на място и тематични проверки, както и всякакви други проучвания, оценки и анализи, които са необходими, за да се провери дали задължените субекти спазват Регламент (ЕС) 2024/1624, и всички административни мерки, предприети съгласно член 56 от настоящата директива;

ж) предприемат целесъобразни надзорни мерки за справяне с установените в процеса на надзорно оценяване нарушения на приложимите изисквания от страна на задължените субекти и предприемат последващи действия във връзка с прилагането на тези мерки.

6. Държавите членки гарантират, че надзорниците разполагат с подходящи правомощия да изпълняват своите задачи съгласно предвиденото в параграф 5, включително правомощията:

а) да задължават задължените субекти да предоставят всякаква информация, която има отношение към наблюдението и проверката на спазването на Регламент (ЕС) 2024/1624 или Регламент (ЕС) 2023/1113 и да правят проверки, включително да налагат това задължение на доставчиците на услуги, на които задълженият субект е възложил изпълнението на част от своите задачи, за да спази изискванията на посочените регламенти;

б) да прилагат целесъобразни и пропорционални административни мерки за отстраняване на установените нарушения, включително чрез налагане на имуществени санкции в съответствие с раздел 4 от настоящата глава.

7. Държавите членки гарантират, че финансовите надзорници и надзорниците, отговарящи за доставчиците на хазартни услуги, разполагат с допълнителни правомощия освен посочените в параграф 6, включително правомощието да извършват инспекции в служебните помещения на задължения субект без предизвестие, когато това се налага с оглед на правилното провеждане и ефикасността на инспекцията, както и че разполагат с всички необходими средства за провеждане на такива инспекции.

За целите на първа алинея надзорниците имат право най-малко:

а) да преглеждат счетоводните книги и документите на задължения субект и да вземат копия или извлечения от такива книги и документи;

б) да получават достъп до всякакъв софтуер, бази данни, ИТ инструменти или други електронни средства за записване на информация, използвани от задължения субект;

в) да събират информация в писмен или устен вид от всяко лице, отговарящо за вътрешните политики, процедури и механизми за контрол в областта на БИП/БФТ, или от неговите представители или служители, както и от всеки представител или служител на субектите, на които задълженият субект е възложил задачи съгласно член 18 от Регламент (ЕС) 2024/1624, и да разговарят с всяко друго лице, което се съгласи на такъв разговор, с цел събиране на информация, свързана с предмета на дадено разследване.

Член 38

Надзор по отношение на форми на инфраструктура на някои посредници, извършващи дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги

1. Когато дейностите на следните задължени субекти се извършват на тяхна територия по силата на свободата на предоставяне на услуги чрез представители или разпространители или чрез друг вид инфраструктура, включително когато тези дейности се извършват с лиценз, получен съгласно Директива 2013/36/ЕС, държавите членки гарантират, че тези дейности подлежат на надзор от техните национални надзорници:

а) издатели на електронни пари съгласно определението в член 2, точка 3 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([42]);

б) доставчици на платежни услуги съгласно определението в член 4, точка 11 от Директива (ЕС) 2015/2366; и

в) доставчици на услуги за криптоактиви.

За целите на първа алинея, надзорниците на държавата членка, в която се осъществяват дейностите, извършват ефективно наблюдение и осигуряват спазването на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113.

2. Чрез дерогация от параграф 1 надзорът по отношение на представителите, разпространителите или друг вид инфраструктура по посочения параграф се извършва от надзорника на държавата членка, в която се намира главното управление на задължения субект, когато:

а) критериите, определени в регулаторния технически стандарт, посочен в член 41, параграф 2, не са изпълнени; и

б) надзорника на държавата членка, в която се намират тези представители, разпространители или друг вид инфраструктура, уведомява надзорника на държавата членка, в която се намира главното управление на задължения субект, че предвид ограничената инфраструктура на субекта на негова територия надзорът над дейностите, посочени в параграф 1, трябва се извършва от надзорника на държавата членка, в която се намира главното управление на задължения субект.

3. За целите на настоящия член надзорникът на държавата членка, в която се намира главното управление на задължения субект, и надзорникът на държавата членка, в която задълженият субект извършва дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги чрез представители или разпространители или чрез друг вид инфраструктура, си предоставят взаимно всякаква информация, необходима, за да се прецени дали са изпълнени критериите, посочени в параграф 2, буква а), включително относно всяка промяна в обстоятелствата на задължения субект, която може да окаже въздействие върху изпълнението на тези критерии.

([42]) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

4. Държавите членки гарантират, че надзорникът на държавата членка, в която се намира главното управление на задължения субект, информира задължения субект в срок от 2 седмици от получаване на уведомлението по параграф 2, буква б), че ще упражнява надзор над дейностите на представителите, разпространителите или друг вид инфраструктура, чрез които задължените субекти извършват дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги в друга държава членка, както и за всяка последваща промяна, засягаща упражнявания от тях надзор.

5. Настоящият член не се прилага, когато ОБИП действа като надзорен орган.

Член 39

Предоставяне на информация на задължените субекти

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците предоставят на поднадзорните си задължени субекти информация относно изпирането на пари и финансирането на тероризма.

2. Информацията по параграф 1 включва следното:

а) оценката на риска на равнището на Съюза, изготвена от Комисията съгласно член 7, и всяка относима препоръка, отправена от Комисията въз основа на посочения член;

б) националните или секторните оценки на риска, изготвени съгласно член 8;

в) относимите насоки, препоръки и становища, издадени от ОБИП в съответствие с членове 54 и 55 от Регламент (ЕС) 2024/1620;

г) информация за третите държави, определени съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

д) всички насоки и доклади, изготвени от ОБИП, други надзорници и, когато е приложимо, от публичния орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, от ЗФР или друг компетентен орган или от международни организации и органи, определящи стандартите, относно методите за изпиране на пари и финансиране на тероризма, които би могло да се прилагат в даден сектор, и относно признаците, които може да улеснят установяването на трансакциите или дейностите, изложени на риск да бъдат свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма в този сектор, както и насоки относно задълженията на задължените субекти във връзка с целевите финансови санкции.

3. Държавите членки гарантират, че надзорниците извършват информационни дейности, когато е целесъобразно, за да информират поднадзорните си задължени субекти за приложимите към тях задължения.

4. Държавите членки гарантират, че надзорниците незабавно предоставят на поднадзорните си задължени субекти информация относно лицата или субектите, посочени във връзка с целевите финансови санкции и финансови санкции на ООН.

Член 40

Надзор въз основа на риска

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците прилагат основан на риска подход към надзора. За тази цел държавите членки гарантират, че те:

а) имат ясна представа за съществуващите в тяхната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

б) оценяват цялата относима информация относно специфичните национални и международни рискове, свързани с клиенти, продукти и услуги на задължените субекти;

в) определят честотата и интензивността на надзора на място, дистанционния надзор и тематичния надзор въз основа на рисковия профил на задължените субекти и съществуващите в съответната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

За целите на първа алинея, буква в) от настоящия параграф надзорниците изготвят годишни програми за надзора, в които се вземат под внимание необходимите време и ресурси за бърза реакция при наличието на обективни и съществени признаци за нарушения на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113.

2. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определят референтните показатели и методиката за оценяване и класифициране на профила на присъщия и остатъчния риск на задължените субекти, както и честотата, с която този рисков профил се преразглежда. При определянето на тази честота се отчитат всички значими събития или промени в ръководството и дейността на задължения субект, както и естеството и размера на стопанската дейност.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

3. В срок до 10 юли 2028 г. ОБИП издава насоки, предназначени за надзорниците, относно:

а) характеристиките на основания на риска подход към надзора;

б) мерките, които трябва да бъдат въведени в рамките на надзорниците, за да се гарантира подходящ и ефективен надзор, включително за обучение на техните служители;

в) стъпките, които трябва да се предприемат при упражняване на надзор въз основа на отчитане на риска.

Когато е уместно, в насоките, посочени в първа алинея, се вземат предвид резултатите от оценките, извършени съгласно членове 30 и 35 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

4. Държавите членки гарантират, че надзорниците вземат предвид предоставената на задължения субект свобода на преценка и извършват целесъобразен преглед на оценките на риска, на които се основава тази свобода на преценка, както и адекватността на неговите вътрешни политики, процедури и механизми за контрол.

5. Държавите членки гарантират, че надзорниците изготвят подробен годишен отчет за дейността и че резюме на този отчет се прави публично достояние. Това резюме не съдържа поверителна информация и включва:

а) категориите поднадзорни задължени субекти и броя на задължените субекти по категории;

б) описание на правомощията, предоставени на надзорниците, и възложените им задачи и, когато е относимо, на посочените в член 37, параграф 4 механизми, в които те участват, а за водещия надзорник — обобщение на извършените координационни дейности;

в) преглед на извършените надзорни дейности.

Член 41

Централни звена за връзка

1. За целите на член 37, параграф 1 и на член 38, параграф 1 държавите членки могат да изискват от издателите на електронни пари, доставчиците на платежни услуги и доставчиците на услуги за криптоактиви, които извършват дейност чрез предприятия на тяхна територия, различни от дъщерно предприятие или клон, или извършват дейност на тяхна територия чрез представители или разпространители, или чрез друг вид инфраструктура по силата на свободата на предоставяне на услуги, да определят централно звено за връзка на тяхна територия. Централното звено за връзка гарантира от името на задължения субект спазването на правилата за БИП/БФТ и улеснява надзора от страна на надзорниците, включително като предоставя на надзорниците документи и информация при поискване.

2. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се установяват критериите за определяне на обстоятелствата, при които е целесъобразно да се определи централно звено за връзка по параграф 1, и функциите на централните звена за връзка.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

Член 42

Разкриване на информация пред ЗФР

1. Държавите членки гарантират, че ако надзорниците открият в процеса на проверка на задължените субекти или по някакъв друг начин факти, които може да са свързани с изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, те бързо информират ЗФР.

2. Държавите членки гарантират, че надзорниците, разполагащи с правомощия да упражняват общ надзор над пазарите на ценни книжа, валутните пазари и пазарите на финансови деривати, информират ЗФР, ако открият информация, която може да е свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма.

3. Държавите членки гарантират, че спазването на изискванията по настоящия член не заменя задължението надзорните органи да докладват на съответните компетентни органи за всяка престъпна дейност, която разкриват или за която узнават в контекста на осъществяваната надзорна дейност.

Член 43

Предоставяне на информация на ЗФР

Държавите членки гарантират, че надзорниците съобщават на ЗФР най-малко следната информация:

а) списъка на предприятията, извършващи дейност в съответната държава членка, и списъка на инфраструктурата под техен надзор съгласно член 38, параграф 1, както и всички промени в тези списъци;

б) съответните констатации, показващи сериозни слабости в системите за подаване на уведомления на задължените субекти;

в) резултатите от оценките на риска, извършени съгласно член 40, в обобщен вид.

Член 44

Общи принципи относно сътрудничеството в областта на надзора

Държавите членки гарантират, че надзорниците си сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен, независимо от естеството или статута си. Това сътрудничество може да включва провеждането, в рамките на правомощията на запитания надзорник, на проучвания от името на запитващия надзорник и последващ обмен на информацията, получена чрез такива проучвания, или улесняване на провеждането на такива проучвания от запитващия надзорник.

Член 45

Предоставяне на информация относно презграничните дейности

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на установяване информират надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност във възможно най-кратък срок и при всички случаи в срок от 3 месеца от получаването на уведомление съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624 за дейностите, които задълженият субект възнамерява да извършва в държавата членка на установяване.

Всички последващи промени, за които надзорниците на държавата членка на установяване са нотифицирани съгласно член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624, се съобщават на надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност във възможно най-кратък срок и при всички случаи в рамките на 1 месец от получаването на нотификацията.

2. Държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на установяване обменят с надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност и информация за дейностите, действително извършвани от задължения субект на територията на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност, която те получават в контекста на извършваните надзорни дейности, включително информация, предоставена от задължените субекти в отговор на въпросници, свързани с надзора, както и всяка относима информация, свързана с дейностите, извършвани в държавата членка на осъществяване на стопанската дейност.

Информацията, посочена в първа алинея, се обменя най-малко на ежегоден принцип. Когато тази информация се предоставя в обобщен вид, държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на установяване отговарят своевременно на всяко искане за допълнителна информация от надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност.

Чрез дерогация от втора алинея от настоящия параграф държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на установяване информират надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност незабавно след получаване на нотификация от задължените субекти съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, че дейностите в държавата членка на осъществяване на стопанската дейност са започнали.

Член 46

Разпоредби, свързани със сътрудничеството в контекста на надзора на групи

1. В случай на кредитни институции и финансови институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че за целите, посочени в член 37, параграф 1, финансовите надзорници на държавата членка на установяване и тези на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност си сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен, независимо от естеството или статута си. Те си сътрудничат и с ОБИП, когато той действа в ролята на надзорен орган.

2. Освен когато ОБИП действа в ролята на надзорник, държавите членки гарантират, че финансовите надзорници на държавата членка на установяване упражняват надзор над действителното прилагане на политиките, процедурите и механизмите за контрол в рамките на групата, посочени в глава II, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624. Държавите членки гарантират също така, че финансовите надзорници на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност упражняват надзор над спазването от страна на предприятията, които се намират на територията на тяхната държава членка, на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113.

3. За целите на настоящия член и с изключение на случаите, когато са създадени колегии от надзорници за БИП/БФТ в съответствие с член 49, държавите членки гарантират, че финансовите надзорници си предоставят взаимно всякаква информация, която им е необходима за изпълнението на надзорните им задачи, независимо дали при поискване или по своя инициатива. По-специално, финансовите надзорници обменят всякаква информация, която би могла значително да повлияе на оценката на експозицията към присъщ или остатъчен риск на кредитна институция или финансова институция в друга държава членка, включително по отношение на:

а) идентифицирането на правната, управленската и организационната структура на групата, която обхваща всички дъщерни предприятия и клонове;

б) относимата информация за действителните собственици и висшето ръководство, включително резултатите от проверките за надеждност и пригодност, извършени съгласно настоящата директива или съгласно други правни актове на Съюза;

в) политиките, процедурите и механизмите за контрол, въведени в рамките на групата;

г) информация за комплексна проверка на клиента, включително досиета на клиенти и отчетността за трансакциите;

д) неблагоприятни промени по отношение на предприятието майка, дъщерните предприятия или клоновете, които биха могли тежко да засегнат други части на групата;

е) имуществени санкции, които финансовите надзорници възнамеряват да наложат, и административни мерки, които финансовите надзорници възнамеряват да прилагат в съответствие с раздел 4 от настоящата глава.

Държавите членки гарантират също така, че финансовите надзорници са в състояние, в рамките на своите правомощия, да провеждат проучвания от името на запитващия надзорник и да споделят информацията, получена чрез такива проучвания, или да улесняват провеждането на такива проучвания от запитващия надзорник.

4. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определят подробно съответните задължения на надзорниците по мястото на установяване и надзорниците по мястото на осъществяване на стопанска дейност, както и редът и условията за сътрудничество между тях.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

5. Финансовите надзорници могат да се обръщат към ОБИП във всяка от следните ситуации:

а) когато финансов надзорник не е предоставил информацията, посочена в параграф 3;

б) когато искане за сътрудничество е било отхвърлено или не са били предприети действия в разумен срок;

в) при почиващо на обективни причини несъгласие относно установените нарушения и относно имуществените санкции или административните мерки, които да бъдат наложени на субекта или групата за отстраняване на посочените нарушения.

ОБИП може да предприеме действия в съответствие с правомощията, предоставени му съгласно член 33 от Регламент (ЕС) 2024/1620. В такъв случай в срок от 1 месец ОБИП представя становището си по предмета на искането.

6. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага и по отношение на надзора над:

а) групи от задължени субекти в нефинансовия сектор;

б) задължени субекти, извършващи дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги без инфраструктура в държава членка, различна от държавата членка, в която са установени, когато надзорът над дейностите в тази друга държава членка се извършва от надзорниците на тази друга държава членка съгласно член 37, параграф 1, втора алинея.

Когато възникнат ситуациите, посочени в параграф 5, по отношение на нефинансовите надзорници, ОБИП може да действа в съответствие с правомощията, които са му предоставени съгласно член 38 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

Държавите членки гарантират също така, че когато задължени субекти в нефинансовия сектор са част от структури, които споделят обща собственост, управление или контрол на спазването на изискванията, включително мрежи или сдружения, нефинансовите надзорници си сътрудничат и обменят информация.

Член 47

Сътрудничество в областта на надзора по отношение на задължените субекти, извършващи презгранични дейности

1. Когато задължени субекти, които не са част от група, извършват презгранични дейности, както е посочено в член 54, параграф 1, и надзорът е споделен между надзорниците на държавата членка на установяване и на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност съгласно член 37, параграф 1 и член 38, параграф 1, държавите членки гарантират, че тези надзорници си сътрудничат във възможно най-голяма степен и си съдействат при осъществяването на надзора съгласно член 37, параграф 1 и член 38, параграф 1.

За целите на първа алинея и с изключение на случаите, когато са създадени колегии от надзорници за БИП/БФТ в съответствие с член 49, държавите членки гарантират, че тези надзорници:

а) си предоставят взаимно всякаква информация, която им е необходима за изпълнението на надзорните им задачи, независимо дали при поискване или по собствена инициатива, включително информацията, посочена в член 46, параграф 3, първа алинея, букви а), б) и г), когато тази информация е необходима за изпълнението на надзорните задачи;

б) се информират взаимно за всяко неблагоприятно развитие по отношение на задължения субект, неговите предприятия или видове инфраструктура, което би могло сериозно да засегне спазването от страна на субекта на приложимите изисквания, както и за имуществените санкции или административните мерки, които възнамеряват да наложат в съответствие с раздел 4 от настоящата глава;

в) са в състояние, в рамките на своите правомощия, да провеждат проучвания от името на запитващия надзорник и да споделят информацията, получена чрез такива проучвания, или да улесняват провеждането на такива проучвания от запитващия надзорник.

Настоящият параграф се прилага и в случай на задължени субекти, които са установени в една-единствена държава членка и извършват дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги в друга държава членка без никаква инфраструктура, когато надзорът над дейностите в тази друга държава членка се извършва от надзорниците на тази държава членка съгласно член 37, параграф 1, втора алинея.

2. Когато надзорът над задължения субект и всеки негов вид инфраструктура в други държави членки е възложен на надзорниците на държавата членка на установяване съгласно член 38, параграф 2, държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на установяване информират редовно надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност за мерките, въведени в рамките на задължения субект, и за спазването от този субект на приложимите изисквания, включително изискванията, действащите в държавата членка на осъществяване на стопанска дейност. При установяването на тежки, повторни или системни нарушения, надзорниците на държавата членка на установяване незабавно информират надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност за тези нарушения и за всички имуществени санкции, които възнамеряват да наложат, както и за административните мерки, които възнамеряват да предприемат за тяхното отстраняване.

Държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност оказват съдействие на надзорниците на държавата членка на установяване, за да се осигури проверка на спазването на правните изисквания от страна на задължения субект. По-специално държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност информират надзорниците на държавата членка на установяване за всички сериозни съмнения, които имат по отношение на спазването от страна на задължения субект на приложимите изисквания, и че споделят всяка относима информация, с която разполагат, с надзорниците на държавата членка на установяване.

Настоящият параграф се прилага и в случай на задължени субекти, които са установени в една-единствена държава членка и извършват дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги в друга държава членка без никаква инфраструктура там, освен в случаите, когато надзорът над дейностите в тази друга държава членка се извършва от надзорниците на тази друга държава членка съгласно член 37, параграф 1, втора алинея.

3. Надзорниците трябва да могат да се обръщат към ОБИП във всяка от следните ситуации:

а) когато надзорникът не е съобщил информацията, посочена в параграф 1, втора алинея, букви а) и б) или параграф 2, първа и втора алинея;

б) когато искане за сътрудничество е било отхвърлено или не са били предприети действия в разумен срок;

в) при основано на обективни причини несъгласие относно установените нарушения и относно имуществените санкции или административните мерки, които да бъдат наложени на субекта за отстраняване на тези нарушения.

ОБИП предприема действия в съответствие с правомощията, предоставени му съгласно членове 33 и 38 от Регламент (ЕС) 2024/1620. ОБИП представя становището си по предмета на искането в срок от 1 месец.

Член 48

Обмен на информация във връзка с прилагането на политиките в рамките на групата в трети държави

Надзорниците, включително ОБИП, се информират взаимно за случаите, в които правото на трета държава не позволява прилагането на политиките, процедурите и механизмите за контрол, изисквани съгласно член 16 от Регламент (ЕС) 2024/1624. В тези случаи надзорниците може да предприемат координирани действия за намиране на решение. При преценката по въпроса кои трети държави не разрешават прилагането на политиките, процедурите и механизмите за контрол, изисквани съгласно член 16 от Регламент (ЕС) 2024/1624, надзорниците вземат предвид всички правни ограничения, които може да възпрепятстват правилното прилагане на тези политики, процедури и механизми за контрол, включително опазване на професионалната тайна, недостатъчна степен на защита на данните и други фактори, ограничаващи обмена на информация, които може да са от значение за тази цел.

РАЗДЕЛ 2

Сътрудничество в рамките на колегиите от надзорници за БИП/БФТ и с насрещни органи в трети държави

Член 49

Колегии от надзорници за БИП/БФТ във финансовия сектор

1. Държавите членки гарантират, че финансовият надзорник, който отговаря за предприятието майка на група кредитни институции или финансови институции или за главното управление на кредитна институция или финансова институция, създава специални колегии от надзорници за БИП/БФТ във всяка от следните ситуации:

а) когато кредитна институция или финансова институция, включително групи от такива институции, са създали предприятия в най-малко две различни държави членки, различни от държавата членка, в която се намира главното им управление;

б) когато кредитна институция или финансова институция от трета държава е създала предприятия в поне три държави членки.

2. Постоянните членове на колегията са финансовият надзорник, който отговаря за предприятието майка или за главното управление, финансовите надзорници, които отговарят за предприятията в държавите членки на осъществяване на стопанска дейност и финансовите надзорници, които отговарят за инфраструктурата в държавите членки на осъществяване на стопанска дейност съгласно член 38.

3. Настоящият член не се прилага, когато ОБИП действа в ролята на надзорен орган.

4. Дейностите на колегиите от надзорници за БИП/БФТ са пропорционални на равнището на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на които е изложена кредитната институция или финансовата институция, или групата, и на мащаба на презграничните дейности.

5. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че финансовите надзорници установяват:

а) всички кредитни институции или финансови институции, които са лицензирани в тяхната държава членка и имат предприятия в други държави членки или трети държави;

б) всички предприятия, създадени от кредитни институции или финансови институции в други държави членки или трети държави;

в) предприятията, създадени на тяхна територия от кредитни институции или финансови институции от други държави членки или трети държави.

6. В ситуации, различни от попадащите в обхвата на член 38, когато кредитни институции или финансови институции извършват дейност в други държави членки по силата на свободата на предоставяне на услуги, финансовият надзорник на държавата членка на установяване може да покани финансовите надзорници на тези държави членки да участват в колегията като наблюдатели.

7. Когато група кредитни институции или финансови институции включва някой от задължените субекти в нефинансовия сектор, финансовият надзорник, който създава колегията, кани надзорниците на тези задължени субекти да участват в колегията.

8. Държавите членки може да разрешат създаването на колегии от надзорници за БИП/БФТ, когато кредитна институция или финансова институция, установена в Съюза, е създала предприятия в поне две трети държави. Финансовите надзорници могат да поканят насрещни органи от тези трети държави за създаване на такава колегия. Финансовите надзорници, участващи в колегията, изготвят писмено споразумение, в което подробно се описват условията и процедурите за сътрудничество и обмен на информация.

9. Държавите членки гарантират, че колегиите се използват, наред с другото, за обмен на информация, за предоставяне на взаимно съдействие или за координиране на надзорния подход към групата или институцията, включително, в съответните случаи, за предприемане на целесъобразни и пропорционални мерки по отношение на тежките нарушения на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113, установени на равнището на групата или на кредитната институция или финансовата институция или в рамките на предприятията, създадени от групата или институцията в юрисдикцията на надзорник, участващ в колегията.

10. ОБИП може да присъства на заседанията на колегиите от надзорници за БИП/БФТ и улеснява тяхната работа в съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) 2024/1620. Когато ОБИП реши да участва в заседанията на колегия от надзорници за БИП/БФТ, той има статут на наблюдател.

11. Финансовите надзорници могат да позволят на насрещните органи в трети държави да участват като наблюдатели в колегиите от надзорници за БИП/БФТ в случая, посочен в параграф 1, буква б), или когато групи или кредитни институции или финансови институции от Съюза извършват дейност чрез клонове и дъщерни предприятия в тези трети държави, при условие че:

а) насрещните органи от трети държави подадат искане за участие и членовете на колегията са съгласни с тяхното участие или членовете на колегията се договорят да поканят тези насрещни органи от трети държави;

б) правилата на Съюза за защита на данните по отношение на трансфера на данни са спазени;

в) насрещните органи от трети държави подпишат писменото споразумение, посочено в параграф 8, трето изречение, и споделят в рамките на колегията относимата информация, с която разполагат за надзора над кредитните институции или финансовите институции или над групата;

г) оповестената информация подлежи на гаранция във връзка с изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 67, параграф 1, и се използва единствено за целите на изпълнението на надзорните задачи на участващите финансови надзорници или на насрещните органи в трети държави.

Държавите членки гарантират, че финансовите надзорници, които създават колегиите, правят оценка на спазването на условията по първа алинея и я представят на постоянните членове на колегията. Тази оценка се прави преди на насрещния орган от трета държава да бъде разрешено да се присъедини към колегията, след което при необходимост може да се направи повторна оценка. Финансовите надзорници на членовете от държавата членка на установяване могат да поискат помощ от ОБИП за извършване на оценката.

12. Когато постоянните членове на колегията счетат за необходимо, могат да бъдат поканени допълнителни наблюдатели, при условие че са спазени изискванията за поверителност. Наблюдателите могат да включват органите за пруденциален надзор, включително ЕЦБ, действаща в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета ([43]), както и европейските надзорни органи и ЗФР.

13. Когато членовете на колегията не са съгласни с мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на задължен субект, те могат да отнесат въпроса до ОБИП и да поискат от него съдействие в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

14. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определя следното:

а) общите условия за работата, при отчитане на риска, на колегиите от надзорници за БИП/БФТ във финансовия сектор, включително условията за сътрудничество между постоянните членове и с наблюдателите, и оперативната работа на тези колегии;

б) образецът на писменото споразумение, което трябва да бъде подписано от финансовите надзорници съгласно параграф 8;

в) всяка допълнителна мярка, която трябва да бъде приложена от колегиите, когато групите включват задължени субекти в нефинансовия сектор;

г) условията за участието на финансови надзорници в трети държави.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

Член 50

Колегии от надзорници за БИП/БФТ в нефинансовия сектор

1. Държавите членки гарантират, че нефинансовите надзорници, които отговарят за предприятието майка на група задължени субекти в нефинансовия сектор или за главното управление на задължен субект в нефинансовия сектор, могат да създадат специални колегии от надзорници за БИП/БФТ във всяка от следните ситуации:

а) когато задължен субект в нефинансовия сектор или група от такива субекти са създали предприятия в най-малко две различни държави членки, различни от държавата членка, в която се намира главното им управление;

б) когато субект от трета държава, подлежащ на изискванията за БИП/БФТ, който не е кредитна институция или финансова институция, е създал предприятия в поне три държави членки.

Настоящият параграф се прилага и за структури, които споделят обща собственост, управление или контрол на спазването на изискванията, включително мрежи или сдружения, за които се прилагат изискванията в рамките на групата съгласно член 16 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Постоянните членове на колегията са нефинансовият надзорник, който отговаря за предприятието майка или за главното управление и нефинансовите надзорници, които отговарят за предприятията в държавите членки на осъществяване на стопанска дейност или за надзора над този задължен субект в други държави членки в случаите, попадащи в обхвата на член 37, параграф 1, втора алинея.

2. Държавите членки гарантират, че когато нефинансовият надзорник, който отговаря за предприятието майка на група или за главното управление на задължен субект, не създаде колегия, нефинансовите надзорници, посочени в параграф 1, втора алинея, буква б), могат да представят становище, че предвид рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на които е изложен задълженият субект или група, и мащаба на презграничните им дейности, се създава колегия. Това становище се представя от най-малко два нефинансови надзорника и се адресира до:

а) нефинансовия надзорник, който отговаря за предприятието майка на група или за главното управление на задължен субект;

([43]) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

б) ОБИП;

в) всички други нефинансови надзорник.

Когато нефинансовият надзорник, посочен в първа алинея, буква а) от настоящия параграф, е орган за саморегулиране, това становище се представя и на публичния орган, отговарящ за надзора над този орган за саморегулиране съгласно член 52.

3. Когато след представяне на становище съгласно параграф 2 нефинансовият надзорник, който отговаря за предприятието майка на група или за главното управление на задължен субект, продължи да счита, че не е необходимо да се създава колегия, държавите членки гарантират, че другите нефинансови надзорници да създадат колегията, при условие че тя се състои от най-малко двама членове. В тези случаи тези нефинансови надзорници решават помежду си кой е надзорникът, отговарящ за колегията. Нефинансовият надзорник, който отговаря за предприятието майка на група или за главното управление на задължен субект, бива информиран за дейностите на колегията и може да се присъедини към колегията по всяко време.

4. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че нефинансовите надзорници установяват:

а) всички задължени субекти в нефинансовия сектор, които имат главно управление в тяхната държава членка и имат предприятия в други държави членки или трети държави;

б) всички предприятия, създадени от тези субекти в други държави членки или трети държави;

в) предприятията, създадени на тяхна територия от задължени субекти в нефинансовия сектор от други държави членки или трети държави.

5. Когато задължени субекти в нефинансовия сектор извършват дейност в други държави членки по силата на свободата на предоставяне на услуги, нефинансовият надзорник на държавата членка на установяване може да покани нефинансовите надзорници на тези държави членки да участват в колегията като наблюдатели.

6. Когато група в нефинансовия сектор включва кредитна институция или финансова институция, но тяхното присъствие в групата не отговаря на прага за създаване на колегия съгласно член 49, надзорният орган, който създава колегията, кани финансовите надзорници на тези кредитни институции или финансови институции да участват в колегията.

7. Държавите членки може да разрешат създаването на колегии от надзорници за БИП/БФТ, когато задължен субект в нефинансовия сектор, установен в Съюза, е създал предприятия в поне две трети държави. Нефинансовите надзорници могат да поканят насрещни органи от тези трети държави за създаване на такава колегия. Нефинансовите надзорници, участващи в колегията, изготвят писмено споразумение, в което подробно се описват условията и процедурите за сътрудничество и обмен на информация.

Когато е създадена колегия по отношение на задължени субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1624, или групи от такива субекти, писменото споразумение, посочено в първата алинея от настоящия параграф, включва също процедури, чрез които да се гарантира, че никаква информация, събрана съгласно член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624, не се споделя, освен ако се прилага втората алинея от член 21, параграф 2.

8. Държавите членки гарантират, че колегиите се използват, наред с другото, за обмен на информация, за оказване на взаимно съдействие или за координиране на надзорния подход към групата или задължения субект, включително, според случая, за предприемане на целесъобразни и пропорционални мерки по отношение на тежките нарушения на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113, установени на равнището на групата или на задължения субект или в рамките на предприятията, създадени от групата или задължения субект в юрисдикцията на надзорник, участващ в колегията.

9. ОБИП може да присъства на заседанията на колегиите от надзорници за БИП/БФТ и улеснява тяхната работа в съответствие с член 36 от Регламент (ЕС) 2024/1620. Когато ОБИП реши да участва в заседанията на колегия от надзорници за БИП/БФТ, той има статут на наблюдател.

10. Нефинансовите надзорници могат да позволят на насрещните органи в трети държави да участват като наблюдатели в колегиите от надзорници за БИП/БФТ в случая, посочен в параграф 1, буква б), или когато задължени субекти в нефинансовия сектор или групи от такива субекти от Съюза извършват дейност чрез клонове и дъщерни предприятия в тези трети държави, при условие че:

а) насрещните органи от трети държави подадат искане за участие и членовете на колегията са съгласни с тяхното участие или членовете на колегията се договорят да поканят тези насрещни органи от трети държави;

б) правилата на Съюза за защита на данните по отношение на трансфера на данни са спазени;

в) насрещните органи от трети държави подпишат писменото споразумение, посочено в параграф 7, трето изречение, и споделят в рамките на колегията относимата информация, с която разполагат, за надзора над задължения субект или над групата;

г) оповестената информация подлежи на гаранция във връзка с изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 67, параграф 1, и се използва единствено за целите на изпълнението на надзорните задачи на участващите нефинансови надзорници или на насрещните органи в трети държави.

Държавите членки гарантират, че нефинансовите надзорници, които отговарят за предприятието майка на група или за главното управление на задължен субект, или в случаите, попадащи в обхвата на параграф 3, на колегията, правят оценка на спазването на условията по първа алинея от настоящия параграф и я представят на постоянните членове на колегията. Тази оценка се прави преди на насрещния орган от трета държава да бъде разрешено да се присъедини към колегията, след което при необходимост може да се направи повторна оценка. Нефинансовите надзорници, отговарящи за оценката, могат да поискат помощ от ОБИП за извършването на тази оценка.

11. Когато постоянните членове на колегията счетат за необходимо, могат да бъдат поканени допълнителни наблюдатели, при условие че са спазени изискванията за поверителност. Наблюдателите могат да включват ЗФР.

12. Когато членовете на колегията не са съгласни с мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на задължен субект, те могат да отнесат въпроса до ОБИП и да поискат от него съдействие в съответствие с член 38 от Регламент (ЕС) 2024/1620. ОБИП предоставя своето становище по предмета на несъгласието в срок от 2 месеца.

13. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определя следното:

а) общите условия за работата на колегиите от надзорници за БИП/БФТ в нефинансовия сектор, включително условията за сътрудничество между постоянните членове и с наблюдателите, и оперативната работа на тези колегии;

б) образецът на писменото споразумение, което трябва да бъде подписано от нефинансовите надзорници съгласно параграф 7;

в) условията за участието на нефинансови надзорници в трети държави;

г) всякакви допълнителни мерки, които трябва да бъдат приложени от колегиите, когато групите включват кредитни институции или финансови институции.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

14. До 10 юли 2029 г. и на всеки 2 години след това ОБИП издава становище относно работата на колегиите от надзорници за БИП/БФТ в нефинансовия сектор. Това становище включва:

а) преглед на колегиите, създадени от нефинансови надзорници;

б) оценка на действията, предприети от тези колегии, и на постигнатото равнище на сътрудничество, включително трудностите при работата на колегиите.

Член 51

Сътрудничество с надзорници в трети държави

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците могат да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи съдействие и обмен на поверителна информация с насрещни органи в трети държави. Тези споразумения за сътрудничество отговарят на приложимите правила за защита на данните и се сключват въз основа на принципа на реципрочност,

и подлежат на изисквания за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 67, параграф 1. Поверителната информация, която се обменя в съответствие с посочените споразумения за сътрудничество, се използва единствено за изпълнението на надзорните задачи от страна на тези органи.

Когато информацията, която се обменя, произхожда от друга държава членка, тя може да бъде разкривана само с изричното съгласие на надзорника, който я е споделил, и — когато е приложимо, единствено за целите, за които този надзорник е дал съгласието си.

2. За целите на параграф 1 ОБИП оказва съдействието, което е необходимо за оценяването на равностойността на изискванията за опазване на професионалната тайна, приложими по отношение на насрещния орган от трета държава.

3. Държавите членки гарантират, че надзорниците уведомяват ОБИП за всяко споразумение, сключено съгласно настоящия член, в срок от 1 месец от подписването му.

4. В срок до 10 юли 2029 г. ОБИП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на технически стандарти за изпълнение се определя образецът, който да се използва за сключване на споразуменията по параграф 1.

На Комисията се делегира правомощието да приема техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 53 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

РАЗДЕЛ 3

Особени разпоредби относно органите за саморегулиране

Член 52

Общ надзор над органите за саморегулиране

1. Когато съгласно член 37, параграф 3 от настоящата директива държавите членки решат да разрешат на органите за саморегулиране да упражняват надзор над задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1624, те гарантират, че дейностите на тези органи за саморегулиране при изпълнението на тези функции подлежат на общ надзор от страна на публичен орган.

2. Публичният орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, отговаря за осигуряването на подходяща и ефективна система за надзор над задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1624, включително, като предприема следните действия:

а) проверява дали всеки орган за саморегулиране, изпълняващ функциите или желаещ да изпълнява функциите по член 37, параграф 1, отговаря на изискванията на параграф 3 от същия член;

б) издава насоки относно изпълнението на функциите по член 37, параграф 1;

в) гарантира, че органите за саморегулиране изпълняват адекватно и ефективно функциите си по раздел 1 от настоящата глава;

г) извършва прегледи на разрешаваните от органите за саморегулиране освобождавания от задължението за изготвяне на индивидуална документирана оценка на риска съгласно член 37, параграф 5, буква б);

д) редовно информира органите за саморегулиране за планираните дейности или изпълняваните задачи от ОБИП, които са от значение за осъществяването на надзорната им функция, и по-специално планирането на партньорските проверки в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

3. Държавите членки гарантират, че на публичния орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, се предоставят подходящи правомощия за изпълнение на отговорностите му по параграф 2. Като минимум държавите членки гарантират, че публичният орган има следните правомощия:

а) да упражнява принуда за съставянето на всякаква информация, която има отношение към наблюдението на спазването на изискванията и извършването на проверки, с изключение на информацията, събирана от задължените субекти по член 3, точка 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1624 в процеса на удостоверяване на правното положение на техния клиент, при спазване на условията по член 21, параграф 2 от посочения регламент, или при изпълнение на задачата за

защита и представителство на този клиент в хода на или във връзка със съдебно производство, включително при предоставяне на съвети за образуване или избягване на такова производство, независимо дали тази информация е била събрана преди, по време на или след такова производство;

б) да дава указания на орган за саморегулиране с цел прекратяване на пропуск от негово страна, изразяващ се в неизпълнение на неговите функции по член 37, параграф 1 или неспазване на изискванията на параграф 6 от посочения член, или с цел предотвратяване на такива пропуски.

При даването на указания на орган за саморегулиране в съответствие с буква б) от първа алинея публичният орган взема предвид всички относими насоки, които той е предоставил или които са били предоставени от ОБИП.

4. Държавите членки гарантират, че публичният орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, изпълнява функциите си без върху него да се упражнява неправомерно влияние.

Държавите членки гарантират също, че служителите на публичния орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, са обвързани с изисквания за професионална тайна, равностойни на предвидените в член 67, и че те поддържат високи професионални стандарти, включително високи професионални стандарти за поверителност и защита на данните, и са с висока почтеност. Държавите членки гарантират, че публичният орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, разполага с процедури за предотвратяване и управление на конфликти на интереси.

5. Държавите членки могат да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции за неспазване от страна на органите за саморегулиране на всяко искане, инструкция или друга мярка, предприета от органа съгласно параграф 2 или 3.

6. Държавите членки гарантират, че публичният орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, информира своевременно органите, компетентни за разследването и наказателното преследване на престъпни дейности, пряко или чрез ЗФР, за всички нарушения, които се преследват по наказателноправен ред и които той открива при изпълнението на своите задачи.

7. Публичният орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, публикува годишен доклад, съдържащ информация за:

а) броя и естеството на нарушенията, установени от всеки орган за саморегулиране, и имуществените санкции или административните мерки, наложени на задължените субекти;

б) броя на съмнителните трансакции, за които ЗФР е било уведомено от задължените субекти, подлежащи на надзор от всеки орган за саморегулиране, независимо дали уведомленията са подадени пряко съгласно член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1624, или са препратени от всеки орган за саморегулиране на ЗФР съгласно член 70, параграф 1 от посочения регламент;

в) броя и описанието на имуществените санкции, периодичните имуществени санкции или административните мерки, наложени или приложени съгласно раздел 4 от настоящата глава от всеки орган за саморегулиране, за да се гарантира спазването от задължените субекти на Регламент (ЕС) 2024/1624, както е посочено в член 55, параграф 1 от настоящата директива;

г) броя и описанието на мерките, предприети от публичния орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране съгласно настоящия член, и броя на указанията, дадени на органите за саморегулиране.

Посочения в първа алинея доклад се публикува на уебсайта на публичния орган, упражняващ общ надзор над органите за саморегулиране, и се представя на Комисията и на ОБИП.

РАЗДЕЛ 4

Имуществени санкции и административни мерки

Член 53

Общи разпоредби

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти могат да бъдат подвеждани под отговорност за нарушения на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113 в съответствие с настоящия раздел.

2. Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказания за извършени престъпления, държавите членки установяват правила относно имуществените санкции и административните мерки и гарантират, че надзорниците могат да налагат такива имуществени санкции и административни мерки за нарушения на Регламент (ЕС) 2024/1624 или на Регламент (ЕС) 2023/1113 и да правят необходимото за тяхното изпълнение. Всички санкции или мерки, налагани по настоящия раздел, са ефективни, пропорционални и възпиращи.

3. Чрез дерогация от параграф 2, когато в правната система на дадена държава членка не са предвидени административни санкции, настоящият член може да се прилага по такъв начин, че имуществената санкция да се инициира от надзорника и да се налага от съдебен орган, като същевременно се гарантират ефективност на тези правни средства и ефект, равностоен на имуществените санкции, налагани от надзорниците. Във всички случаи налаганите имуществени санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Посочените в първа алинея държави членки съобщават на Комисията мерките от националното право, които приемат съгласно настоящия параграф, в срок до 10 юли 2027 г. и ѝ съобщават без забавяне всички последващи изменения на тези мерки.

4. В случай на нарушение на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113 държавите членки гарантират, че когато задълженията се отнасят до юридически лица, могат да бъдат налагани имуществени санкции и административни мерки не само на юридическото лице, но и на висшето ръководство и на други физически лица, които съгласно националното право носят отговорност за нарушението.

Държавите членки гарантират, че когато надзорниците установят нарушения, които се преследват по наказателноправен ред, те своевременно информират органите, компетентни за разследването и наказателното преследване на престъпни дейности.

5. В съответствие с настоящата директива и с националното право имуществени санкции се налагат и административни мерки се прилагат по някой от следните начини:

а) пряко от надзорниците;

б) в сътрудничество между надзорниците и други органи;

в) под отговорността на надзорниците чрез делегиране на други органи;

г) чрез отнасяне на въпроса от надзорниците до компетентните съдебни органи.

В срок до 10 октомври 2027 г. държавите членки изпращат на Комисията и на ОБИП уведомление с информацията по отношение на организацията, свързана с налагането на имуществени санкции или административни мерки съгласно настоящия параграф, включително, когато е относимо, информация дали определени наказания или мерки изискват използването на специална процедура.

6. Държавите членки гарантират, че при определяне на вида и равнището на имуществените санкции или административните мерки надзорниците вземат предвид всички относими обстоятелства, включително, когато е приложимо:

а) тежестта и продължителността на нарушението;

б) колко пъти е извършено нарушението;

в) степента на отговорност на отговорното физическо или юридическо лице;

г) финансовата сила на отговорното физическо или юридическо лице, включително с оглед на общия му оборот или годишния му доход;

д) произтичащата от нарушението облага за отговорното физическо или юридическо лице, когато размерът ѝ може да бъде определен;

е) загубите, понесени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;

ж) степента на съдействие, което отговорното физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган;

з) предишните нарушения на отговорното физическо или юридическо лице.

7. Държавите членки гарантират, че от юридическите лица може да се търси отговорност за нарушенията на Регламент (ЕС) 2024/1624 или Регламент (ЕС) 2023/1113, извършени от тяхно име или в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или като част от орган на въпросното юридическо лице и има водеща роля във въпросното юридическо лице въз основа на някое от следните:

а) право да представлява юридическото лице;

б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице;

в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

8. Държавите членки гарантират, че от юридическите лица може да се търси отговорност, когато липсата на надзор или контрол от лице, посочено в параграф 7 от настоящия член, е дала възможност за извършването на нарушенията на Регламент (ЕС) 2024/1624 или Регламент (ЕС) 2023/1113от лице, действащо на тяхна отговорност от името или за сметка на юридическото лице.

9. Когато упражняват правомощията си за налагане на имуществени санкции и административни мерки, надзорниците си сътрудничат тясно и когато е уместно, координират действията си с други органи по целесъобразност, за да направят необходимото тези имуществени санкции или административни мерки да доведат до желания резултат, и съгласуват действията си, когато работят по презгранични случаи.

10. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определят:

а) показатели за класифициране на степента на тежест на нарушенията;

б) критериите, които да се вземат предвид при определянето на равнището на имуществените санкции или при налагането на административни мерки съгласно настоящия раздел;

в) методика за налагането на периодични имуществени санкции съгласно член 57, включително тяхната честота.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първата алинея, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

11. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП издава насоки относно базовите суми за налагане на имуществени санкции, свързани с оборота, разбити по вид нарушение и категория задължени субекти.

Член 54

Надзорни мерки по отношение на предприятията на задължените субекти и някои дейности, извършвани съгласно свободата на предоставяне на услуги

1. За предприятия на задължени субекти, които като такива не се квалифицират като кредитни институции или като финансови институции, или за видовете инфраструктура на задължени субекти, върху които надзорникът на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност упражнява надзор съгласно член 38, параграф 1, се прилагат параграфи 2 — 5 от настоящия член.

2. Когато надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност установят нарушения на приложимите изисквания, те изискват от задължените субекти, извършващи дейност чрез предприятията или видовете инфраструктура, посочени в параграф 1, да спазват приложимите изисквания и информират надзорниците на държавата членка на установяване за нарушенията, констатирани в рамките на тези задължени субекти, и за искането за спазване на изискванията.

3. Когато задължените субекти не предприемат необходимите действия, надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност информират съответно надзорниците на държавата членка на установяване.

Надзорниците на държавата членка на установяване действат незабавно и предприемат всички подходящи мерки, за да гарантират, че съответният задължен субект отстранява нарушенията, установени в неговите предприятия или видове инфраструктура в държавата членка на осъществяване на стопанска дейност. Надзорниците на държавата членка на установяване информират надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност за всички действия, предприети съгласно настоящия параграф.

4. Чрез дерогация от параграф 3, в случаи на тежки, повтарящи се или системни нарушения от страна на задължени субекти, извършващи дейност чрез предприятия или други видове инфраструктура на тяхна територия, както е посочено в параграф 1, които изискват незабавни мерки, на надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност се разрешава по собствена инициатива да предприемат подходящи и пропорционални мерки за справяне с тези нарушения. Тези мерки са временни и се прекратяват, когато установените нарушения бъдат отстранени, включително със съдействието на надзорниците на държавата членка на установяване на задължения субект или в сътрудничество с тях.

Държавите членки гарантират, че надзорниците на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност информират надзорника на държавата членка на установяване на задължения субект незабавно след установяването на тежките, повтарящи се или системни нарушения и при предприемане на всякакви мерки съгласно първата алинея, освен ако не са предприети мерки в сътрудничество с надзорниците на държавата членка на установяване.

5. Когато надзорниците на държавата членка на установяване и на държавата членка на осъществяване на стопанска дейност нямат съгласие помежду си относно мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на задължен субект, те могат да отнесат въпроса до ОБИП и да поискат от него съдействие в съответствие с членове 33 и 38 от Регламент (ЕС) 2024/1620. ОБИП предоставя своето становище по предмета на несъгласието в срок от 1 месец.

Член 55

Имуществени санкции

1. Държавите членки гарантират, че на задължените субекти се налагат имуществени санкции за тежки, повтарящи се или системни нарушения, независимо дали са извършени умишлено или поради небрежност, на изискванията, установени в следните разпоредби на Регламент (ЕС) 2024/1624:

а) Глава II (Вътрешни политики, процедури и механизми за контрол на задължените субекти);

б) Глава III (Комплексна проверка на клиента);

в) Глава V (Задължения за уведомяване);

г) Член 77 (Съхраняване на отчетността).

Държавите членки гарантират освен това, че имуществени санкции могат да бъдат налагани, когато задължените субекти не са изпълнили административните мерки, наложени им съгласно член 56 от настоящата директива, или за нарушения, които не са тежки, повтарящи се или системни.

2. Държавите членки гарантират, че в посочените в параграф 1, първа алинея случаи максималните имуществени санкции, които могат да бъдат налагани, възлизат най-малко на удвоения размер на облагата, произтекла от нарушението, когато размерът на тази облага може да бъде определен, или най-малко на 1 000 000 EUR, което от двете е по-голямо.

За държавите членки, чиято парична единица не е еврото, посочената в първата алинея стойност е равностойността в националната парична единица към 9 юли 2024 г.

3. Държавите членки гарантират, че когато задълженият субект е кредитна институция или финансова институция, чрез дерогация от параграф 2 може да бъдат налагани и следните наказания:

а) в случай на юридическо лице — максимални имуществени санкции в размер най-малко 10 000 000 EUR или, в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността на тази сума в националната парична единица към 9 юли 2024 г., или 10 % от общия годишен оборот според последните налични отчети, одобрени от ръководния орган, което от двете е по-голямо; когато задълженият субект е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятието майка, което в съответствие с член 22 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([44]) трябва да изготвя консолидирани финансови отчети, приложимият общ годишен оборот е общият годишен оборот или съответният вид приход съгласно съответната уредба в областта на счетоводството, определен според последните налични консолидирани финансови отчети, одобрени от ръководния орган на крайното предприятие майка;

б) в случай на физическо лице — максимални имуществени санкции в размер най-малко 5 000 000 EUR или, в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността на тази сума в националната парична единица към 9 юли 2024 г.

4. Държавите членки могат да оправомощават компетентните органи да налагат имуществени санкции, надвишаващи сумите, посочени в параграфи 2 и 3.

5. Държавите членки гарантират, че при определяне на размера на имуществената санкция се взема предвид способността на задължения субект да плати санкцията и че когато имуществената санкция може да засегне спазването на пруденциалното регулиране, надзорниците се консултират с органите, компетентни да упражняват надзор върху спазването на съответните правни актове на Съюза от задължените субекти.

([44]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

Член 56

Административни мерки

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците могат да налагат административни мерки на задължените субекти, когато установят:

а) нарушения на Регламент (ЕС) 2024/1624 или на Регламент (ЕС) 2023/1113, било в комбинация с имуществени санкции за тежки, повтарящи се или системни нарушения, било самостоятелно;

б) слабости във вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект, които има вероятност да доведат до нарушения на изискванията, посочени в буква а), и административните мерки могат да предотвратят извършването на тези нарушения или да намалят риска от тях;

в) че задължеият субект има вътрешни политики, процедури и механизми за контрол, които не са съизмерими с рисковете от изпиране на пари, свързани с изпирането на пари предикатни престъпления или финансиране на тероризма, на които е изложен субектът.

2. Държавите членки гарантират, че надзорниците могат най-малко:

а) да издават препоръки;

б) да разпореждат на задължените субекти да спазват изискванията, включително да прилагат конкретни коригиращи мерки;

в) да издават публично изявление, в което се посочва физическото или юридическото лице и естеството на нарушението;

г) да издават разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице да прекрати въпросното деяние и да не допуска повторно това деяние;

д) да стесняват или ограничават стопанската дейност, операциите или мрежата от институции, включваща задължения субект, или да изискват изтеглянето от дейности;

е) когато задължеият субект е под разрешителен/лицензионен режим, да отнемат или спират действието на разрешението/лиценза;

ж) да изискват промени в управленската структура.

3. Държавите членки гарантират, че чрез административните мерки, посочени в параграф 2, надзорниците могат по-специално:

а) да изискват предоставянето на всякакви данни или информация, необходими за изпълнението на техните задачи съгласно настоящата глава, без ненужно забавяне, да изискват представянето на всякакви документи или да налагат допълнителни изисквания относно докладването или по-често докладване;

б) да изискват засилването на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол;

в) да изискат от задължения субект да прилага конкретна политика или изисквания по отношение на категории клиенти или отделни клиенти, трансакции, дейности или механизми за доставка, които представляват висок риск;

г) да изискват прилагането на мерки за намаляване на рисковете от изпиране на пари или финансиране на тероризма, присъщи на дейностите и продуктите на задължения субект;

д) да налагат временна забрана за изпълнение на ръководни функции в задължени субекти на всяко лице, натоварено с ръководни отговорности в задължен субект, или на всяко друго физическо лице, което е носело отговорност за нарушението.

4. Административните мерки, посочени в параграф 2, са придружени, когато е уместно, от задължителни крайни срокове за тяхното изпълнение. Държавите членки гарантират, че надзорниците проследяват и оценяват изпълнението от страна на задължения субект на поисканите действия.

5. Държавите членки могат да предоставят на надзорниците правомощия да прилагат допълнителни видове административни мерки освен посочените в параграф 2.

Член 57

Периодични имуществени санкции

1. Държавите членки гарантират, че когато задължените субекти не изпълняват административните мерки, наложени от надзорника съгласно член 56, параграф 2, букви б), г), д) и ж) в приложимите срокове, надзорните органи могат да налагат периодични имуществени санкции, за да наложат принудително изпълнението на посочените административни мерки.

2. Периодичните имуществени санкции са ефективни и пропорционални. Периодичните имуществени санкции се налагат, докато задълженият субект или съответното лице не изпълни съответните административни мерки.

3. Независимо от параграф 2, по отношение на юридическите лица размерът на периодичната имуществена санкция не надвишава 3 % от средния им дневен оборот през предходната финансова година, а по отношение на физическите лица тази сума не надвишава 2 % от средния им дневен доход през предходната календарна година.

4. Периодични имуществени санкции се налагат за срок от не повече от 6 месеца след решението на надзорника. Когато след изтичането на този срок задълженият субект все още не е изпълнил административната мярка, държавите членки гарантират, че надзорниците могат да наложат периодични имуществени санкции за допълнителен период от не повече от 6 месеца.

5. Държавите членки гарантират, че решението за налагане на периодична имуществена санкция може да бъде взето от датата на прилагане на административната мярка.

Периодичната имуществена санкция се прилага от датата, на която е взето това решение.

Член 58

Публикуване на имуществените санкции, административните мерки и периодичните имуществени санкции

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците публикуват на своя уебсайт, в достъпен формат, решенията за налагане на имуществени санкции, решенията за налагане на административните мерки, посочени в член 56, параграф 2, букви в) — ж), взети съгласно член 56, параграф 1, буква а), или решенията за налагане на периодични имуществени санкции.

2. Държавите членки гарантират, че посочените в параграф 1 решения се публикуват от надзорника веднага след като лицата, носещи отговорност за нарушението бъдат уведомени за тези решения.

Чрез дерогация от първата алинея, когато публикуването се отнася до административни мерки, които подлежат на обжалване и които нямат за цел да отстранят тежки, повтарящи се или системни нарушения, държавите членки могат да разрешат публикуването на тези административни мерки да бъде отложено до изтичането на срока за обжалване.

Когато публикуването се отнася до решения, които подлежат на обжалване, надзорниците публикуват веднага на своя уебсайт и тази информация, както и всяка последваща информация за внесено обжалване и за резултата от това обжалване. Публикува се също и всяко решение, с което се отменя предходно решение за налагане на имуществена санкция, на административна мярка или на периодична имуществена санкция.

3. При публикуването се включва най-малко информация за вида и естеството на нарушението и се посочва самоличността на отговорните лица, както и размерът, когато става въпрос за имуществени санкции и периодични имуществени санкции. Държавите членки не са задължени да прилагат настоящата алинея за решенията, с които се прилагат административни мерки с разследващ характер, или които са взети съгласно член 56, параграф 2, букви а) и в).

Когато след преценка на конкретния случай надзорниците преценят, че публикуването на самоличността на отговорните лица, както е посочено в първата алинея, или публикуването на личните данни на тези лица е несъразмерно, или когато публикуването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, надзорниците:

а) отлагат публикуването на решението до момента, в който отпаднат основанията за непубликуването му;

б) публикуват решението на анонимен принцип по начин, който е в съответствие с националното право, ако това анонимно публикуване осигурява ефективната защита на съответните лични данни; в този случай публикуването на относимите данни може да бъде отложено за разумен срок, ако се предвижда, че в рамките на този срок основанията за анонимно публикуване ще престанат да съществуват;

в) въобще не публикуват решението, в случай че посочените в букви а) и б) варианти се считат за недостатъчни, за да се гарантира едно от следните положения:

i) че стабилността на финансовите пазари няма да бъде застрашена;

ii) съразмерността на публикуването на решението по отношение на имуществените санкции и административните мерки за нарушенията, за които се смята, че са незначителни по своя характер.

4. Държавите членки правят необходимото всяка публикувана съгласно настоящия член информация да остане на уебсайта на надзорниците за срок от 5 години след публикуването ѝ. Личните данни, които се съдържат в публикацията, обаче се съхраняват на уебсайта на надзорниците само за срока, който е необходим съгласно приложимите правила за защита на данните и във всички случаи не по-дълго от 5 години.

Член 59

Обмен на информация относно имуществените санкции и административните мерки

1. Държавите членки гарантират, че техните надзорници и в съответните случаи публичният орган, който упражнява общ надзор върху органите за саморегулиране при изпълнението на надзорните им функции, информират ОБИП за всички имуществени санкции и административни мерки, наложени в съответствие с настоящия раздел, включително за всяко обжалване във връзка с тях и резултата от него. Тази информация се споделя и с други надзорници, когато имуществената санкция или административната мярка се отнася до образувание, извършващо дейност в две или повече държави членки.

2. ОБИП поддържа на своя уебсайт връзки към публикуваните от всеки надзорник имуществени санкции и административни мерки, наложени в съответствие с член 58, и указва срока, за който всяка държава членка публикува имуществени санкции и административни мерки.

РАЗДЕЛ 5

Подаване на сигнали

Член 60

Подаване на сигнали за нарушения и защита на сигнализиращите лица

1. Директива (ЕС) 2019/1937 се прилага по отношение на подаването на сигнали за нарушения на регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2023/1113 и на настоящата директива, както и по отношение на защитата на лицата, които подават сигнали за такива нарушения, и лицата, за които се отнасят тези сигнали.

2. Надзорните органи са органите, компетентни да създават канали за външно подаване на сигнали и да предприемат последващи действия във връзка със сигналите, що се отнася до изискванията, приложими за задължените субекти, в съответствие с Директива (ЕС) 2019/1937.

3. Публичните органи, упражняващи надзор над органите за саморегулиране, посочени в член 52, са органите, компетентни да установяват канали за външно подаване на сигнали и да предприемат последващи действия във връзка със сигнали, подадени от органите за саморегулиране и техния персонал, що се отнася до изискванията, приложими за органите за саморегулиране при упражняването на надзорните функции.

4. Държавите членки гарантират, че надзорните органи в нефинансовия сектор докладват ежегодно на ОБИП:

а) броя на сигналите, получени съгласно параграф 1, и информацията относно дела на сигналите, които са били предприети последващи действия или са в процес на предприемане на последващи действия, включително дали са приключени или все още не са, както и на сигналите, които са били отхвърлени;

б) видовете докладвани нередности;

в) когато сигналите са били проследени — описание на действията, предприети от надзорника, а за сигналите, които все още не са приключени — действията, които надзорникът предвижда да предприеме;

г) когато сигналите са били отхвърлени, причините за отхвърлянето им.

Посочените в първата алинея доклади не съдържат никаква информация относно самоличността или професията на сигнализиращите лица, нито друга информация, която би могла да доведе до тяхното идентифициране.

ГЛАВА V

СЪТРУДНИЧЕСТВО

РАЗДЕЛ 1

Сътрудничество в областта на БИП/БФТ

Член 61

Общи разпоредби

1. Държавите членки гарантират, че лицата, определящи политиката, ЗФР, надзорниците, включително ОБИП, и другите компетентни органи, както и данъчните органи, разполагат с ефективни механизми, позволяващи им да си сътрудничат и да координират на национално равнище дейността си по отношение на разработването и прилагането на политики и дейности за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да предотвратяват неприлагането и заобикалянето на целевите финансови санкции, включително с оглед на изпълнението на задълженията им съгласно член 8.

2. По отношение на информацията за действителните собственици, получена от компетентните органи съгласно глава IV от Регламент (ЕС) 2024/1624 и глава II, раздел 1 от настоящата директива, държавите членки гарантират, че компетентните органи са в състояние да предоставят тази информация навременно и безплатно на насрещните компетентни органи на други държави членки или на трети държави.

3. Държавите членки не забраняват и не въвеждат неразумни или необосновано ограничителни условия относно обмена на информация или оказването на съдействие между компетентните органи и насрещните им органи за целите на настоящата директива. Държавите членки гарантират, че компетентните органи не отхвърлят искане за съдействие на основание, че:

а) искането се счита за засягащо и данъчни въпроси;

б) националното право изисква задължените субекти да опазват тайна или да запазват поверителност, освен в случаите, когато съответната търсена информация е защитена чрез правно призната привилегия или когато се прилага задължение за професионална тайна, както е предвидено в член 70, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

в) в запитаната държава членка се извършва проучване, разследване, производство или анализ на ЗФР, освен ако оказването на съдействието би възпрепятствало въпросното проучване, разследване, производство или анализ на ЗФР;

г) естеството или статутът на запитващия насрещен компетентен орган се различава от естеството или статута на запитания компетентен орган.

Член 62

Съобщаване на списъка на компетентните органи

1. За да се улесни и насърчи ефективното сътрудничество, и по-специално обменът на информация, държавите членки съобщават на Комисията и на ОБИП:

а) списъка на надзорниците, отговарящи за общия надзор на спазването от страна на задължените субекти на Регламент (ЕС) 2024/1624, както и в съответните случаи наименованието на публичния орган, който упражнява общ надзор върху органите за саморегулиране при изпълнението на надзорните им функции съгласно настоящата директива, и техните данни за контакт;

б) данните за контакт на тяхното ЗФР;

в) списъка на другите компетентни национални органи.

2. За целите на параграф 1 се предоставят следните данни за контакт:

а) звено за контакт или, при липса на такова, име и длъжност на лице за контакт;

б) електронната поща и телефонния номер на звеното за контакт или, при липса на такова, служебния електронен адрес и телефонен номер на лицето за контакт.

3. Държавите членки гарантират, че представената на Комисията и на ОБИП информация съгласно параграф 1 се актуализира веднага след настъпването на промяна.

4. ОБИП поддържа на своя уебсайт регистър на органите, посочени в параграф 1, и улеснява посочения в параграф 2 обмен на информация между компетентните органи. В рамките на своите правомощия вписаните в регистъра органи служат като звено за контакт с насрещните им компетентни органи. ЗФР и надзорните органи служат и като звено за контакт с ОБИП.

Член 63

Сътрудничество с ОБИП

ЗФР и надзорните органи си сътрудничат с ОБИП и му предоставят цялата необходима информация, за да може да изпълнява задълженията си съгласно настоящата директива и съгласно регламенти (ЕС) 2024/1624 и (ЕС) 2024/1620.

РАЗДЕЛ 2

Сътрудничество с други органи и обмен на поверителна информация

Член 64

Сътрудничество по отношение на кредитните институции или финансовите институции

1. Държавите членки гарантират, че финансовите надзорници, ЗФР и органите, компетентни за надзора върху кредитните институции или финансовите институции съгласно други правни актове на Съюза, си сътрудничат тясно в рамките на съответната си компетентност и си предоставят взаимно информацията, която има значение за изпълнението на съответните им задачи. Такова сътрудничество и обмен на информация не засягат текущите проучвания, анализи на ЗФР, разследвания или производства, провеждани в съответствие с наказателното или административното право на държавата членка, в която се намира финансовият надзорник или органът, на който са поверени правомощия за надзор върху кредитните институции или финансовите институции съгласно други правни актове, и не засяга изискванията за опазване на професионална тайна, предвидени в член 67, параграф 1.

2. Държавите членки гарантират, че когато финансовите надзорници установят слабости в системата за вътрешен контрол за БИП/БФТ и в прилагането на изискванията на Регламент (EU) 2024/1624 на кредитна институция, които съществено увеличават рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, финансовият надзорник незабавно уведомява Европейския банков орган (ЕБО) и органа, който упражнява надзор върху кредитната институция в съответствие с Директива 2013/36/ЕС, включително ЕЦБ, когато тя извършва действия в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013.

В случай на потенциален повишен риск финансовите надзорници са в състояние да си сътрудничат и да споделят информация с органите, упражняващи надзор върху институцията в съответствие с Директива 2013/36/ЕС, и да изготвят обща оценка, за която ЕБО трябва да бъде уведомен от надзорника, който първи е изпратил уведомлението. ОБИП се информира за такива уведомления.

3. Държавите членки гарантират, че когато финансовите надзорници установят, че кредитна институция е отказала да встъпи в делови взаимоотношения или е решила да прекрати делови взаимоотношения, но документираната комплексна проверка на клиента съгласно член 21, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1624 не оправдава този отказ, те информират органа, който отговаря за гарантиране на спазването от тази кредитна институция на директиви 2014/92/ЕС или (ЕС) 2015/2366.

4. Държавите членки гарантират, че финансовите надзорници си сътрудничат с органите за преструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС или с определените органи съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС.

Финансовите надзорници информират органите, посочени в първа алинея, когато при упражняването на своите надзорни дейности те установят на основания, свързани с БИП/БФТ, някое от следните положения:

а) повишена вероятност депозитите да станат неналични;

б) риск кредитна институция или финансова институция да бъде счетена за проблемна или с вероятност да стане проблемна в съответствие с член 32, параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС.

При поискване от органите, посочени в първата алинея от настоящия параграф, когато има повишена вероятност депозитите да станат неналични или риск кредитна институция или финансова институция да бъде счетена за проблемна или с вероятност да стане проблемна в съответствие с член 32, параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС, финансовите надзорници информират тези органи за всяка трансакция, сметка или делови взаимоотношения под управлението на тази кредитна институция или финансова институция, които са били спрени от ЗФР съгласно член 24.

5. Финансовите надзорници докладват ежегодно на ОБИП относно сътрудничеството си с други органи съгласно настоящия член, включително относно участието на ЗФР в това сътрудничество.

6. В срок до 10 юли 2029 г. ОБИП, след консултация с ЕБО, издава насоки относно сътрудничеството между финансовите надзорници и органите, посочени в параграфи 2, 3 и 4, включително относно степента на участие на ЗФР в това сътрудничество.

Член 65

Сътрудничество по отношение на одиторите

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците, които отговарят за одиторите, и когато е приложимо, публичните органи, които упражняват общ надзор върху органите за саморегулиране съгласно глава IV от настоящата директива, техните ЗФР и публичните органи, компетентни за общия надзор върху регистрираните одитори и одиторски дружества съгласно член 32 от Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([45]) и член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([46]), си сътрудничат тясно в рамките на съответната си компетентност и си предоставят взаимно информацията от значение за изпълнението на съответните си задачи.

Поверителната информация, обменяна съгласно настоящия член, се използва от органите, посочени в първата алинея, единствено за упражняването на техните функции в приложното поле на настоящата директива или на другите правни актове на Съюза, посочени в първата алинея, и в контекста на административни или съдебни производства, конкретно свързани с упражняването на тези функции.

2. Държавите членки могат да забранят на посочените в параграф 1 органи да си сътрудничат, когато това сътрудничество, включително обменът на информация, би засегнало текущо проучване, анализ на ЗФР, разследване или производство в съответствие с наказателното или административното право на държавата членка, в която се намират органите.

Член 66

Сътрудничество с органите, които отговарят за прилагането на целеви финансови санкции

1. Държавите членки гарантират, че надзорниците, техните ЗФР и органите, които отговарят за прилагането на целеви финансови санкции, си сътрудничат тясно в рамките на съответната си компетентност и си предоставят взаимно информация, която има отношение към изпълнението на съответните им задачи.

Поверителната информация, обменяна съгласно настоящия член, се използва от органите, посочени в първата алинея, единствено за упражняването на техните функции в приложното поле на настоящата директива или на други правни актове на Съюза и в контекста на административни или съдебни производства, конкретно свързани с упражняването на тези функции.

2. Държавите членки могат да забранят на органите, посочени в параграф 1, да си сътрудничат, когато това сътрудничество, включително обменът на информация, би засегнало текущо проучване, разследване или производство в съответствие с наказателното или административното право на държавата членка, в която се намират органите.

([45]) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

([46]) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

Член 67

Изисквания за професионална тайна

1. Държавите членки изискват всички лица, които работят или са работили за надзорниците и публичните органи, посочени в член 52, както и одиторите или експертите, действащи от името на тези надзорници или публични органи, да са обвързани със задължение за опазване на професионалната тайна.

Без да се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателни разследвания и наказателно преследване съгласно правото на Съюза и националното право, и информацията, предоставена на ЗФР съгласно членове 42 и 43, поверителната информация, която посочените в първата алинея лица получават при изпълнение на служебните си задължения съгласно настоящата директива, може да се разкрива единствено в съкратена или обобщена форма, по такъв начин, че да не могат да бъдат идентифицирани отделните задължени субекти.

2. Параграф 1 от настоящия член не възпрепятства обмена на информация между:

а) надзорниците, независимо дали в рамките на една държава членка или на различни държави членки, включително ОБИП, когато действа в ролята на надзорен орган, или публичните органи, посочени в член 52 от настоящата директива;

б) надзорниците, както и публичните органи, посочени в член 52 от настоящата директива, и ЗФР;

в) надзорниците, както и публичните органи, посочени в член 52 от настоящата директива, и компетентните органи, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, букви в) и г) от Регламент (ЕС) 2024/1624;

г) финансовите надзорници и органите, които отговарят за надзора над кредитните институции и финансовите институции в съответствие с други правни актове на Съюза, свързани с надзора върху кредитните институции и финансовите институции, включително ЕЦБ, когато действа в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013, независимо дали в рамките на една държава членка, или в различни държави членки.

За целите на буква г) от първа алинея от настоящия параграф за обмена на информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, предвидени в параграф 1.

3. Всеки орган или орган за саморегулиране, който получава поверителна информация съгласно параграф 2, използва тази информация само:

а) при изпълнение на задълженията си съгласно настоящата директива или съгласно други правни актове на Съюза в областта на БИП/БФТ, на пруденциалното регулиране и надзор върху кредитните институции и финансовите институции, включително налагането на наказания;

б) при обжалване на решение на органа или на органа за саморегулиране, включително по съдебен ред;

в) при съдебно производство, образувано съгласно особени разпоредби, предвидени в правото на Съюза, прието в областта на настоящата директива или в областта на пруденциалното регулиране и надзор върху кредитните институции и финансовите институции.

Член 68

Обмен на информация между надзорниците и с други органи

1. С изключение на случаите, включени в член 70, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624, държавите членки разрешават обмена на информация между:

а) надзорниците и публичните органи, упражняващи общ надзор върху органите за саморегулиране съгласно глава IV от настоящата директива, независимо дали в една и съща държава членка, или в различни държави членки;

б) надзорниците и органите, отговарящи по закон за надзора върху финансовите пазари, при изпълнението на съответните им надзорни функции;

в) надзорниците, които отговарят за одиторите и в съответните случаи за публичните органи, упражняващи общ надзор върху органите за саморегулиране съгласно глава IV от настоящата директива, и публичните органи, компетентни за общия надзор върху регистрираните одитори и одиторски дружества съгласно член 32 от Директива 2006/43/ЕО и член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014, включително органите в различни държави членки.

Изискванията за опазване на професионалната тайна, предвидени в член 67, параграфи 1 и 3, не възпрепятстват обмена на информация, посочен в първа алинея от настоящия параграф.

Поверителната информация, обменяна съгласно настоящия параграф, се използва само при изпълнение на задълженията на съответните органи и в контекста на административни или съдебни производства, конкретно свързани с упражняването на тези функции. Във всички случаи по отношение на получената информация се прилагат изисквания за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 67, параграф 1.

2. Държавите членки могат да разрешат разкриването на определена информация пред други национални органи, отговорни по закон за надзора върху финансовите пазари, или със специални отговорности в областта на борбата или разследването на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Изискванията за опазване на професионалната тайна, установени в член 67, параграфи 1 и 3, не възпрепятстват такова разкриване.

Поверителната информация, която се обменя съгласно настоящия параграф, обаче се използва единствено за целите на изпълнението на законовите задачи на съответните органи. По отношение на лицата, които имат достъп до такава информация, се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 67, параграф 1.

3. Държавите членки могат да разрешат разкриването на определена информация, свързана с надзора върху задължените субекти с цел спазване на Регламент (ЕС) 2024/1624, пред парламентарните анкетни комисии, пред сметните палати и пред други субекти, натоварени с извършването на проверки в тяхната държава членка, при следните условия:

а) субектите имат точно определен от националното право мандат за разследване или контрол върху действията на надзорниците, или органите, отговарящи за правната уредба в областта на този надзор;

б) информацията е строго необходима за изпълнението на мандата, посочен в буква а);

в) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изисквания за опазване на професионалната тайна съгласно националното право най-малкото равностойни на посочените в параграф 1;

г) когато информацията произхожда от друга държава членка, тя не се разкрива без изричното съгласие на надзорника, който я е разкрил, и се разкрива единствено за целите, за които този надзорник е дал съгласието си.

Държавите членки могат също така да разрешат разкриването на информация съгласно първата алинея от настоящия параграф на временните анкетни комисии, създадени от Европейския парламент в съответствие с член 226 от ДФЕС и член 2 от Решение 95/167/ЕО, Евратом, ЕОВС на Европейския парламент, Съвета и Комисията ([47]), когато това разкриване е необходимо за изпълнението на дейностите на тези комисии.

РАЗДЕЛ 3

Насоки относно сътрудничеството

Член 69

Насоки относно сътрудничеството в областта на БИП/БФТ

В срок до 10 юли 2029 г. ОБИП, в сътрудничество с ЕЦБ, европейските надзорни органи, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура, издава насоки относно:

а) сътрудничеството между компетентните органи съгласно раздел 1 от настоящата глава, както и с органите, посочени в раздел 2 от настоящата глава, и органите, отговарящи за централните регистри, с цел предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

б) процедурите, които трябва да се използват от органите, компетентни за надзора или общия надзор върху задължените субекти съгласно други правни актове на Съюза, с цел отчитане на опасенията, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, при изпълнението на техните задължения съгласно тези правни актове на Съюза.

([47]) Решение 95/167/ЕО, Евратом, ЕОВС на Европейския парламент, Съвета и Комисията от 19 април 1995 г. относно реда и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент (ОВ L 113, 19.5.1995 г., стр. 1).

ГЛАВА VI

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 70

Обработване на определени категории лични данни

1. Доколкото това е необходимо за целите на настоящата директива, компетентните органи могат да обработват специалните категории лични данни, посочени в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, и личните данни, свързани с присъди и престъпления, посочени в член 10 от същия регламент, при прилагане на подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данните, в допълнение към следните гаранции:

а) обработването на такива данни се извършва само конкретно за всеки отделен случай от служителите на всеки компетентен орган, които са специално определени и упълномощени да изпълняват тези задачи;

б) служителите на компетентните органи съблюдават високи професионални стандарти по отношение на поверителността и защитата на данните, отличават се с висока почтеност и притежават подходящи умения, включително по отношение на етичното третиране на големи информационни масиви;

в) въведени са технически и организационни мерки, за да се гарантира сигурността на данните съобразно високи технологични стандарти.

2. Гаранциите, посочени в параграф 1 от настоящия член, се прилагат и по отношение на обработването за целите на настоящата директива на специалните категории данни, посочени в член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725, и на личните данни, свързани с присъди и престъпления, посочени в член 11 от същия регламент, от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 71

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 10, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 9 юли 2024 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 10, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от 3 месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да бъде удължен с 3 месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 72

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с член 34 от Регламент (ЕС) 2023/1113. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 73

Преходно управление на FIU.net

В срок до 10 юли 2027 г. Комисията прехвърля на ОБИП управлението на FIU.net.

До приключването на прехвърлянето Комисията предоставя необходимото съдействие за функционирането на FIU.net и за обмена на информация между ЗФР в рамките на Съюза. За тази цел Комисията редовно свиква заседания на платформата на ЕС за ЗФР, в състав от представители на ЗФР на държавите членки, с цел упражняване на общ надзор върху функционирането на FIU.net.

Член 74

Изменения на Директива (ЕС) 2015/849

Директива (ЕС) 2015/849 се изменя, както следва:

1) В член 30, параграф 5 първа и втора алинея се заменят със следното:

„5. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици е достъпна във всички случаи за:

а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;

б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;

в) всяко лице или организация, които могат да докажат наличието на законен интерес.

Лицата или организациите, посочени в първа алинея, буква в), получават достъп най-малко до името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, както и характера и обема на притежаваните права.“

2) В член 31, параграф 4 първа и втора алинея се заменят със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици на доверителна собственост или сходна правна форма е достъпна във всички случаи за:

а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;

б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;

в) всяко физическо или юридическо лице, което може да докаже наличието на законен интерес за достъп до информацията за действителните собственици.

Информацията, достъпна за физическите или юридическите лица, посочени в първа алинея, буква в), включва името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, както и характера и обема на притежаваните права.“.

Член 75

Изменение на Директива (ЕС) 2019/1937

В част II, раздел А, точка 2 от приложението към Директива (ЕС) 2019/1937 се добавя следната подточка:

„iii) Регламент (ЕС) 2024/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма (ОВ L, 2024/1624, 19.6.2024 г., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).“

Член 76

Преглед

В срок до 10 юли 2032 г. и на всеки 3 години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива.

Член 77

Отмяна

Директива (ЕС) 2015/849 се отменя, считано от 10 юли 2027 г.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и на Регламент (ЕС) 2024/1624 и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението към настоящата директива.

Член 78

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 10 юли 2027 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Чрез дерогация от първата алинея държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 74 най-късно до 10 юли 2025 г., с членове 11, 12, 13 и 15 най-късно до 10 юли 2026 г. и с член 18 най-късно до 10 юли 2029 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат разпоредбите, посочени в настоящия параграф, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 79

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 80

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 31 май 2024 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	H. LAHBIB

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствието

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 1, параграф 1	—	—
Член 1, параграф 2	—	—
Член 1, параграф 3	—	Член 2, параграф 1, точка 1
Член 1, параграф 4	—	Член 2, параграф 1, точка 1
Член 1, параграф 5	—	Член 2, параграф 1, точка 2
Член 1, параграф 6	—	Член 2, параграф 1, точки 1 и 2
Член 2, параграф 1	—	Член 3
Член 2, параграф 2	—	Член 4
Член 2, параграф 3	—	Член 6, параграф 1
Член 2, параграф 4	—	Член 6, параграф 2
Член 2, параграф 5	—	Член 6, параграф 3
Член 2, параграф 6	—	Член 6, параграф 4
Член 2, параграф 7	—	Член 6, параграф 5
Член 2, параграф 8	—	Член 7
Член 2, параграф 9	—	Член 4, параграф 3 и член 6, параграф 6
Член 3, точка 1	—	Член 2, параграф 1, точка 5
Член 3, точка 2	—	Член 2, параграф 1, точка 6
Член 3, точка 3	—	Член 2, параграф 1, точка 4
Член 3, точка 4	—	Член 2, параграф 1, точка 3
Член 3, точка 5	—	Член 2, параграф 1, точка 47
Член 3, точка 6	—	Член 2, параграф 1, точка 28
Член 3, точка 6, буква а)	—	Членове 51–55
Член 3, точка 6, буква б)	—	Член 58
Член 3, точка 6, буква в)	—	Член 57
Член 3, точка 7	—	Член 2, параграф 1, точка 11
Член 3, точка 8	—	Член 2, параграф 1, точка 22
Член 3, точка 9	—	Член 2, параграф 1, точка 34 и член 2, параграф 2
Член 3, точка 10	—	Член 2, параграф 1, точка 35 и член 2, параграф 5

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 3, точка 11	—	Член 2, параграф 1, точка 36
Член 3, точка 12	—	Член 2, параграф 1, точка 40
Член 3, точка 13	—	Член 2, параграф 1, точка 19
Член 3, точка 14	—	Член 2, параграф 1, точка 12
Член 3, точка 15	—	Член 2, параграф 1, точка 41
Член 3, точка 16	—	Член 2, параграф 1, точка 17
Член 3, точка 17	—	Член 2, параграф 1, точка 23
Член 3, точка 18	—	Член 2, параграф 1, точка 7
Член 3, точка 19	—	—
Член 4	Член 3	—
Член 5	—	—
Член 6	Член 7	—
Член 7	Член 8	—
Член 8, параграф 1	—	Член 10, параграф 1
Член 8, параграф 2	—	Член 10, параграфи 2 и 3
Член 8, параграф 3	—	Член 9, параграф 1
Член 8, параграф 4	—	Член 9, параграф 2
Член 8, параграф 5	—	Член 9, параграфи 2 и 3
Член 9	—	Член 29
Член 10, параграф 1	—	Член 79, параграф 1
Член 10, параграф 2	—	Член 79, параграф 3
Член 11	—	Член 19, параграфи 1, 2 и 5
Член 12	—	Член 19, параграф 7 и член 79, параграф 2
Член 13, параграф 1	—	Член 20, параграф 1
Член 13, параграф 2	—	Член 20, параграф 2
Член 13, параграф 3	—	Член 20, параграф 2
Член 13, параграф 4	—	Член 20, параграф 4
Член 13, параграф 5	—	Член 47
Член 13, параграф 6	—	Член 22, параграф 4
Член 14, параграф 1	—	Член 23, параграфи 1 и 4
Член 14, параграф 2	—	Член 23, параграф 2

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 14, параграф 3	—	Член 23, параграф 3
Член 14, параграф 4	—	Член 21, параграфи 1 и 2
Член 14, параграф 5	—	Член 26, параграфи 2 и 3
Член 15	—	Член 20, параграф 2, втора алинея и член 33
Член 16	—	Член 33, параграфи 1 и 8
Член 17	—	—
Член 18, параграф 1	—	Член 34, параграф 1
Член 18, параграф 2	—	Член 34, параграф 2
Член 18, параграф 3	—	Член 34, параграф 3
Член 18, параграф 4	—	—
Член 18а, параграф 1	—	Член 29, параграф 4
Член 18а, параграф 2	—	Член 29, параграфи 5 и 6 и член 35, буква а)
Член 18а, параграф 3	—	Член 29, параграфи 5 и 6 и член 35, буква б)
Член 18а, параграф 4	—	—
Член 18а, параграф 5	—	Член 29, параграф 6
Член 19	—	Член 36
Член 20	—	Член 9, параграф 2, член 20, параграф 1 и член 42, параграф 1
Член 20, буква а)	—	Член 9, параграф 2, буква а), точка iii) и Член 20, параграф 1, буква ж)
Член 20, буква б)	—	Член 42, параграф 1
Член 20а	—	Член 43
Член 21	—	Член 44
Член 22	—	Член 45
Член 23	—	Член 46
Член 24	—	Член 39
Член 25	—	Член 48, параграф 1
Член 26	—	Член 48
Член 27	—	Член 49
Член 28	—	Член 48, параграф 3
Член 29	—	—

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 30, параграф 1	—	Член 63, параграф 1, параграф 2, втора алинея и параграф 4 и член 68
Член 30, параграф 2	—	Член 63, параграф 5
Член 30, параграф 3	Член 10, параграф 1	—
Член 30, параграф 4	Член 10, параграфи 7 и 10	Член 24
Член 30, параграф 5а	Член 11 и член 12, параграф 2	—
Член 30, параграф 5, втора алинея	Член 12 параграф 1	—
Член 30, параграф 5, трета алинея	—	—
Член 30, параграф 5, буква а)	Член 11, параграф 4 и Член 13, параграф 12	—
Член 30, параграф 6	Член 11, параграфи 1, 2 и 3	—
Член 30, параграф 7	Член 61, параграф 2	—
Член 30, параграф 8	—	Член 22, параграф 7
Член 30, параграф 9	Член 15	—
Член 30, параграф 10	Член 10, параграфи 19 и 20	—
Член 31, параграф 1	—	Член 58, член 64, параграф 1 и член 68
Член 31, параграф 2	—	Член 64, параграф 3
Член 31, параграф 3	—	Член 64, параграф 5
Член 31, параграф 3а	Член 10, параграфи 1, 2 и 3	Член 67
Член 31, параграф 4, първа алинея	Член 11 и Член 12, параграф 2	—
Член 31, параграф 4, втора алинея	Член 12, параграф 1	—
Член 31, параграф 4, трета алинея	—	—
Член 31, параграф 4, четвърта алинея	Член 11, параграф 2	—
Член 31, параграф 4а	Член 11, параграф 4 и Член 13 параграф 12	—
Член 31, параграф 5	Член 10, параграфи 7 и 10	Член 24
Член 31, параграф 6	—	Член 22, параграф 7
Член 31, параграф 7	Член 61, параграф 2	—
Член 31, параграф 7а	Член 15	—
Член 31, параграф 9	Член 10, параграфи 19 и 20	—
Член 31, параграф 10	—	Член 58, параграф 4
Член 31а	Член 17, параграф 1	—
Член 32, параграф 1	Член 19, параграф 1	—

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 32, параграф 2	Член 62, параграф 1	—
Член 32, параграф 3	Член 19, параграф 2, параграф 3, първа алинея, параграфи 4 и 5	—
Член 32, параграф 4	Член 21, параграф 1 и Член 22, параграф 1, първа алинея	—
Член 32, параграф 5	Член 22, параграф 1, втора алинея	—
Член 32, параграф 6	Член 22, параграф 2	—
Член 32, параграф 7	Член 24, параграф 1	—
Член 32, параграф 8	Член 19, параграф 3, втора алинея	—
Член 32, параграф 9	Член 21, параграф 4	—
Член 32а, параграф 1	Член 16, параграф 1	—
Член 32а, параграф 2	Член 16, параграф 2	—
Член 32а, параграф 3	Член 16, параграф 3	—
Член 32а, параграф 4	Член 16, параграф 5	—
Член 32б	Член 18	—
Член 33, параграф 1	—	Член 69, параграф 1
Член 33, параграф 2	—	Член 69 параграф 6
Член 34, параграф 1	—	Член 70, параграф 1
Член 34, параграф 2	—	Член 70, параграф 2
Член 34, параграф 3	Член 40, параграф 5	—
Член 35	—	Член 71
Член 36	Член 42	—
Член 37	—	Член 72
Член 38	Член 60	Член 11, параграф 2, четвърта алинея и параграф 4, член 14 и член 69, параграф 7
Член 39	—	Член 73
Член 40	—	Член 77
Член 41	Член 70	Член 76
Член 42	—	Член 78
Член 43	—	—
Член 44, параграф 1	Член 9, параграф 1	—
Член 44, параграф 2	Член 9, параграф 2	—

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 44, параграф 3	—	—
Член 44, параграф 4	Член 9, параграфи 3 и 6	—
Член 45, параграф 1	—	Член 16, параграф 1
Член 45, параграф 2	—	Член 8, параграфи 3, 4 и 5
Член 45, параграф 3	—	Член 17, параграф 1
Член 45, параграф 4	Член 48	—
Член 45, параграф 5	—	Член 17, параграф 2
Член 45, параграф 6	—	Член 17, параграф 3
Член 45, параграф 7	—	Член 17, параграф 4
Член 45, параграф 8	—	Член 16, параграф 3
Член 45, параграф 9	Член 41, параграф 1	—
Член 45, параграф 10	Член 41, параграф 2	—
Член 45, параграф 11	Член 41, параграф 3	—
Член 46, параграф 1	—	Членове 12 и 15
Член 46, параграф 2	Член 39, параграф 2	—
Член 46, параграф 3	Член 28, параграф 1	—
Член 46, параграф 4	—	Член 11, параграф 1
Член 47, параграф 1	Член 4, параграфи 1 и 2	—
Член 47, параграф 2	Член 6, параграф 1	—
Член 47, параграф 3	Член 6, параграф 2	—
Член 48, параграф 1	Член 37, параграф 1	—
Член 48, параграф 1а	Член 37, параграф 5 и Член 62, параграф 1	—
Член 48, параграф 2	Член 37, параграфи 2 и 6	—
Член 48, параграф 3	Член 37, параграф 7	—
Член 48, параграф 4	Членове 37, параграф 1, първа алинея, член 46 и член 54, параграф 4	—
Член 48, параграф 5	Член 46, параграф 2 и член 43 и член 47	—
Член 48, параграф 6	Член 40, параграф 1	—
Член 48, параграф 7	Член 40, параграф 2	—
Член 48, параграф 8	Член 40, параграф 4	—
Член 48, параграф 9	Член 37, параграф 3	—

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 48, параграф 10	Член 40, параграф 3	—
Член 49	Член 61, параграф 1	—
Член 50	Член 63	—
Член 50а	Член 61, параграф 3	—
Член 51	—	—
Член 52	Член 29	—
Член 53	Член 31	—
Член 54	Член 33	—
Член 55	Член 34	—
Член 56	Член 30, параграфи 2 и 3	—
Член 57	Член 35	—
Член 57а, параграф 1	Член 67, параграф 1	—
Член 57а, параграф 2	Член 67, параграф 2	—
Член 57а, параграф 3	Член 67, параграф 3	—
Член 57а, параграф 4	Член 44, член 46, параграф 1, и Член 47, параграф 1	—
Член 57а, параграф 5	Член 51	—
Член 57б	Член 68	—
Член 58, параграф 1	Член 53, параграф 1	—
Член 58, параграф 2	Член 53, параграфи 2 и 3	—
Член 58, параграф 3	Член 53, параграф 4	—
Член 58, параграф 4	—	—
Член 58, параграф 5	Член 53, параграф 5	—
Член 59, параграф 1	Член 55, параграф 1	—
Член 59, параграф 2	Член 55, параграф 2 и Член 56, параграфи 2 и 3	—
Член 59, параграф 3	Член 55, параграф 3	—
Член 59, параграф 4	Член 55, параграф 4	—
Член 60, параграф 1	Член 58, параграф 1, параграф 2, първа алинея и параграф 3	—
Член 60, параграф 2	Член 58, параграф 2, трета алинея	—
Член 60, параграф 3	Член 58, параграф 4	—
Член 60, параграф 4	Член 53, параграф 6	—

Директива (ЕС) 2015/849	Настоящата директива	Регламент (ЕС) 2024/1624
Член 60, параграф 5	Член 53, параграф 7	—
Член 60, параграф 6	Член 53, параграф 8	—
Член 61	Член 60	—
Член 62, параграф 1	Член 59, параграф 1	—
Член 62, параграф 2	Член 6, параграф 6	—
Член 62, параграф 3	Член 59, параграф 2	—
Член 63	—	—
Член 64	—	Член 85
Член 64a	Член 72	Член 86
Член 65	—	—
Член 66	—	—
Член 67	—	—
Член 68	—	—
Член 69	—	—
Приложение I	—	Приложение I
Приложение II	—	Приложение II
Приложение III	—	Приложение III
Приложение IV	—	—